UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ABA: Saygıdeğer, saygıya layık kişi. Bazı Türk boylarında “ana’’,’’abla’’ , bazılarında ise baba anlamında da kullanılmaktadır.

ABADAN: 1- Cömert, verici 2- Bağışlayıcı, gönül yapıcı

ABAK: Temiz, iffetli, namuslu kişi

ABAKA: Yakın akraba, amca çocuğu

ABAKAN: Alicenap

ABAKAY: 1- Yakın akraba, yeğen, amca çocuğu 2- Sibirya’da saygın ve sözü geçen hanımlara verilen bir unvan

ABALA: Abla

ABAR: (Avar): 1- Gösteriş, heybetlilik 2- Baş eğmez, dirençli

ABAŞ: Hanım yürüyüşü (Küçük narin adım)

ABAY: 1- Aydınlık, aydınlık verici 2- Hayret uyandıran, hayret verici

ABAKIYMIŞ: Gönül kırıcı, can yakıcı

ABÇAR-(Avşar): 1- İşin ehli kişi, iş bitirici 2- Uyumlu, itaatkar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ABI: 1- Can, ruh 2- Soyluluk

ABIÇ: Gönüllü

ABIDAN: İçli, gönül insanı

ABIK: İçli, gönüllü

ABIKAN: Mec.Soylu

ABIL: Gönüllü, İstekli

ABINAK: Sakinleşmiş gönül rahatlığı içinde olan

ABINÇ(Avunç): Avunç, teselli

ABIŞ(Apış): Bacağın diz kapağından yukarısı

ABIŞKA : İçten, içtenlikle çalışan

ABIZ: Ruhsal, ruhlarla ilgili

ABİKE: Alicenap, yüksek gönüllü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ABİN: Mutlu, memnun, hoşnut

ACAR: 1-Gayretli,Hareketli 2- Gözü pek, yırtıcı

ACLAN: Açık,Açılan

ACU-(Acı,Açığ): 1- Açık 2-Keskin, sert 3- Açı,aralık

ACUN: Dünya, yeryüzü

ACUNAL: birl. Acun/Al (Almak'tan)

ACUNAY: birl. Acun/Ay/Mec."Dünya güzeli"

ACUNLUK: Dünya malı,dünyalık

ACUNSUZ: Dünya malında gözü olmayan

AÇA: 1- Toplum içinde saygınlığı olan kişi 2-Analık derecesinde saygıya layık hanım

AÇAN: Açma eylemi içinde olan (Çiçek gibi)

AÇIĞ: 1-Açık,dürüst 2- Bahşiş bey yada hanların verdiği bahşiş

AÇIK: (Açığ) Büyük kardeş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AÇIL: Açık, açılmış

AÇUK: (Açık) İyi huylu,mülayim ADAK: 1-Söz,nişan 2-Bağış,sungu

ADAL: Sadık, güvenilir

ADALAN: Ünlü, şöhretli

ADALDI: Ünlü

ADALIR: Ünlü

ADALMIŞ: Ünlü

ADAN: Uygunluk, liyakat

ADANIR: Ünlü

ADANMIŞ: Adaklı,adak olmuş

ADAR: Adama eyleminde bulunan

ADAY: Memnunluk,hoşnutluk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ABDAN: Ünlü

ADBERİLGEN: Adına layık ve ününü hak etmiş kişi

ADIKTI: Ünlü

ADIN: Ünlü,adı anılan

ADINÇIĞ: 1-Seçkin,mümtaz 2- Olağanüstü, fevkalade, bambaşka

ADIÖTE: birl. Adı/Öte Mec. Temiz bir üne sahip

ADIVAR: Ünlü,tanınmış

ADIYAKŞI: birl. Adı/Yakşı(Adı güzel)

ADIYAMAN: birl. Adı/Yaman Mec. Ürkütücü bir üne sahip kişi

ADIYEKE: birl. Adı/Yeke(yeğ) Mec. Saygıyla anılan kişi, adı yeğlenen kişi

ADKIR: Aygır,erkek at

ADMIŞ: Ün almış, tanınmış

ADSAY: birl. Ad/Say Mec. Adına saygı duyulan kişi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ADSIZ: 1- Fakir,kimsesiz

AFŞIN: Apçın,(Opçın) Zırh,demir örgülü savaş giysisi

AFTABA: Su ibriği

AGA (Ağa,Aka): 1-Saygıdeğer, ulu kişi 2- Cömert,koruyucu 3-Büyük erkek kardeş,ağabey

AGOLA: Yönetici,amir

AGUN: Tatmin,avuntu

AGUNMUŞ: Avunmuş,sakin

AĞAÇA: Akça, beyazca, alımlı

AĞALAK: Oğlak

AĞALBAY: Muhterem,saygıdeğer

AĞAN: 1-Yüksek,yukarıda,yukarılara çıkan 2- Geceleri gökten hızla geçen, ışıklı nokta AĞAR: 1- Ağı ağırbaşlı, oturaklı 2- Gönül ferahlığı 3- Göğe yükseliş

AĞARTMIŞ: 1- Namuslu,dürüst 2- Alçak gönüllü, mütevazı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AĞAT (Akat): Namuslu, gönüllü, iffetli

AĞAYA: Makul,geçerli,uygun

AĞDUK: Kutsal,muhterem

AĞICI: Ağcı, Akçı, Akıcı, Hazinedar, Hazine sorumlusu

AĞIÇ: Varlık, hazine,servet

AĞILGAT: 1-Saygıdeğer 2- Yıldız,gezegen

AĞIM: Yükseliş

AĞIR: 1- Ağırbaşlı,olgun 2- Ünlü,saygın

AĞIRBAŞ: birl. Ağır/baş, olgun, alçak gönüllü

AĞIŞ: (Ağıç) Hazine, servet

AĞIT: Mersiye,ölüm Türküsü,göğe yükselen feryat

AĞLAMIŞ: Çileli,çile çeken

AĞMIK: 1- Ünlü,tanınmış 2- Yüksek rütbeli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AĞRAK: Yükselen,ilerleyen

AĞRITMIŞ: Mec. Acı kuvvete sahip kişi

AĞUL: 1- Ay'ın halesi 2- Oba, köy

AĞUTUR: Yükselten,yukarı çıkaran

AĞZUKARA: birl. Ağzı/Kara. Mec. Sert konuşan, acımasız ve hükmedici konuşan kişi

AK: 1- Beyaz 2- Doğuş, doğum 3- Yükseliş 4-Parlaklık 5-Devinim,hareketlilik 6-Mec.Namusluluk,iffet ve güvenirliğin sembolü

AKA: Büyük,ulu kişi,saygıdeğer kişi

AKABA: Yokuş,meyil

AKAÇ: Akıcı

AKALIN: bir. Ak/Alın mec. Dürüst,namuslu

AKAN: 1- Akıcı 2- Yükselen

AKARCA: Dere,ırmak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AKAR: Dere,akarsu

AKARSU: Dere,ırmak

AKAŞ: birl. Ak/Aş mec.Helal rızk

AKAY: birl. Ak/Ay 1- Ayın en güzel anı 2- Yenisey Türklerinde "hanımefendi" anlamında kullanılır.

AKBAŞ: birl. Ak/Baş mec. Dürüst,namuslu

AKBEL: Dürüst,sözüne güvenilir kişi

AKBERGÜ: birl. Ak/Vergi fıtrat,huy mec.iyi huylu

AKÇA: 1-Beyaza kaçan 2-İpekli dokuma 3-Para,maliye,hazine

AKÇALAR: birl.Ak/çalar mec.Ak tenli hanım

AKÇALI: Zengin,mal sahibi

AKÇALMAZ: birl. Ak/Çalmaz mec.Yanık tenli hanım

AKÇIL: 1-Ak tenli, akça yüzlü 2- Ağarmış, aklaşmış

AKÇIN: Sözüne güvenilen,sağlam kişilikli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AKÇORA: birl. Ak/Çura 1- Şamanist gelenekte iyi ruh ve iyilik perisi

AKEL: birl. Ak/El mec.Dürüst,namuslu

AKGÜN: birl. Ak/Gün mec. Gelecek,istikbal

AKHAN: birl. Ak/Han Şamanist gelenekte "İyilik Tanrısı"

AKI: Eli açık,cömert,zengin gönüllü

AKIM: 1-Yönelim,yükseliş 2- Akmaktan, akıcı,yayılıcı

AKIN: 1-Saldırı,hücum 2-Kazak ve Kırgızlarda, ozan ve müzisyenlere verilen ad

AKINAY: birl. Akın/Ay Türkistan'da hanım ozanlara verilen ad

AKINCI: 1- Akın eden,saldıran 2- Osmanlılar dönemindeki, öncü birliklere ve bu birliklere dahil olan kişilere verilen unvan

AKIŞ: 1-Yükseliş 2-Akmaktan akış 3-Servet,hazine

AKKARA: birl. Ak/Kara mec.Zıtların bütünlüğü

AKMAN: birl. 1-Temiz,iffetli 2-Apak,bembeyaz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AKOBA: birl. Ak/Oba mec.soylu

AKSAK: 1-Aksayan,seken 2-Yükselen,çıkan

AKSOY: birl. Ak/Soy mec.Soylu

AKŞAMAN: birl. Ak/Şaman Şamanist gelenekte,iyi ruhlarla ilgilenen ve ilişkiye giren kam

AKŞİT: Yürekli,gözükara

AKTAN: birl. Ak/Tan seher vakti,şafak

AKUZ: birl. Ak/Uz (Uzman,usta)

AKÜN: birl. Ak/Ün mec.Temiz,şöhretli

AKYOL: birl. Ak/Yol mec.Dürüst,namuslu

AKYÖN: birl. Ak/Yön mec.Dürüst,namuslu

AKYÜZ: birl. Ak/yüz mec.Dürüst

AL: 1-Bayrak kumaşı 2-Kızarmış,kızarık 3-El,kolun bilekten aşağı kısmı 4- Ala,alaca 5-Almaktan al

ALA: Karışık renkli,benekli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALABAN (Alban)Timsah

ALACA: Karışık renkli

ALAÇUK: Kulübe,baraka,Altay Türklerinde,oda,(Çadırın iç bölmesi)

ALAGAN: (Algan)Fatih

ALAGAŞ: Ender rastlanan,nadir

ALAGÜN: birl. Ala/Gün Gün ortası

ALAK: Yok edici,öldürücü,alıcı,avlayıcı

ALAN: 1-Işık,nur 2-Orman içindeki açık ve düzlük bölge 3- algan

ALANÇA: Bahçelerdeki ağaç aralarında bulunan çimenlik bölge

ALANGUVA: birl. Ala/Geyik

3-Türk mitolojisinde yer alan ünlü kadın ki, efsaneye göre, bir nevi Türklerin ''Meryem Ana" sı gibidir.

ALAR: Yalancı karanlık(Gündüz vaktinde)

ALAS (Alaz) Şamanist gelenekte "Ateş Tanrısı"

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALASAYVAN: Şafak vakti,Güneşin doğuşu ALASI: Erek,amaç,sahip olunması istenen nesne ALATAŞ: birl. Ala/Taş Köz,ateş parçası

ALAYUNT: birl. Ala/Yunt Altay Türklerinde "kısrak" anlamında kullanılmaktadır.

ALBA: Yükümlülük,hizmet yükümlülüğü

ALBAGA: Hasılat,savaş yada av ganimeti

ALBAN: Haraç,ganimet

ALBATU: Bürokrat, hizmetle yükümlü kişi

ALBENİ: Çekim,cazibe,sempati

ALÇİÇEK: birl. Al/Çiçek (Gül'ün Türkçe karşılığı)

ALÇİN: Kızıl renkli bir çalı kuşu

ALÇU (Alcu)1-Algan,Fatih,2-Alcı,Avcı

ALDI: 1-Öncü,öndeki,selef 2-Algan,Fatih

ALDUR: Ok atışı,oklayış

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALEV (Yalav...Yal kökünden)Ateşten çıkan ışık

ALGAN: Fatih,Fetheden

ALGAZIN: Yabani vahşi hayvan

ALGI: 1-Fetih,Almaktan... alım 2- Fehim,algılama

ALGIN: 1- Serap 2-Yüksek yer 3- Bitiricilik,bitiriş

ALGIŞ (Alkış): Dua,yakarış,niyaz

ALGU: 1-Tüm,hepsi 2-Toplum,topluluk 3-Silah 4-Alıcı,avcı

ALGUR: Sakin,kendi halinde,kendinden emin

ALGÜN: birl. Al/Gün"...Kazak ve Kırgızlarda,doğum sırasında yaşanan dikkat çekici,unutulmaz günleri mecz eder.

ALICI: Alcu,Avcı

ALIK: Alıngan,Kırgın

ALIM: 1-Çekim,Cazibe 2-Vergi,Haraç

ALIMGA: Yazıcı,(Han ve Kaanların buyruk ve fermanlarını yazan görevli kişi)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALIMLI: Çekici,Cazibeli

ALINAK: birl. Alın/Ak mec.dürüst,namuslu

ALINCAHAN (Alınçak Han) Oğuzname'ye göre,Türk'ün oğullarından

ALINÇAK: 1-Çekici,cazip 2- Alıngan,nazik

ALINGAN: Alınan,incinen,gücenen

ALK: Bitirmek,yok etmek,sona erdirmek,bitiricilik

ALKA: 1-Bitirici,yok edici 2-İleri,ilerici

ALKABÖLÜK: birl. Alka/Bölük..Vurucu Tim

ALKAN: Alkan,Fatih

ALKAR: Bitirici,yok edici

ALKAŞ: Bitirici,yok edici

ALKI: Pervasız,vurdumduymaz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALKIM: 1-Gökkuşağı 2-Gerdan

ALKIR: Tamamlayıcı,bitirici

ALKIŞ: Algış,dua,övme,yüceltme

ALMA: Elma

ALMAKAY: Elma yanaklı

ALMALUK: 1-Alınması gerekli olan 2-Elma bahçesi

ALMAS: Almaz,nazlı

ALMILA: Elma

ALMIŞ: Algan,Fatih

ALP: Bu sözcük birçok erdemi içinde barındırır. Bilgelik, yiğitlik, fedakarlık, kahramanlık, gözükaralık, toplumculuk, vb. ile birlikte tüm bunlar arasındaki uyumu da içerir.

ALPAGU: Düşmanına tek başına saldıran kişi

ALPAGUT: 1-Alplik gösteren kişi 2-Kurt soyundan 3- Seçkin ve saygın kişi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALPEREN: birl.Alp/Eren (Gazi, Derviş) Toplumun sayıp sevdiği, örnek aldığı savaşçı kişilerin genel adı

ALPMAN: Alp gibi Alpçe yaşayan

ALTAÇU (Altaç): Aldatıcı taktik sahibi

ALTAMIŞ: Aldatıcı,hileci

ALTAN: 1-Altın 2-Güneşin doğuş anı,Şafak

ALTANURUG: (Altın Uruk) Cengiz Kagan ve oğullarının soyuna verilen unvanlardan

ALTAY: 1-Al/Ala/Tay 2-Altın 3-Ormanlarla kaplı yüksek dağ

ALTINDAĞ: birl. Altın/Dağ/Altay dağlarının,diğer adı.

ALTU (Aldu): 1-İlk,Birinci 2-Algan,Fatih

ALTUN: Altın

ALTUNSABAK: birl. Altun/Sabak(sopa,değnek)

ALUÇ: 1-Alıcı(Alçu) 2-Kayın cinsi bir ağaç

ALUNGAN: Alıngan,nazlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ALUNUR: Nazlı ALYU: (Algu)

AMAÇ: (Umaç)Gaye, hedef, beklenti

AMAN: (YAMAN) Sertlik

AMGAK: Emek/Zahmet

ANAÇ: 1-Anacık 2-Analık duygusu çok gelişmiş 3-Anaya çeken 4-Doğurgan, üretken

ANAGAY: Anaya çekmiş, anaya benzer

ANASIOĞLU: birl. Anası(nın)Oğlu (Babası erken ölmüş ve özellikle anası tarafından bin bir güçlüklerle yetiştirilip büyütülmüş, yetim çocuklar için kullanılmış olduğu anlaşılan Türk adlarından)

ANAT: 1-Anı,Anılan 2- Yakın,hısım

ANAZ: Yeğrek, evla, eftal

ANDA: Birlikte ant içmiş(kan kardeşi) (Anda'lık Türklerin en eski geleneklerinden biridir. Andalar birbirlerini kardeşlerinden daha ileride korur, sayar ve kayırmaya çalışırlar.)

ANDAÇ: Hatıra, anı olsun diye verilip,alınan hediye

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ANDARIMAN: Anılara değer veren ve saygı gösteren kişi

ANDIR: Anısı ola hatıra

ANGAY: Anılarına bağlı olan kişi

ANGI: 1-Anı,hatıra,2-Yetki, yeterlilik

ANGIM: Mamur, hakim

ANGIN: Ünlü, anılan, adı duyulan

ANGIŞ: Ünlü, meşhur

ANGIT: Yaban ördeği

ANIK: 1-Anlayış, yetenek, fehim 2- Hafıza, bellek 3- Hazır, mevcutlu ANLI: 1-Sakin, ağırbaşlı 2- Bellek, hafıza

ANIT: Anı olsun diye yapılan yapı

ANITGAN: Anıt yapan

ANLI: Ünlü, tanınan

ANNAK: Yadigar, hatıra

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ANT: And, Yemin

ANTLIĞ: And içmiş, Yeminli

ANUÇUR: Övülmüş, övülmeye layık

ANUK: Yadigar, hatıra

ANUŞ: Anış, anma eylemi, anı

APA: Ulu, büyük, saygıyı ve hürmeti hak etmiş kişi (Bazı Türk bölgelerinde "baba" anlamına da kullanılmaktadır.

APAĞ: Apak, temiz

APAK: Temiz, namuslu,iffetli

APATEG: (Apatek)birl. Apa/Tegtek(gibi,benzer)

ARA: Orta yer, ortalık, boşluk, orta

ARAL: 1-Ada 2- Aralık,orta, ortalık

ARAS: 1- At kılı 2- Kalın yün 3- Talih,baht

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ARASLAN: Arslan (Çuvaşlarca söylenişi)

ARAT: Cesaret, yüreklilik

ARBIŞ: Büyü,efsun ARBUZ: Büyü, sihir

ARCA: 1-Arıca, saf, temiz 2- Çam ağacı, çamdan yapılmış kutu

ARDA: 1-Uzun değnek 2- Artçı, halife, ardı sıra giden

ARDALI: (Ardalu) Yönetici, amir

ARDIÇ: 1- Halife, artçı 2- Bir ağaç türü

ARGA: Zeki, akıllı

ARGAN: (Arkan) Kement, kement bağı

ARGATU: Yaban koyunu

ARGIÇ: 1- Kır, mera 2- Gurur

ARGIN: 1-Yavaş, sakin 2- Gelecek yıl

ARGUN: Pars cinsinden avcı bir hayvan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ARGUŞ: (Arkuş)1- Edepli, terbiyeli 2- Haberci, haber veren

ARGÜDEN: birl. Ar/Güden, Arlı, edepli

ARI: (Arık) 1- Saf, arı, arınmış 2- Irmak, dere

ARICA: Soylu, temiz, iyi huylu

ARIÇ: Barış, sulh

ARIĞ (Arı, Arık)

ARIK: 1- Arı, arınmış, temiz 2- Narin, ince yapılı

ARIL: Arınmış, temiz, pak

ARIN: Saf, arınmış

ARINÇ: 1-Barış, kurtuluş 2- Temizlik, saflık, günahsızlık

ARINIK: Saf, şeffaf, billur

ARINMIŞ: Temiz, gönüllü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ARKIN: 1-Argın, yavaş, sakin 2- Halef, ardıç

ARKIŞ: 1-Ulak, haberci 2- Kervan, kafile

ARKUN: Halef, geriden gelen, takipçi

ARKUY: Siper, mevzi

ARKUZ: (Arguz) Edepli, iyi huylu

ARLAĞ: Arlı, edepli

ARLAT: Biricik oğul, anaların en çok üstüne düştükleri oğul

ARMAGUN: Armağan, hediye

ARMAN: 1- Onurlu, arlı, edepli 2- Dilek, istek 3- Hayal, fantezi

ARPA: 1- Büyü, tılsım, Şamanist gelenekte, Kamların okuduğu dua 2- Tahıl

ARPAD :(Arpa)

ARSİN: (Ersin) Kurtuluş, istiklal ARSALAN: Arslan

ARSLAN: Yırtıcı hayvan Mec. Cesaret, atılganlık ve gözü pekliği sembolize eder.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ARSLANBALA: birl. Arslan/Bala..Arslan yavrusu

ARSLANCIK: Küçük arslan..Arslan yavrusu

ARSLANÇA: Arslan gibi, arslan özelliklerine sahip

ARSU: birl. Ar/Su mec. Namuslu, dürüst

ARSUN: 1- Efendi, ağırbaşlı 2- Rahata ermiş, huzurlu

ARTAGAN: Bereket, artuk, fazlalık, bolluk

ARTAM (Erdem)

ARTIM: Bereket, bolluk

ARTUÇ: Mızrak, mızrak ucu

ARTUK: Fazlalık, üstünlük, bereket mec. Varlık, zenginlik

ARTUKDOĞAN: birl. Artuk/Doğan

Kırgızlarda, olağanüstü vasıflara sahip kişilere verilen bir unvan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ARTUN: Vakarlı, ölçülü

ARTUR: Cazibeli, çekici, işveli, fettan

ARTURU: 1- Ekstrem, uç noktalarda 2- Bereket, bolluk

ARTUT: Armağan, hediye

ARVIŞ: Sihir, büyü, tılsım

ARZIK: Fanatik, bağnaz, sofu

ASAN: 1- Sağlıklı, zinde 2- Asma eyleminde olan

ASENA: Efsanevi dişi kurtun adı. Yakın, Yakınlık duyulan

ASIGLI: Faydalı,Gerekli

ASPAR (Asbar) Faydalı, işe yarayan

ASRAK: Himaye, Koruma

AŞAN: Aşmak'dan ...mec. Azimli, engel tanımaz

AŞIT: 1- Aşılacak, aşılması gerekli olan 2- İşitmekten...İşit, kulak ver

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AŞKAR: 1- Savaş atı 2- Kuyruk ve yelesi kara, vücudu kula renginde olan at

AŞKIN: 1- Aşmış, üstün, faik,akranlarından ileride olan 2- Melodi,nağme

AŞUK: 1-Aşık,aşmış, geçmiş 2- Tolga

AŞULA: Yılmaz irade sahibi

AŞUR: Aşırmaktan... mec. Yılmaz, gayretli

ATA: 1- Ulu, saygıdeğer kişi 2- Baba, dede, ced 3- Adın ve soyun bağlı olduğu kök

ATABAY: birl. Ata/Bay lala, beybaba. Han, Kağan ve padişah çocuklarını eğitip yetiştiren kişilere verilen bir unvan

ATAÇ: 1- Atasına bağlı, Atasının yolunda 2- Atadan intikal eden 3- Büyüklük gösteren çocuk

ATADAN: Miras, manevi miras

ATAERİ: birl. Ata/Eri mec.Atalarına ve geçmişine saygılı

ATAGÜÇ: birl. Ata/Güç mec. Gücünü atalarından almış

ATAĞ: (Atak) 1- Ün, nam, şöhret 2- Atılgan 3- Dağ yolu 4- Çağlayan 5- Bir şahin türü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ATAHAN: birl. Ata/Han mec. Devletin ilk kurucu büyüğü, devlete ad veren kişi

ATALA: Tanınmış, ünlü ve zengin

ATALAN: Ünlü, Meşhur

ATALAY: Ad almış, ün almış, meşhur kişi (Atila'nın asıl adının bu ve bundan bozulup çevrilmiş hali olduğunu söyleyen bazı tarihçilerimiz de var.)

ATALIK: Miras ATALMIŞ: Ünlü, meşhur

ATAMAN: Ulu, Saygıdeğer kişi

ATASAGUN: birl. Ata/Sagun Hekimlerin en ulusu başhekim Şamanist gelenekte de aynı ad, en iyi kamlar için kullanılmaktadır.

ATAY: 1- Ünlü, tanınmış 2- Akın, hücum

ATIGAY: Ünlü, tanınmış

ATIĞ: Adı sanı belli, ününü arttırmış kişi

ATIL: Ünlü, meşhur

ATILGAN: Atak, gözüpek,cesur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ATILMIŞ: Atılgan, gözüpek

ATIŞ: Ünlü, meşhur

ATİLAY: Türk tarihinin en önemli kişilerinden,Batı Hun imparatoru, Bu kişinin adı üzerinde tarihçi ve dilciler pek de anlaşamamışlardır. Benim görüşüm de göç sırasında İtil ırmağı kıyısında doğmuş olmasından dolayı "İtil/Ay"dır. Ancak bununla birlikte bu kişi için bazı adlar söylenmekte (Atila,Atilla,Atılay,Atilay,Atalay,Atlıhan vb.) Anlamlar:1- Atacık,babacık 2- İtil ırmağı kenarında doğduğundan ve Türklerdeki eski bir gelenekten dolayı "İtil" çocuğu anlamında verilen İtilay'ın zamanla Atilay'a dönüşümü 3- Atlı/Ay 4- Atlı/Han 5- Macar dilinde çelik anlamına gelen "Atzel" den

ATLIĞ: Ünlü,zengin

ATMACA: Yırtıcı bir avcı kuş

ATMAN: Ünlü, saygın

ATMIŞ: Atma eyleminde bulunmuş (ok,kargı vb.)

ATSAK: Ünlü, adı duyulan

ATUK: Bolluk, bereket

AVAR (Abar) 1- Heybet, büyüklük(Abartı) 2- Dirençlilik, dayanıklılık

AVAZ: Nara, yüksek perdeli ses, çığlık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AVCI: Av yapan, avlayan

AVCIL: Avlayıcı, av işinin uzmanı

AVGAN: Avuntu

AVINÇ: Avuntu, teselli

AVINÇA: Avunç

AVINGU: Avunç,teselli

AVLAK: Av yeri, av olanı

AVKAR: Bozkır bıldırcını

AVUNÇ: Teselli, avuntu

AVUÇU: Avunç

AVUNDUK: Avuntu, teselli

AVUTMUŞ: Teselli eden

AY: Dünyamızın uydusu olan gezegen. Ancak Türk kültüründe bu ad güzellik, temizlik, ahlaklılık vb. değerleri de içeren birçok öğeyi içinde barındıran bir sembol ve mecaz olarak

kullanılmıştır. Çok önceleri erkeklerde kullanılmasına karşın, zamanla kız çocuklarına ad olarak verilmiş, gerek başta, gerekse de son da, birleşik ad olarak değerlendirilmiştir. Bununla birlikte bazen geçmiş örneklerde de görüleceği gibi hem erkeklerde hem de kızlarda kullanılmıştır. Ancak yine de ağırlık kız adlarındadır.Ve kız adlarında önemli bir konumdadır.

AYANA: birl. Ay/Ana Altay Türklerinin eski Tanrıçalarından

AYAS: Ay ışığı, mehtap, gece aydınlığı

AYATA: birl. Ay/Ata Şamanist gelenekte, göğün altıncı katına bakan Tanrı

AYAZ: 1- Ay ışığı 2- saf, berrak hava 3- Kuru soğuk

AYBAKIM: birl. Ay/Bakım, bakmaktan, bakış

AYBAN: birl. Ay/Ban mec. Debdebe, şaşa AYBANDI: birl. Ay/Bandı (Banmak)

AYBAR: 1-Ay gibi parlak 2- Heybet,heybetlilik

AYBI: İmdat, medet

AYBIN: Onur,şeref

AYÇIL: Ay ışığı, ay pırıltısı

AYDA: 1- Ay'a eş değer güzellikte 2- Dere kenarlarında yetişen hoş kokulu bir çiçek

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AYDABOLDI: birl. Ayda/Oldu mec. Ay parçası

AYDAN: Ay parçası

AYDAR: (Aydar Han) saç perçemi, kakül

AYDIN: 1- Aydınlık, ışık yoğunluğu 2- Açık, aşikar 3- Entelektüel , münevver

AYGAN: İçten, samimi, yaren

AYGAY: Nara, bağırtı

AYGIN: Sınırsız, uçsuz, geniş

AYGIR: Erkek at

AYGIRAG: 1-Dağ keçisi 2- Bir geyik türü

AYGUÇI: Yönetici, devlet görevlisi, danışman, yarıcı

AYIM: Çekicilik, sempati

AYIMÇA: Ay parçası

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AYINTAP: Mehtap, ay ışığı

AYIR: Değişik, farklı, başka, fark

AYIRBAŞ: birl. Ayır/Baş..Değişim, mübadele

AYIRT: Fark, farklılık, ayırım

AYITGU: Temyiz

AYISIG: birl. Ay/Isıg..Ay ısısı, sıcaklığı

AYIT: Söylemek, anlatmak

AYITMIŞ: Söyleyen, bildiren, uyaran

AYKAÇ: Konuşkan, Konuşmacı, Hatip

AYKIN: Geniş, ferah, aydınlık

AYKOYUN: birl. Ay/Koyun

(Yakut destanlarında adı geçen, eski dönem güç tanrısı)

AYLA: 1-Ayın çevresindeki ışık halesi 2- Devir, dönüşüm

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AYLU (Aylı): Aydan

AYMA: Duyarsız, başıboş vurdum duymaz

AYMAN: Aya eş değerde

AYMAZ: Vurdumduymaz, başına buyruk

AYRAL: Kuraldışı, istisna

AYRI: Başka, değişik, farklı

AYRIÇ: Bölüşüm, taksimat

AYRIKÇA (Ayıkşa): Derviş, mecnun

AYRUK: 1- Farklı, değişik 2- Varlıklı, zengin

AYSELİG (Aysiliğ) birl. Ay/Silig, dürüst, namuslu

AYTAK: Konuşmacı, hatip

AYTAR: Haberci, muhbir

AYTEK: Konuşmacı, hatip

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AYTIN: Aydın, aydınlık

AYTIŞ: Nutuk, anlatım, hitabet

AYTIŞAN: Hatip, konuşmacı

AYTUK: Hatip, konuşmacı

AYUK: Söz söylenebilen ve sözün değer gördüğü yer

AYUR: Konu, bahis, bahse konu olan

AYÜN: birl. Ay/Ün Karahanlılar ve Uygurlar döneminde, han ve kağanların analarına verilen bir unvan

AYZIT: Şamanist gelenekte " Ay Tanrıçası"

AZBOY: Heyecan

AZGIN: Zapt edilmesi zor, sınırı aşmış, tahrik olmuş

AZLAĞ:Nadir, az rastlanır.

AZRAK: Nadir, az rastlanır.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

AZUK: (Azuka, Azık): Geçimlik, yiyecek

BABAT: Cins, Tür

BABRAK: Hızlı, çevik, atletik

BABÜR: Kaplan cinsi, yırtıcı bir hayvan

BACI: Kız kardeş

BAÇAK: Bir çeşit zırh (Dize geçirilen bir zırh)

BAÇMAN: Başlık, Tolga

BADAN: Batan (Batmaktan...Güneşin batışı)

BADUR: Batur, bagatur, kahraman

BADURUK: (Badruk) 1- Sadık, güvenilir 2- Batur, kahraman

BAGA: 1- Alt, küçük, küçük rütbeli yönetici 2- Boğa

BAGATUR: Kahraman, Batur, Bahadır

BAGAY: Afacan, yaramaz, ele avuca sığmaz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAGRI: Kararlılık, azim

BAĞAM: Destek,arka, kuvvet

BAĞAN: Anıt, abide

BAĞATUR: Bagatur, batur, bahadır, kahraman

BAĞDAŞUK: Uyumlu, ahenkli, uzlaşmacı

BAĞDU: Işık, şua, ışın

BAĞI: Büyü, efsun, bağlılık

BAĞIM: Bağlı, bağlılık

BAĞIMSIZ: Bağlı olmayan, özgür

BAĞIR: 1- Sine, göğüs, kucak 2- Kalp, gönül

BAĞIRLAK: İri bir kırlangıç türü

BAĞIŞ: 1- Veriş, ikram 2- Af, af ediş,3- Nezaret

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAĞLAN: 1- Demet, deste 2- Bağlılık 3- Kızıl renkli bir su kuşu

BAĞRI: Kararlı, azimli

BAĞŞI: (Baksı) Kam, doctor

BAHADIR: Bagatur, Batur, kahraman

BAHŞİ: Baksı, doktor, bilgin, büyücü, hoca

BAKAÇ: Bakıcı, bakan, nazır

BAKAN (Bağan): 1- Anıt, abide 2- Bağlayıcı, birleştirici 3- Haşarı, afacan

BAKAY: Haşarı, ele avuca sığmayan

BAKIM: Bakma eylemi, nazar, bakış

BAKIR: Bakır madeni

BAKIRSOKUM: birl. Bakır/Sokum (Kuzey Türklerinde, Merih yıldızı anlamına kullanılmaktadır.)

BAKIŞ: 1- Bakış, nazar 2- İkram 3- af

BAKSI (Bakşı): Bahşı,doktor, bilgin, büyücü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAKTI: Bakan, nazır

BAKUY: Ulu, saygıdeğer kişi, tecrübeli, bilge kişi

BAL: 1- Yapışkan sıvı 2- Arı balı 3- Çamur, balçık

BALA: Yavru, çocuk

BALABAN (Balıban): 1-Bala bandırılmış 2- İri başlı bir doğan türü Ayrıca mecaz olarak " mahzun ve baygın bakış" anlamını içerir.

BALACA: Yavrucak, ufaklık

BALAK (Balak): manda yavrusu

BALAMAN: Cüsseli, iri kıyım

BALAMİR: (Balabir) Biricik yavru

BALANDI: İri yarı, gösterişli

BALASAGUN: birl. Bala/Sagun Özlenen, beklenen yavru (çocuk)

BALBAL: 1- Heykel, anıt 2- Mezar taşı (Eskiden mezarlara dikilen ve üzerlerine öldürülen düşman sayılarının ve kimliklerinin yazıldığı mezar taşı)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BALÇAK: Kabza, kılıç kabzasındaki siperlik

BALDU: Balta

BALDUK: Balta

BALGAY: Ünlü, meşhur

BALI: Değerli, yüksek, ulu kişi

BALKAN: Ormanlarla kaplı, dağlık bölge

BALKIN: Parlak, gözalıcı

BALKIR: 1- Yağmur arasında çıkan güneş 2- Yağmurun hemen ardından çıkan güneş

BALTA: Ağaç ve odun kesmek için kullanılan alet

BALTEG: Çamur, çamurlu

BALUG (Balık) 1- Balçık çamur 2- Ev, köy 3- Suda yaşayan balık

BAMSI: 1- Yüksek, ulu, ulaşılmaz 2- Baksı, kam

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BANAR: Demet, tutam, deste

BANGU: (Mengü, Bengü) Sonsuz, sonsuzluk, ebedi

BANIÇİÇEK: birl. Banı/Çiçek...çiçeğe bandırılmış

BANLAK: Çağrı, davet, ezan

BARADAN: 1- Boradan, bora parçası 2- Nara, yüksek ses, bağırtı

BARAK: Türk mitolojisinde adı geçen çok tüylü, iri başlı köpek

BARBOL: Varol

BARÇA: 1- Parça 2- Tüm, tamam, eksiksiz

BARÇIN: İpekli kumaş, kadife

BARÇUK (Barçık) : Tahta ve keçeden yapılan küçük heykel

BARÇUK ART TİGİN: birl. Barçuk/Art/Tigin (Art,ardçı,halef)

BARDAM: Varlık, ganimet, bolluk

BARGAN: Varan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BARDI: Vardı (Varmak...dan)

BARGAN: Varan, ulaşan

BARGI: Kadife

BARGIT: Kadife

BARGU: Nimet, ganimet

BARGUŞ: Ganimet

BARIK(Barı): Esas, esas olan, mahfuz

BARIM: Varım, servet, varlık

BARIN: 1- Güç, kuvvet 2- Barınak

BARUNDUK: Sığınılacak yer, barınak

BARIŞ: 1-Varış, gidiş, gidişat 2- Sukunet, sulh 3- Servet, hazine BARK: (Barka) baraka, ev çok önceleri saray anlamına kullanılan bu sözcük, Uygurların kentleşmeye ağırlık vermesinden sonra, "taştan yapılan ev" anlamında kullanılmıştır.

BARKAN: Oynak toprak, bataklık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BARKAT: Heykel, büst

BARKIN: 1- Gezgin, seyyah 2- Kararlı, azimli

BARKUK: Servet, varlık

BARLA: Parlak, göz alıcı

BARLAK: Parlak

BARLAS: 1- Çekici, cazip 2- Varlık, servet 3- Temiz, temizlik

BARLI: Varlıklı, zengin

BARLIK: Varlık

BARMAK : (Varmak)

BARMAKLAK: 1- Varıcı, ulaşıcı 2- Eldiven 3- Varlık

BARMAN: Varlıklılık, mevcudiyet

BARS: Pars, leopard

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BARSUK: Porsuk

BARTIK: Heykel, büst

BARTU: 1- Varlık, servet 2- Menzil, varılacak yer

BARUG: Mesned, dayanak

BASAGAR: Ağırbaşlı, mütevazi

BASAN: 1- Baskın yapan 2- Ölünün ardından verilen yemek 3- Yayan, yayıc

ı BASAR: Baskın, baskıncı

BASAT: 1- Mühür, 2- Yardım, muavenet 3- Busat, pusat,silah 4- başat

BASGAN: Basan, baskıncı

BASIK: 1- Gece baskını 2- Basınç, tazyik, baskı

BASILGAN: Baskıncı

BASIM: Enerji, güç

BASIR: Basar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BASKAK: Basak, cesur, farklı, Çengiz Kaan döneminde askeri valiler için kullanılan ünvanlardan

BASKIN: 1- Galp, muzaffer 2- Ani yapılan saldırı 3- Basık, yaygın genişlemiş

BASMIL:1- Baskıncı 2- yardımcı, muavin

BASRUK: Baskı, tazyik

BASSIZ: Başsız, başına buyruk

BASTI: Bastıran, baskın yapan

BASTIK: Basdı, Baskıncı

BASU (Basut) : Tokmak

BASUÇ: Baskı, tazyik

BASUT: 1-Yardım, yardımcı 2- Demir tokmak 3- Baskın yapan

BAŞ: Oluş, doğuş, ortaya çıkış, uç nokta, doruk, birinci sıra gibi anlamların hepsini içeren bir söz

BAŞACI: Reis, lider, öncü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAŞAD(Başat)

BAŞAGUT: Önde gelen, önde bulunan, sevilen

BAŞAK: 1- Buğday başı 2- Ok ucu...okun ucuna takılan sivri demir 3- Sümbül çiçeği
BAŞALMIŞ:1- Öncü,önder 2- Düşmanını yenip, yoketmiş

BAŞAR: Başarı, kazanç

BAŞARAN: Başarılı, muvaffak

BAŞARI: Muvaffakıyet

BAŞAT: 1- Emsalleri arasında en üstün ve en önde gelen 2- Hanlık yapan bir soya mensup kişi

BAŞA: (Paşa) Bazı tarihçilerimize göre ..Baş-ağa, bazılarına göre

BAŞBAĞ: 1- Başı bağlı, özgürlüğü kısıtlı 2- Gözde, sevgili, en değerli

BAŞBUĞ: Ordu komutanı, orgeneral

BAŞÇIL: Şef, lider, önde gelen

BAŞDAŞ: Denk, akran

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAŞDU: Başta olan, önde giden

BAŞEL: birl. Baş/İl..yol gösterici,mihmandar

BAŞGAK: 1- Başkan,şef 2- Bir tatlı su balığı

BAŞGÖZ: birl. Baş/Göz 1-Birleşik, ayrılmaz 2- Mec. Evlilik

BAŞGU: Alnında beyaz lekesi olan at

BAŞIL: Önde giden, şef

BAŞKAL: Emir, ferman

BAŞKAN: Yönetici, şef, başta giden

BAŞKARA: birl. Baş/Kara...mec. Sert, acımasız,bir kişiliğe sahip olan kişi

BAŞKIR: Başarı, muvaffakıyet

BAŞLADAÇU: Başlatıcı, yönetici, hakem

BAŞLAG: Başlangıç, ilk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAŞLAK: 1- Başıboş, salınmış 2- Başlangıç

BAŞLAMIŞ: 1- Kararlı, çalışkan 2-Lider, lider olmuş

BAŞLIĞ: Başı dik gururlu

BAŞLIK: Yönetici, şef

BAŞNAK: Başlıksız, tulgasız

BAŞŞAD: (Paşa) Ordu komutanı, general

BAŞTIN: Selef, önceki

BAŞTINKİ: Baştaki, öndeki, önder

BAŞVEREN: Fedai

BAŞVERMİŞ: Kurban, fedai

BATAK: 1- Çamur, bataklık 2- Gizli, gömülü

BATIŞAD: birl. Batı/Şad

Göktürk ve Uygur ordularında, batı kanadının komutanlarına verilen unvan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BATIM: 1- Batma boyu, boy, derinlik 2- Sivri bir aletin saplanması

BATIR: Batur'un şive farkıyla söylenmiş biçimi

BATMAZ: 1-Diri, mücadeleci 2- Vücuduna sivri ve kesici aletler işlemez

BATRAK: (Batırak) Mızrak, kargı

BATSIK: 1- Bastıran, yanaştıran 2- Gün batısı, batı

BATU: 1-Güçlü, yenilmez, gücüne dayanılmaz 2- Dayanıklı, metin 3- Gün batısı

BATUGA: 1- Batu, kahraman 2- Gizli, gizlenmiş

BATUR: Bagatur, Kahraman

BATURGAN: 1- Saklayan, gizleyen, gizli 2- Batıran,saplayan

BATUT: Gizli, saklı

BAVIRGAN: 1- Şefkatli, koruyucu 2- Bağıran, nara atan

BAY: Varlık, zenginlik, egemenlik, erklik, üstünlük, bolluk sözcüklerinin tümünü içeren önemli bir ad. Türk adlarının önemli birleşiklerinden başka sözcüklerle kullanılabilen, kullanılan sözcüğü bütünleyip, güçlendiren, hem başa gelerek hem de sona gelerek kullanılabilen bir ad.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAYA: Bay,baylanmış, zenginleşmiş

BAYAK: Selef, daha önceki

BAYAN: (Muyan, buyan) 1- Kalıcılık,sonsuzluk 2- Baht, mutluluk 3- Zenginlik, güçlülük,erklik 4- eski dönem Tanrı sıfatlarından 5- Uygur kağanlarının unvanlarından
BAYAR: Ulu, yüce, kudretli, celil...Tanrı sıfatlarından

Bulgar hanlığı dönemi,soyluluk ve üstün vasıflı yöneticiler için verilen bir unvan

BAYAT: Tanrı sıfatlarından ,..1- Devletli, kısmetli 2- Kadim, ezeli

BAYATLI: Devletli, bahtı açık, muktedir

BAYATLUĞ: (Bayatlı)

BAYAVUT (Bayagut) Varlıklı, muktedir

BAYÇA: Varlıklı, muktedir

BAYÇU (Baycu): Varlıklı, devletli

BAYDAK: 1- Bağımsız, hür 2- Bekar

BAYDAN: 1- Cömert, eli açık 2- Şık, yakışıklı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAYDAR: Varlıklı, muktedir, egemen

BAYGIN: Kendinden geçmiş

BAYIK: 1- Varlıklı, egemen 2- Usta, eli yatkın 3- Doğru sözlü, saygılı, güvenilir

BAYIN: Çekici, güzel, yakışıklı

BAYINDIR: Güçlü,varlıklı, egemen

BAYIR: Yamaç

BAYITMIŞ: Zengin, kudret sahibi

BAYLA: Varlıklı, refah içinde olan

BAYLAK: Rahat, refah içinde

BAYLAM: 1- Azim, kararlılık 2- Demet, bağ

BAYLAMIŞ: Varlıklı, güçlü olmuş

BAYLAN: Nazlı, şımarık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAYLANIŞ: İlişki, münasebet

BAYLIK: 1- Varlık, Varlıklılık, güçlülük 2- Ganimet

BAYMAZ: Mala mülke ilgi duymayan kişi

BAYRAÇ: Varlıklı, zengin

BAYRAK: Varlık, varoluş, erklik, güç, ve bağımsızlık

BAYRAM: Güzellik, mutluluk, sevinç, bolluk

BAYRI: 1- Ezeli, kadim 2- Emektar, tecrübe sahibi 3- Sonradan zapt edilip, yurda dahil edilen toprak

BAYRIN: Kadim, ezeli, eskiye dayalı

BAYSA: Madalya

BAYSAL: 1- birl.Bay/Sal 2- Bolluk, rahatlık 3- Asayiş, sükunet

BAYSAN: Yakışıklı, levent, gösterişli

BAYSİN: Zengillik, kudret

BAYTAG: Bolluk, çokluk, kalabalık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BAYUK: Hazır, amade

BAYUR: Cesur, gözükara

BAYUTMUŞ: birl. Bay/Utmuş (yenmiş, muzaffer)

BAYÜLGEN: birl. Bay/Ülgen

Şamanist gelenekte insanlar arası ilişkilerle ilgilenen "mükafat tanrısı"

BAYÜLKEN: (Bayülgen)

BAZ: 1- Emin, güvenilir 2- Merkeze bağlanmış, sonradan katılmış

BAZDA: Hoş, latif, çekici

BAZIR: Basar, baskıncı

BAZMAN: Tabi, bağlı, muti

BECERİ: (Beceriklik) Hüner, marifet, yeterlilik

BECET: Süs, makyaj, tezniyat

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BEÇİRİK: Becerik, beceri, marifet

BEÇKAN: İpekten yapılmış sancak

BEDER: Ziynet, mücevher

BEDİZ: 1- Resim, heykel, nakış, bezek 2- Taşlara yontularak yapılan süsleme

BEDİZCİ: Ressam , heykeltıraş, nakışçı

BEDÜK: Büyük, iri, cesim, ulu

BEGEÇ: Beyliğe uygun olan

BEGEN: 1- Beğeni, hoşluk 2- Şehzade, prens

BEGENÇE: Şehzade, prens

BEGESİN: Doğruluk, sevap, hayr

BEGİ: 1- Yiğit, güçlü, 2- Eş- koca

BEGİSİ: 1- Doğru, sevap 2- Beğenilen, imrenilen

BEGÜM: Hanımefendi, bayan, saygı duyulan hanım, eski Türkçe'de "beğ"'in tam olarak dişi karşılığı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BEĞ: Bey, varlık, erklik, güç, yöneticili toparlayıcılık, liderlik, soyluluk vb. anlamları içerir
BEĞCEĞİZ: Beycik, Küçük bey

BEĞÇE: Küçük bey

BEĞÇEK: Küçük bey

BEĞDAŞ: Akran,eş,denk

BEĞDE: 1- Aziz, saygıdeğer 2- Adil, adaletli

BEĞDEŞ: Nazir,benzer

BEĞDİ: Aziz,muterem, saygıdeğer

BEĞDÜZ EMEN: birl. Beğdüz/Emen (ruh,can)

BEĞEÇ:1- Beğliğe layık 2- Beğ çocuğu, küçük bey

BEĞENDİK: Beğenilen

BEĞENİ: Hoşa giden, beğenilen

BEĞENMİŞ: Hoşuna gitmiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BEĞER: Beyoğlu, prens, şehzade

BEĞLEN: Bey soyundan olan

BEĞLİK: Beylik, beyliğe uygun olan

BEĞREK: Beyrek, bey çocuğu, küçük bey

BEK: 1- Bey, beğ 2- Pek, sıkı

BEKEM: Bey, beyim

BEKEN: Dayanıklı, metin

BEKET: Kuvvet, dayanıklılık

BEKİ: 1- Yiğit,güçlü 2- Eş, koca 3- Şaman, baş şaman

BEKİK: Güvenli, iyi korunan

BEKİM: Azimli, kararlılık

BEL: 1- Bilgi, bilim 2- Belirti,iz, damga 3- Tarlanın orta yeri 4- İki dağın arasındaki geçit

BELÇİN: Belirti, iz, damga

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BELDEK: İz, işaret, emare

BELEK: 1- Kılavuz, rehber 2- hediye, 3-Kundak bezi

BELEN:1- Bilen, alim 2- Geçit 3- Sırt, tepe, dağ yolu

BELET: Belge, delil

BELGE: Belge, doküman, delil

BELGİ: 1- Belge 2- Bilgi 3- Fark, farklılık, ayırt, alamet

BELGİN: Belirgin, net, açık

BELGÜ: 1- Belge 2- Sınır taşı, sınır toprağı 3- Yüzük taşı, nişane

BELİK:1- Doruk, zirve, şahika 2- Saç örgüsü

BELLEK: Hafıza

BENEK: 1- Armağan, hediye 2- Bakır para 3- İşlemeli kumaş

BENGİ: Bengü, mengü sonsuz, sonsuzluk, ebediyet, ebedi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BENGİLİK: Sonsuzluk

BENGÜ: Bengi, mengü

BENİCE: Sonsuzluk, sonsuzluğa giden

BENK: Muhkem, iyi korunan

BENLİ: Yüzünde ben olan

BERDİ: Verdi,Kutsal güçler tarafından yollanan

BEREGEN: Eli açık, cömert, verici

BERGE: 1- Vergi 2- Berke, kamçı, değnek

BERGİ: 1- Vergi 2- Eli açık, cömert

BERGİLİK: Doğal, tabi

BERİK: 1-Berk, sağlam, gürbüz, dayanıklı 2- Cömert, eli açık

BERİL: Verici, cömert, eli açık, fedakar

BERİN: Veren, cömert

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BERİŞ: Veriş, hibe

BERK: 1- Katı, sıkı, sağlam, dayanıklı 2- Şiddet, şiddetlilik 3- Korunan, muhkem 4- Yıldırım

BERKANT: birl. Berk/Ant Altay dağları cıvarında bir başka dağın adı

BERKE: 1- Kamçı, değnek 2- Dövme 3- Naz, işve

BERKEM: Düşmana karşı iyi korunan yer, müstahkem mevki

BERKİN: Güçlü, güçlendirilmiş

BERKİT: Güçlü, güçlendirilmiş, muhkem

BERKLİĞ: Berkli, güçlü, dayanıklı

BERKUK: Sert,cesur, dayanıklı

BERMEK: Vermek, veriş

BERŞE: Odun kömürü, kül

BESEN: Bezen,süs, makyaj, gösteriş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BETİK: (Bitiğ, bitik) Yazılı kağıt, mektup

BEYBUT: Barış, sulh

BEYGE: Bike, küçük hanım

BEYGU: Bir şahin türü

BEYLEM: Buket, demet, çiçek demeti

BEYLEN: Beyli, beye bağlı

BEYNEN: Beğenen

BEYREK: 1- Tim, müfreze 2- Merkez ordu, ordugah

BEYRU (Bayrı) 1- Ezeli, başlangıçsız 2- Emektar, tecrübeli

BEZEK: Süs, takı, piraye

BEZEN: Süs, makyaj

BEZENMİŞ: Süslü

BEZGİN: Bez...mekden. Sarsılmış, bıkmış

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BIÇAK: Biçme aracı

BIÇGIN: Kesen, biçen

BIÇKAS: Kağan ve Hanlara yapılan bağlılık andı

BIÇKI: Bıçak bileme aracı

BİBİ: Kibar, eğitimli, sayıdeğer hanım

(Anadolu'da birçok bölgemizde "hala" anlamında da kullanılır)

BİÇEK: Bıçak, biçici

BİÇİK: Biçilmiş, biçimlenmiş

BİÇİM: Şekil, format, örnek, biçilmiş gibi

BİÇİN: 1- Biçilmiş,biçime girmiş 2- Ekin, tahıl 3- Biçen, doğrayan

BİGE: 1- Bakire, temiz kız 2- Bey kız saygıdeğer kız

BİGEM: Sevilen, el üstünde tutulan kız

BİGEN: Beğenilen

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BİGENDİK: Beğenilen, ilgi duyulan

BİKE: Bige

BİKET: Beylik, beyliğe uygun

BİL: Bilgi, bilim

BİLDİK: Bilinen, tanınan, ünlü

BİLECEN: Bilgiç,çok bilmiş

BİLEDA: Balta

BİLGE: Bilgili, filozof, alim, bilgin, ulu kişi

BİLGEKAĞAN: Bilge/Kağan (Aslı, Türk Bilge Kağan'dır)

BİLGE TAMGAÇU: birl. Bilge/Tamgacı (**T...Göktürkler ve Uygurlar döneminde yüksek dereceli memurlara verilen bir unvan)**

BİLGE TONYUKUK: birl. Bilge/Tonyukuk

BİLGEN: Bilen, bilgin, alim BİLGİN: Bilim adamı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BİLGÜ: Bilgi

BİLİG: Bilgiler, bilim, bilim dalı (orj)

BİLİK: Bilen, bilgili

BİLUN: Esir, tutsak, (gönül ve akıl esiri, aşık)

BİNİT: Binilecek nitelikteki, soylu at

BİRBEN: birl. Bir/Ben Ben mec. Kendini beğenmiş

BİRÇE: Biricik, yegane

BİRÇEK: 1- Biricik 2- Saçın ortadan ayrılıp yana dökülmüş hali

BİREBİN: Yegane, tek, biricik

BİRGE: 1- Beraber, birlikte 2- Biricik 3-Berke

BİRGEN: İçine kapanık, münzevi

BİRİCİK: Tek, yegane, bir tane

BİRİÇİM: birl. Bir/İçim mec. İmrenilecek güzellik ve çekicilik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BİRİDİN: Güneyli, güney bölgesinden

BİRKİT: Birleşik, birleşmiş

BİŞÜK: Nesil,soy-sop, kavim, kardeş

BİTERGE: Gerek, hacet, ihtiyaç

BİTEV: (Bidev) 1- Soylu, soylu at 2- El değmemiş bakir

BİTİG: Yazı, yazıt

BİTİGÇİ: Katip, yazıcı

BİTİGEN: Anıt, yazıt, yazılı taş

BİTİM: Gaye, hedef, ülkü

BİTKİ (Bütkü): Yerden biten

BİYAN (Bayan) (Buyan): Varlıklı, cömert ,Eski Tanrı sıfatlarından

BİYUM: Cömert, eli açık

BOD: Boy,uruk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BOGA: Boğa

BOĞ: Hediye, armağan

BOĞA: Boğa

BOĞACA: Boğa gibi güçlü

BOĞACI: Boğa deviren

BOĞAÇUK: Küçük boğa, genç boğa

BOĞAR: Boğucu, güçlü, kuvvetli

BOĞARCIK: Güçlü, boğucu

BOĞTAG: Şapka, başlık, hanım başlığı

BOLCAL: Vade, müddet

BOLÇAK: Gürz, topuz

BOLDUÇAĞ: Uygun zaman, olan çağ

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BOLGAN: 1- Soylu at 2-Keşşaf, mucit 3- Olgun, olmuş, ermiş

BOLGU (Bolgi): Orijinal, özgün

BONCUK: Mücevher, takı

BOR: Bora, fırtına

BORA: Fırtına

BORDAK: Semiz, şişman, balık etli

BORDU: Üzüm, asma

BORKA: Baraka,ev

BORLA: Burla, üzüm, üzüm salkımı

BOSUM: Endam, zerafet

BOSUT (Basat) : Anlayış, izan, hidayet

BOŞGUR: Eğitmen, öğretmen, talimci

BOŞGUT: Öğrenci, şakirt

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BOY: 1- Uruk, uyruk, oymaklar birliği 2- Eda, endam

BOYDA(Ğ): Soyut, mücerred

BOYDAŞ: Aynı boyun mensubu

BOYLA: Unvan veren kişi

BOYLA BAĞA TARKAN: birl. Boyla/Bağa/Tarkan Bilge Tonyukuk'un öteki adı

BOYLAN: Adına ve soyuna layık

BOYLUĞ: 1- Soylu 2- Yakışıklı

BOYSAN: Yakışıklı, heybetli

BOZ: 1- Sert, şiddetli2- Alaca renk,füme rengi3- Toprak rengi

BOZAN: Bozmak...dan düşmanı yenip dağıtan

BOZCA: 1- Cesur, gözükara 2- Boz rengine kaçan

BOZCAK: Cesur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BOZÇİN: Dürüst, güvenilir

BOZDOĞAN: birl. Boz/Doğan Bir doğan türü

BOZKIR: Step, çöl, vaha

BOZKURT: birl. Boz/Kurt

BOZLAK: 1- Boz ve kül renginde olan 2- Otlak, mera

BÖBÜLÜK: Koca, gül

BÖÇKE: 1- Canavar 2- Böcek

BÖDGE: Çağ, zaman

BÖG(Bök): Kısmet, nasip

BÖGÜ: 1- Filozof, hikmet sahibi kişi 2- Büyü, sihir 3- Ejderha, canavar 4- Zehirli bir böcek

BÖGÜR: 1- Ordunun kanatlarından her biri, cenah 2-Kaburga ile kalça arasındaki bölge

BÖĞDÜN: Bürokrat, yüksek dereceli memur

BÖĞREK: Ordugah, merkez ordu, merkez ordunun savaş pozisyonu

BÖĞÜRMÜŞ: Şamatacı, gürültücü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BÖĞÜŞ: Zeka BÖKEN: Ahu, ceylan

BÖKEVUL: Aşçı, iyi yemek yapan BÖKLİ: Yakışıklı,Şık, iyi giyimli

BÖKLİCE: Şık giyimli

BÖLE: Pay, nasip, kısmet

BÖLEN: Bölüm, pay

BÖLEK: Hediye, armağan

BÖLÜK: 1- Kısım, ekip, bölüm 2- Pay, nasip

BÖLÜN: Yönetici, şef

BÖNGE: Tekme

BÖNGER: Tekmeleyici, iyi tekme atan

BÖRÇE: Zülüf

BÖRÇEK: Zülüf

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BÖRİ: Kurt

BÖRK: Başlık, tüylü hayvan derilerinden yapılan başlık

BÖRKLÜ(Ğ) Saygıdeğer

BÖRKLÜCE: Saygıdeğer, saygı gösterilen

BÖRTE: Benek

BÖRÜ: (Böri) Kurt

BUBİK: Konca,gül

BUCAK: 1-Gizli bölge 2- Uzak yer

BUCUGA: (Buğucu, ceylan avcısı)

BUDAK: Sert dal parçası mec. Güç, sertlik, dayanıklılığı sembolize eder.

BUDAN: (budun)

BUDAY: Buğday

BUDRAÇ: Gözü pek, cesur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BUDULGAN: Yürekli,cesur

BUDUN: Bütün, Ulu, millet " Siyasi ve dini yapıları ne olursa olsun soy,dil, töre, kültür, tarihsel yapıları bir olup, psikolojik olarak birbirine bağlı insan topluluğu.Türkçe'de kullanılan millet ve ulus sözcükleri tam olarak bu anlamı içermektedir. Millet, din ortaklıklarını daha ön planda tutan bir anlam içerirken Ulus ise, daha çok boy ve uruk anlamlarını içerir.Buna rağmen yakın zamana kadar millet, son zamanlarda ise ulus sözcükleri dilimize yer etmiştir. Oysa gerek günlük dilimizde gerek yazı dilimizde bu sözcüğün bir an önce kullanıma girmesi gerekmektedir."

BUDUNÇİ: Buduncu, Ulusçu

BUDUNÇİYİR: birl. Buduncu/Yir,yer toprak

BUGA: Boğa

BUGAN: 1- Boğan 2- Alamet, işaret, iz

BUGATEG: Boğa gibi güçlü

BUGAY: 1-Afacan, ele avuca sığmayan 2- Buğu, ceylan

BUGU: 1- Buğu, ceylan 2- Böcek, örümcek 3- Canavar

BUGUR: Sürekli,devamlı, devamlılığı olan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BUGA: Boğa

BUĞRA: 1- Genç aygır 2- Genç erkek deve

BUĞU:1- Ceylan, 2- Yavru geyik 3- Buhar

BUĞUÇAN: Boğucu, boğaç

BUKA: Boğa

BUKAĞI: Kelepçe, atların ayağına takılan bir çeşit köstek

BURAK: Güçlü, yenilmez

BUKAN: (Mokan, Büken) Güçlü, yenilmez

BUKUK: Tomurcuk, filiz

BULAÇ: Bulucu, keşşaf, mucit

BULAGAN: 1- Olgun, kamil 2- Bulan, bulucu

BULAK: Göze, kaynak, pınar

BULAR: Bulur, mucit

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BULASI: Ülkü, bulunması istenen

BULÇA: 1- Bolluk, ganimet, bereket 2- Bulucu, mucit

BULÇU: Bulucu, mucit

BULÇUM: Keşif, buluş

BULDAN: Bolluk, refah

BULDU: Önemli, değerli, az rastlanan

BULDUR: 1-İri su damlası 2- Gözyaşı

BULDAK: 1- Bulanık, karışık, karma 2- Kıyı, sahil

BULGAN: 1- Olgun,kamil 2- Bulucu, mucit

BULGANÇ: Karma, kırma, karışık

BULGAR: Karışık, bulanık, karışmış, içiçe girmiş

BULGAŞ: Karışıklık, karmaşa

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BULMAZ: 1- olgunlaşmamış 2- Sakin, tembel

BULMUŞ: 1- Olgun, erdemli, oturaklı 2- Keşşaf, mucit

BULU: Anlayış, idrak, izan

BULUÇ: 1-Bulucu 2- anlayış, fehim

BULUG: 1- Keşif bölgesi, keşfedilen yer, bölge 2- Fidye, haraç

BULUGAN: Bulan, bulucu

BULUM: İrfan

BULUNG: Bulunulan yer, yön, taraf

BULUŞ: 1-Feraset, buluculuk 2- Manevi destek

BULUŞGAN: Maharetli, becerikli

BUMİN: 1- Merkez ordu, çekirdek ordu 2- Puhu kuşu

BUN: Üzüntü, keder, bunalım, kendinden geçiş

BUNAK: Bunlu, üzüntülü, kendinden geçmiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BUNALMIŞ: Üzgün, mahzun

BUNG: Bun, keder

BUNLUĞ: Bunlu, kederli

BUNSUZ: Mutlu, huzurlu

BURAN: Burmaktan...Burucu

BURCU: 1- Buruk, burucu 2- Güzel ve keskin koku 3- Biber

BURÇAK: 1- Nohutgillerden bir tahıl 2- İrmiklik buğday

BURÇİGEN: Böü/Tigin Moğol ağzındaki söylenişi (Türk ağızlarında Kuzey'e çıkıldıkça T "ler Ç' ye dönüşür. Çigin, Tigin, Çengiz Tengiz vb.)

BURÇİN: Dişi geyik

BURÇUGİN: Özü sözü bir, güvenilir

BURÇUK: 1- Tahta veya keçeden yapılmış küçük heykel 2- Varlık, servet 3- Çiçek, gül

BURKA: Yüz örtüsü, fular (Tozdan ve fırtınadan korunmak için yüze takılan örtü)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BURKAN: 1- Totem, heykelcilik 2- Hüzün, iç burkuntusu

BURKE: 1-Burka 2- Berke, kamçı

BURLA(Hatun): Üzüm, üzüm salkımı

BURTA: 1- Benek, ben 2- Altın tozu

BURTAG: Burtak çakıllı, taşlı toprak

BURUK: Kırgın, alıngan, mahzun

BURUL: İçli, içten, samimi

BURUNÇUK: Burulmuş, buruşuk

BURUNDU: Atların terbiyesi için burunlarına takılan kıskaç

BURUNGU: Geçmiş, mazi, hatıra

BUŞKU: Telaş, heyecan

BUYAN: (Bayan, Muyan) 1- Kut, baht, mutluluk 2- Sevap,hayır 3- Dayanıklılık, mukavemet
BUYANDI: Kutlu, bahtı açık

BUYRA: Kıvırcık, kıvrılmış, bürülmüş BUYRAÇ: Amir, buyuran

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BUYRAT: Engebe, engel

BUYRUK: 1- Emir, buyruk, buyurma 2- Göktürkler döneminde vezir, (bakan) anlamına da kullanılmıştır.

BUYURUK: Buyruk, emir

BUZAÇ: Bozucu, bozguna uğratan BUZAN: Bozan, düşman birliğini dağıtan BÜBÜLÜK: Gül, konca

BÜDENE: Bir bıldırcın türü

BÜGÜ: 1- Büyü, sihir 2- Felsefe 3- ejderha BÜK: Kıyı, sahil

BÜKE: 1- Genç kız, küçük hanım (Bike) 2- Bükü, ejderha

BÜKE BADRAÇ: birl. Büke/Badraç Mitolojideki, yedi başlı ejderha BÜKEÇ: Güçlü, bükücü

BÜKEY: Büken, bükücü, güçlü BÜKİN: Hanımcık, küçük hanım BÜKLÜM: Kıvrım, büküntü, saçak BÜKÜ: Ejderha

BÜKÜŞ: Bükme eylemi, bükmek BÜLEK: Bilek

T...Kırgızların, Mürti oymağı beylerinden BÜLTE: Demet, deste, top

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

BÜNGÜ: Tos atmak, kafa vurmak BÜR: Gonca; gonca gül

BÜRÇE: Kurt yavrusu

BÜRÇEK: 1- Kurt yavrusu 2- Saç kıvrımı BÜRGE: 1- Kellik 2- Bahşiş, hediye BÜRKEV: Himaye,vesayet

BÜRKÜT: 1- Bahşiş, hediye 2-Bir kartal türü BÜRÜM: Bürülmüş, katlanmış

BÜRÜNCÜK: İpekten yapılmış, şal, fular BÜTE: 1- Fidan 2- Bütünlük

BÜVET: Baraj, set, su seti

BÜYÜ: Sihir, gizliyi bilme işi, bilgelik

BÜYÜK: 1- Olgun, saygıdeğer 2- Bilge 3- Büyü, büyücü

Başlık: Ynt: ÖZTÜRKÇE SÖZLÜK

Gönderen: AĞASAR - 02 Şubat 2012

CABADAK: Hayret, şaşma

CABALAK: Yabalak, yaygın

CAĞIMDA: Yaratıcı, üretken

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

CAĞIMDI: Lütufkar, iltifat eden

CAĞLI: Namuslu, dürüst

CAKŞI: Yakşı, yakışıklı, güzel

CALMAN: Yalman

CAMAN: 1- Yaman, 2- Kam, büyücü

CAMANBAY: birl. Caman/Bay..Şamanist gelenekte, obanın büyücüsü,doktoru, kötü ruhları kovan kişi CAMUGA (Camuka) Kızgın, asabi

CANİK: Tüccar, ticaret erbabı

CANKU: Meşveret

CARIP: Yakın, dost, çok yakın arkadaş CARLIK: Yarlık, emir, ferman

CARTI: Şık, alımlı CARUZ: Heyecan CATUK: Halim, haluk CAV: Gösteriş, afi, fiyaka

CAVANKUL: Uygurlar döneminde ordunun sol cenahını ve oradaki askerlerin tümüne verilen ad CAVILDAK: Neşeli, şen şakrak

CAVLI: Gösterişli, cafcaflı CAYMAZ: Cesur, kararlı CAYNAK: Pençe, Doğan pençesi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

CEBE: 1- Silah,ok, cephane 2- Zırh CEBEN: Gayretli, çalışkan CEBENOYAN: Cebe/Noyan

CELASUN: (Çalasun) 1- Delikanlı 2- Cesur, savaşçı 3- Becerikli, eli tez. CELAYIR: (Çalayır) 1- Bilgin, gün görmüş, tecrübeli 2- savaşçı CELDEN: Yel, yel parçası

CELME: Çalım, fiyaka, gösteriş CENGEL: Hafif, ince

CENGİZ: Çengiz, Tengiz, Deniz CEREN: Ceylan, ahu, gazel CERKİN: Hısım, yakın

CERKUDAY: birl. Yer/Kutay Eski dönem yer tanrısı CETİK: Yetkin, uzman, olgun

CETİZ: Yetkin, becerikli CEYRAN: Ceren

CIDA: Mızrak, kısa saplı mızrak

CIGI: Şamanist gelenekte ,iyi ruh. Boy ve oymakları kötülüklerden koruduğuna inanılan ruh CILDUZ: Yıldız

CILIMGA: Kağan ve Han'ların mektuplarını yazmakla görevli kişi

CİBELİK: Sonsuz, sonsuzluk

CİCİ: (Cicik, cicek) 1- Çiçek, gül 2- Konuk 3- Sevim, sevimlilik

CİDAGU: Yetkin, yetenekli, becerikli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

CİDE: İri, uzun bir ağaç türü

CİGA: Taç, gelin başı

CİĞİL: Hafif, yeğni, kolay

CİLMAYA: Türk mitolojisindeki efsanevi kanatlı at

CİNGİL: 1- Galip, utkan 2- Güvenilir,sadık

CİNGÜ: Zafer, utku

CİVİL: İyi ruh, temiz , arınmış ruh

COLAY: (Yolay) birl. Yol/Ay...Kazaklarda "ayağı uğurlu" kişiler için kullanılır.

COLDA: Yolcu, yola çıkan

CUCİ: 1- Cici, çiçi, cicik, çiçek, çuçu, çuçi 2- Konuk..Bu ad daha çok, beklenmeyen doğumlar sonrası kullanılır ve bu yüzden "konuk" anlamını içerir

CULUM: Narin, nazik, hassas

CUMUK: Yumuk, yumulmuş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

CUPAR: Parfüm, güzel koku

ÇABA: Gayret, enerji

ÇABACI: Gayretli, enerjik

ÇABAK (Çaba)1-Çabuk,çevik 2- Küçük bir göl balığı türü

ÇABAR: 1- Çapar, davranır 2- Ulak, kurye, elçi

ÇABUK: (Çapuk) Çapan, çaba gösteren, çabalayan

ÇAÇA: 1- Savaş baltası 2- Gemici 3- Çiçi, çiçik

ÇAGAVUN: Bal arısı

ÇAĞ: 1- Zaman, vakit 2- devir, devran 3- su sesi, şırıltı

ÇAĞA: Yavru çocuk

ÇAĞAN: 1- Bayram, eğlence 2- Şimşek 3- gürz, çakan 4- Beyaza kaçan beyazımsı

ÇAĞANAK: Çalgı, enstrüman

ÇAĞAŞ: Kırlangıç

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇAĞATAY: birl. Çağ/Atay

1-Çağının en ünlüsü 2- çağdaş, çağının ilerisinde

ÇAĞDAŞ: Çağın insanı, aynı çağda yaşayan kişiler

ÇAĞIL: 1- Su sesi 2- Çakıl taşı

ÇAĞILDAK: Çağlayan, şelale

ÇAĞILTI: 1- Su sesi, suyun taş ve kayalara çarparken çıkarttığı ses

ÇAĞIN: 1- Şimşek , çakın 2- Gürz, topuz

ÇAĞIR: Çağırı, çağrı

ÇAĞIRGAN: Çağıran, davetkar

ÇAĞLA: 1- Namuslu, dürüst 2- Erik türlerinden bir yemiş

ÇAĞLAK: 1- Namuslu, dürüst 2- Çağlayan, şelale

ÇAĞLAR: Şelale, çağlayan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇAĞLASUN: Dürüst

ÇAĞLAV: Dürüst

ÇAĞLAYAN: Şelale

ÇAĞLAYIK: Şelale

ÇAĞLI: 1- Dürüst 2- Yakışıklı, güzel

ÇAĞLIN: Meşhur ve liyakat sahibi

ÇAĞRI: 1- Mesaj, davet 2- Doğan kuşu, doğanın bir çeşidi

ÇAĞRUK: Katı, sert

ÇAKA: 1- Savaş baltası 2- Çakı 3- Fiyaka, çalım, gösteriş

ÇAKALOZ: 1- Fener 2- İlkel bir top silahı (Top mermisi yerine çakıl taşı atan)

ÇAKAN: 1- Gürz,topuz 2- Şimşek

ÇAKAR: 1-Deniz feneri 2- gürz

ÇAKI: Kesici, yontucu küçük bıçak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇAKICI: 1- Çakma eyleminde bulunan 2- Çakı ustası

ÇAKIL: Çakıl taşı

ÇAKIN: 1- Şimşek 2- Kıvılcım

ÇAKIR: 1- Doğan türü bir avcı kuş 2- Gürz 3- Şarap, içki

ÇAKIRCA: Doğan türü bir avcı kuş

ÇAKIRCI: Eskiden saraylarda, özel olarak doğan terbiyeciliği yapanlara verilen bir sıfat
ÇAKMAK:..Çak kökünden türeyen, vurmak, kesmek, bölmek eylemi için kullanılan bir sözcük
ÇAKMUR: Tutumlu, eli sıkı

ÇAKTU: İri yapılı, gösterişli

ÇAL: Kılıç darbesi, darbe, vuruş

ÇALAP: Ulu ruh, Kadiri mutlak (Eski dönem Tanrı sıfatlarından)

ÇALGAR: Çalıcı, vurucu

ÇALGIÇAY: Taştan yapılmış el değirmeni

ÇALIK: 1- Silahşör, iyi kılıç kullanan 2- Çelik 3- Mesaj, haber 4- Haşarı, yaramaz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇALIM: 1- Gösteriş, fiyaka, kurum 2- Kılıcın keskin tarafı

ÇALIMLU: Gösterişli, çekici

ÇALIN: Çiğ, jale

ÇALIŞ: Azim, ceht

ÇALIŞGAN: Çalışkan, işgüzar

ÇALKARA: Doğan türü bir avcı kuş

ÇALKIN: Darbeci, hamleci, vurucu

ÇALMA: Maden üzerine yapılmış oyma, işleme

ÇALMAN: Çalıcı, vurucu

ÇALUK: Çalık ÇAM: Bir ağaç türü

ÇAMUR: Sazlık, bataklık

ÇANAYAZ: Berrak, billur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇANDAR: Karışık, karma

ÇANDIR: Karışık

ÇANGA: 1- Soylu 2- Pençe

ÇANGAL: 1- Çok sık ağaçlı bölge 2- Budaklı ağaç

ÇAPAN: 1- Ulak, haberci 2- Enerjik,- çalışkan 3- iş elbisesi, eski giysi

ÇAPAR: 1- Enerjik, çalışkan 2- Giysi 3- Saldırgan 4- ulak, haberci

ÇAPGIN: Enerjik, koşan, ardından giden

ÇAPGUR: Tufan, afet, deprem

ÇAPIN: Atak, hücum, savlet

ÇAPITGAN: Saldıran, saldırgan

ÇAPLAN: Bir şahin türü

ÇAPLI: Şahin türü bir avcı kuş

ÇAPTI: Koşan, seğirten

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇAPTUĞ: Ünlü, çok tanınan

ÇAPUL: Çap...mak kökünden, vuran, saldıran, alıp götüren vb. eylemlerin tümü

ÇARDU: Cinli, perili

ÇARMAGUN: Görevli, görevlendirilmiş , emir almış

ÇAŞKA: Sabi,bebek, yavru

ÇAŞUT: Haberci, muhbir, ajan

ÇAT: Yansıma, yayılma, ün

ÇATAK: Çatal, çatallı, iki kollu değnek

ÇATAL: İki kollu, iki kola ayrılmış nesne

ÇATGAL: 1-Yüksek dağlık bölge 2- Çatal

ÇATIK: Çatılmış, tersleşmiş

ÇATLI(ğ): 1-Ünlü, tanınmış 2- Gözü kara, cesur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇATUK: Bıçak sapı yapılan bir ağaç türü

ÇAV: Ün, şöhret, yansıma, duyuru, bildiri

ÇAVA: Ünlü, tanınmış

ÇAVAŞ: Ünlü, tanınmış

ÇAVLAK: Çağlayan, şelale

ÇAVLAN: Çağlayan

ÇAVLI: 1- Ünlü,meşhur 2- Doğan yavrusu

ÇAVUDUR: İyi üne ve şöhrete sahip olan

ÇAVUNT: Ün, şöhret

ÇAVUŞ: Bilgi veren, bilgi götüren, bilgi dağıtan (Çav...kökünden)

ÇAVUT: Duvar, sütun

ÇAY: Dere, ırmak

ÇAYAN: 1- Dövülmemiş, dökme demir 2- İşlenmemiş ham demir

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇAYLAK: Kuyruğu uzun ve çatallı bir avcı kuş

ÇAYLAN: 1-Dere kenarı 2- Çağlayan

ÇEBER: 1- Usta, mahir 2- Hoş, latif

ÇEBİ: (Çepi,çepni) 1- Sert bakışlı 2- Usta eli yatkın, yetenekli 3- Cebe, çebe, silah

ÇEKEN: Cazip, cazibe, çekicilik

ÇEKİM: Cazibe, çekicilik

ÇEKİMLÜ: Çekimli, cazibeli

ÇEKLİ: Armağan, hediye, düğün hediyesi

ÇEKMERGEN: Nişancı, iyi vuruş yapan, silahşör

ÇELEK: Bülbül, güzel öten bir kuş

ÇELEN: 1- Becerikli, çalışkan 2- Fettan, yanıltıcı

ÇELİK: (Çelük,çuluk) Gücü arttırılmış sert demir

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇELİKTEN: Çelik parçası

ÇELİM: Beden, endam, gösteriş

ÇELME: 1- Çalma 2- Başa örtülen bez (Bandana)

ÇENGİN: Gösterişli, dikkat çekici

ÇENGİZ: Deniz

ÇENGŞİ: Mucize, olağanüstülük

ÇEPEN: Hatip, iyi konuşan, güzel söz söyleyen

ÇERÇİ: Ulak, haber, bildiri ulaştıran kişi

ÇERİ(Ğ): Asker, savaşçı, toplanarak bir araya gelmiş erat

ÇEVEN: Çevre, muhit

ÇEVGEN: Cirit, değnek

ÇEVRİ: Çeviri,girdap, anafor

ÇEVRİM: 1- Girdap, anafor 2- Çevre, muhit

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇIDAM: Dayanıklılık, metanet

ÇIDAMLI: Metin, dayanıklı

ÇIDIK: Güç, dayanıklılık

ÇIGAY (Çığay): 1- Fakir, varlıksız 2- Kurt yüzlü, kurt bakışlı

ÇIĞ:1- su damlası, kırağı 2- kar yığını, kar topu

ÇIĞAL: Omuz, omuz başı

ÇIĞIN: Çıkın, bohça

ÇIĞIR: 1- Çağ, devir 2- çığın açtığı yol 3- Dar yol, patika

ÇIĞLA: Saf, halis

ÇIĞLAN: Saf, halis ÇIĞRI: 1- felek 2- melodi

ÇIKAN: 1- kaynak, kaynarca 2- yeğen, hala çocuğu

ÇIKMAK: 1- çıkma eylemi 2- Kaynak 3- çakmak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇILDIM: Seri- hızlı, enerjik

ÇIMRIN: Aktif, faal

ÇIN: (çin, çine) sağlam, dayanıklı, güvenilir

ÇINAK: 1- sevap, hayr 2- güvenilir,sadık

ÇINDAN: sandal ağacı

ÇINGAY: Özü, sözü bir, sözüne güvenilir

ÇINGILIÇ: birl. Çın(sağlam, dayanıklı) Kılıç

ÇINGIR:1- Kopuza benzeyen bir saz 2- Çıngırak

ÇINTAY: Soylu, güvenilir

ÇIRAY: Yüz, eda, çehre

ÇIRGANIŞ: Zevk, haz, tat

ÇITIRKI: Işık, nur, ziya

ÇİBEK: Atmaca türü bir avcı kuş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇİÇEK: 1- Gül, gül çiçeği 2- Cici, cicik

ÇİÇİKAĞAN: birl. Çiçi/Kağan

ÇİGAN: Yoksul, fakir

ÇİGEN: Gayretli

ÇİGENDİK: Gayretli, çalışkan

ÇİGER: 1- Gayret,azim 2- Çökertiş,çökertme

ÇİGERMİŞ: Çökertmiş, düşmanı bozguna uğratmış

ÇİGİL: Olgun,gelişmiş, olmuş

ÇİGİLVAR: Kısa ve küçük ok, özel ok

ÇİĞDEM: Yaban çiçeği, (Itır çiçeğinin Türkçesi)

ÇİL: Dağ tavuğu

ÇİLDE: Kış mevsiminin en soğuk dönemi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇİLDU: Hızlı, seri, çabuk

ÇİLEN: 1- Çığ 2- Jale 3- Bir dağ çiçeği

ÇİLENTİ: Çığ, jale

ÇİMÇİK: Saf, masum

ÇİNE: (Çin) 1- Sadık, güvenilir 2- Öz, soy 3- Kurt, kurt yavrusu

ÇİNKAY: Sözüne güvenilir, özü sözü bir

ÇİPLİ: Narin, ince yapılı

ÇİRAY: Yüz, çehre, eda

ÇİT: Çizgi, sınır, limit

ÇİTER: birl. Çit/Er (sınır muhafızı)

ÇİZGEN: Saban izi, karasabanın tarlada açtığı yol

ÇİZİM: Resim figürü

ÇOBAN: 1- Elinde cop (değnek, sopa) olan 2- Muhtar, oba beyi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇOBAR: Değnekli, değnek taşıyan

ÇOBAYIKMIŞ: Gönül kırıcı, haşin

ÇOGA: Vahşi hayvan

ÇOGAY: Yoğun, kesif

ÇOĞAŞ: 1- Debdebe, şaşa 2- Vahşi hayvan yavrusu

ÇOKAN: 1- Gürz, topuz 2- Hayvan yavrusu

ÇOKU: 1- Debdebe, şaşa 2- Bolluk, bereket

ÇOLAK (Çalak) Silahşör, iyi kılıç çalan

ÇOLBANAK: 1- Uzak görüşlü 2- Törenin dışında kalan 3- Nikahsız ilişkiden doğan çocuk (Hakas Türklerinde)

ÇOLDU: 1- Bahşiş, mükafat 2- Ganimet

ÇOLPAN: 1-Kuzey yıldızı 2- Uzak görüşlü 3- Tanıdık, bildik, aşina

ÇOMAK: 1- İri ve yuvarlak değnek 2- Bir ucunda topuz bulunan sopa, silah 3- İnanmış, inançlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇONGAR: Gürültü, şamata, nara

ÇOPUR: Geyik ve karaca yavrusu

ÇORA: (çura, çur) 1- Yer tanrısı 2- Cin, peri 3- Ruh

ÇORAMAN: Cinli, perili

ÇORLU: Cinli kötü ruhların etkisinde kalan kişi. Bu ad Şamanist gelenekten gelen bir ad dır.Eskiden bunalımlı ve toplum tarafından hoş karşılanmayan kişiler için bu ad verilirdi ve bu kişiler Kam ve Baksılar tarafından tedavi edilmeye çalışılırdı)

ÇOTAK: Kabza, kılıç kabzası

ÇOTUR: Kabza, kılıç kabzası

ÇÖKERMİŞ: Çökertmiş, düşmanı bozmuş

ÇÖKLÜ: Soylu, asil

ÇÖKÜL: Irmakların taşarak vadilere bıraktığı tortu

ÇÖMÇE: Ağaçtan oyulmuş su kabı

ÇÖZELİ: Kıpçak, merkezden uzakta olan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÇÖZELTİ: Ayrılış, kopuş, firak

ÇUBAN: Çoban, muhtar, obabaşı

ÇUÇU: Şair, şairane konuşan

ÇUĞA: (çuka) 1- Yürekli, cesur 2- Arınmış, duru 3- narin

ÇUĞAY: Narin ve alımlı kız

ÇULÇU: Serçe, Turgay kuşu

ÇULUK: 1-Çelik 2- çalık, kılıç çalan 3- aceleci, heyecanlı

ÇURAN: Ruhlarla ilgilenen

ÇUTUR: Kılıç kabzası

ÇUVAŞ: 1-Sakin, rahat 2- dindar, dünyaya değer vermez

ÇÜCEN: Akıllı, aklını kullanan

ÇÜNÜK: Çınar ağacı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DADAK değme, dokunma, tatma DADAL: Tat alan, sezen, farkına varan

DAĞ: (Tağ,tağ,tak,tav) Dağ...mec. genişlik, büyüklük, ululuk,heybet DAĞAÇA: Dağ gibi heybetli

DAKAK: Ucu ataşli ok

DAL: 1-Ayrı, bölünmüş 2- saldırı, büyüme, yayılma 3- batma, çıkma 4- yalınlık, çıplaklık
DALAN: koridor, dehliz

DALAŞ: Döğüş, karşılıklı saldırı

DALAY: (Talay) Genişlik, ululuk, sonsuzluk mecaz eden, asıl anlamı , büyük deniz, okyanus
DALBAY: 1- Vasi, ardına sığınılan kişi 2- Çuhadan yapılmış şapka

Kırgızlarda- 3- avcı kuşları yakalamak için, tuzaklara bağlanarak bırakılan küçük kuş
DALBOY: Vasi, ardına sığınılan kişi

DALKILIÇ: birl. Dal/Kılıç mec. Zırhsız ve korunmasız

DALKIRAN: Kırıcı, ayırıcı

DAMLA: Su damlası , tane

DANA: İnek yavrusu, iki yaşındaki genç inek

DANİŞMAN: Müşavir, bilgi ve tecrübesine danışılan kişi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DANSIK: (Tansık) Olağanüstü, fevkalade

DARGA: Vali, üst düzey, bürokrat

DARGUN: Alıngan, kırılan, narin

DARI: 1- Bir tahıl türü 2- sıkı, sıkıntı, zorluk

DARICA: 1- Darı gibi, darı niteliğinde mec. Bereketli 2- sıkı, sıkıcı, zorlu

DARSIK: Öfkeli, hiddetli

DARUKA: (Darga) Vali, yönetici, bürokrat

DARULGAN: alıngan, nazlı

DAŞKI: Taşkı, taşmış, dışarı çıkmış, dışarıda olan

DAYAK: Değnek, baston, dayanılan nesne

DAYANÇ: 1- Dayanak, destek, güven 2- Dayanma gücü tahammül

DAYANGAN: Dayanıklı, metin

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DAYANGI: Köşe minderi

DAYAR: Hazır, hazırlıklı

DEBRET: Kımıldayış, devinim

DAĞER: Kıymet, para, nafız

DEĞERBİLİR: birl. Değer/Bilir Kadirşinas, vefalı

DEĞERLÜ: Değerli, kıymetli

DEĞİRMİ: Çevreli, yuvarlak, toparlak

DEĞNEK: Dayanak, dayanılacak nesne

DELİ: Usu gitmiş, azmış, dellenen, mec.gözü kara, yiğit

DEMİR: Demir madeni

DEMİRAĞ: Zırh, örgülü göğüslük birl. Demir/Ağ

DEMİRDEN: Demir parçası

DEMİRDÖĞEN: birl. Demir/Döğen mec. Acı kuvvet sahibi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DEMİRGEN: 1- Demir, ham demir 2- temren, okun ucundaki demir parçası

DEMİRHAN: birl. Demir/Han

DENGİZİK: Denizcik, küçük deniz, göl

DENİZ: Deniz, büyük göl

DENLİ: Edepli, terbiyeli

DEPEGEN: Tekmeleyen, iyi tekme atan

DEPREM: Zelzele, sarsılma, kımıldama (Kişisel görüşüme göre bu ad çocuklara deprem sırasında yada deprem felaketi sonrası yaşanan, çileli günler sırasında doğan ve o günlerin anısına verilen bir addır.)

DERİN: Derinlik...den mec. Olgunluk, bilgelik

DERMEK: Dirilik, canlılık, bir arada tutmak

DERNEK: Eğlence, toy, birliktelik

DEVİN: Hareket, kımıldanış, davranış

DEVRİM: Devirme, yıkma, devirip yerine geçme,..ihtilal

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DEYİM: Söyleniş, darbımesel

DEYİŞ: Söyleyiş, şiirsel anlatım, ozan dili

DIVRAK: Yakışıklı, alımlı, civan

DİBEK: 1- Ağaçtan oyulmuş büyük havan 2- Yayık ağaç

DİK: 1-Yükseklik, yükseliş 2- kararlılık, yıkılmazlık, caymazlık 3- inat

DİKEÇ: Sütun, dikil, dikilmiş

DİKMEN: İnatçı, kararlı

DİLEK: Dil ile istenen, dile getirilen istek, arzu, murat, dilek

DİLER: Dileyen, dileyici

DİLİM: kesik, bölüm, bölünmüş, biçimlenmiş

DİNÇ: Zinde, sağlam, dirençli

DİNLER: Terbiyeli, munis, muti DİP. Baht, talih

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DİPÇİN: 1- Bahtı açık 2- Sağlam, dayanıklı

DİREK: 1- Dirilik, sağlamlık, ayakta kalmak 2- Temel, dayanak 3- Vezir,bakan

DİREN: Direnç, karşı koyuş, dirilik

DİRENÇ: Direnme gücü

DİRENGEÇ: Destek, dayanak

DİRGEN: 1-Dirilik,2- harmanda kullanılan demir çatal

DİRİ: (diri, dirik, Tiri, tirik) Can, ruh, canlılık, canlı

DİRİL: Can, ruh, tin

DİRİM: Yaşam, sağlık, canlılık

DİRLİG: Yaşam, hayat

DİRSE: Derse, söylerse, konuşkan

DİZİK: (dizi) Kolye, takı

DİZLEK: Hazır cevap, konuşkan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DODURGA: 1- Dolgun, doyumlu 2- doyuran, doyurucu 3- açık, net, berrak

DOĞA: 1- Tabiat,doğallık, ortaya çıkış 2- Huy, yaradılış, fıtrat

DOĞAN: 1- Soylu bir av kuşu 2- Doğmuş, olmuş, ortaya çıkan

DOĞRU: Dürüst, yalansız, sözüne güvenilen

DOĞRUL: 1-Doğruluk, dürüstlük 2- Ayakta duran, dirençli

DOĞU: Güneşin doğuş yönü

DOĞUÇ: Doğuş,doğma, ortaya çıkış

DOĞUDAN: Doğulu, doğu yönünden gelen

DOĞUŞ: Doğma, ortaya çıkış

DOKUNAK: Dokunuş, değiş, mec. Ağır, mahsun,yürek sızlatan, yüreğe dokunan

DOKUNÇ: Dokunak, hüzün

DOKUZ: Dokuz sayısı, Türklerin en çok eskilerden beri uğurlu sayılarındandır

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DOKUZ ARKA: Dokuz/Arka (...Eski dönemlerde soyluluk gösterme ve belli etmesi açısından, bir kişinin babasından itibaren geriye doğru dokuz atasının sayılıp açıklanması..)

DOLANDI: Dolanan, gezgin

DOLU: 1-Bilgin, tecrübeli, öğretmen 2- Bütün, tam, eksiksiz 3, Şamanist gelenekte ve Alevi_Bektaşi gelenekte, içki, şarap 4- kısa süren, iri taneli yağmur

DOLUN: Tam, bütün, eksiksiz

Yakut Türklerinin eski bereket Tanrılarından DOLUNAY: Ayın on dördü, ayın en güzel hali DOMANİÇ: 1-Dumanlı bölge 2- Tümsek, engebeli arazi

DONAT: Giyim, kuşam, zenginlik, cömertlik

DOMURCUK: Gül, tomurcuk

DONATMIŞ: Giydirip, kuşatmış, sevindirmiş, cömertlik göstermiş

DONATUR: Cömert, eli açık, bağışlayıcı

DONSUZ: Çıplak, fakir, varlıksız

DORA: Doruk, zirve, şahika

DORAN: (Duran) Diri, canlı, yaşayan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DORU: 1- Doruk, zirve 2- Kara ile kızıl arası renk (At rengi)

DORUK: Zirve, uç, şahika

DOYMADUK: Doyumsuz, sevilmeye doymayan, doyulmayan

DOYUM: 1- Doymak, tatmin 2- Ganimet, bereket

DOYURAN: mec. Cömert, hayr sahibi, iyilik sever

DÖĞEN: 1- Dövüşçü,döven 2- Ekin saplarını ezmeye yarayan, altında çakmaktaşı bulunan geniş tahta

DÖĞER: 1- Döver 2- değer, kıymet 3- Kalın, enli bir ağaç

DÖĞERLİ: Değerli

DÖĞÜŞ: Dövüş, savaş, kavga

DÖĞÜŞGEN: Kavgacı, savaşçı

DÖKÜMHAN: birl. Böküm/Han 1- Dökmekten döküm 2- Düğüm, bağ

DÖLEK: 1- Çok döl veren 2- Koyunun kuzuladığı yer 3- İtibarlı, saygıdeğer, maharetli
DÖLEN: Muti, sevgi gösteren

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DÖNDER: (Döne, döndü gibi "dönmek" fiilinden türetilmiş, çocukları ölen ailelerin, yeni çocukları olduğunda kullandıkları adlardan)

DÖNDÜ: Dönüş yapan (Reenkarnasyon) çocukları ölen ailelerin verdiği adlardan

DÖNGEL: Saat

DÖNGÜ: Dönüşüm, başa dönüş

DÖNGÜN: Dargın, gönlü kırık

DÖNMEZ: Kararlı, cesur, azimli

DULAK: Dolu, olgun, tecrübeli

DUMAN: 1- Sis, kırağı 2- ateşten çıkan gaz

DUMLU: 1- dumanlı, sisli bölge 2- Soğuk ve ayaz alan yer

DUMRUL : 1- Okun sivri ucu 2- Başı dumanlı, efkarlı

DURA: (Durak) 1- yaşam, hayat 2- Sağlamlık, dayanıklılık, kalıcılık 3- ev, yaşanılan yer, barınak (Bu ad, çocukları ölmüş ailelerin yeni çocukları olduğunda yaşamda kalıp uzun yaşaması ve sağlıklı olması dileğini içeren adlardandır ve çok eskilere dayanan bir gelenekle bu gün de sürdürülmektedir.Durak, Dursun, Durmuş, Durdu, Yaşar, Tokta, Tok, Toka, Toktamış, Turan vb. adlar da hep aynı psikoloji ve geleneğin ürünüdür.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DURAK: (Dura) Yaşam, hayat

DURAN: (Turan) Durucu, kalıcı, yaşayan, canlı

DURCU: Durucu, kalıcı canlı

DURDU: 1- Duran, kalıcı, canlı, yaşayan 2- Yaşam, hayat

DURGAÇ: Durak, durulan, yaşanılan yer

DURGUN: 1- Durulmuş, süzülmüş, arınmış 2- Sakin, sükuna ermiş, kendi halinde

DURMUŞ: 1- Duran, yaşayan, canlı 2- Yaşam, hayat

DURSUN: Durması, yaşaması istenen

DURU: 1- saf, sade, berrak 2- Duran, durgun

DURUK: Duru, durucu

DURUL: 1- Sükun bulmak, huzura kavuşmak 2- Günahsızlık, arınmışlık

DURULCA: Masum, günahsız

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DURULMAZ: Afacan, yaramaz

DURULMUŞ: Tatminkar, sakin

DURUM: Yaşam, hayat, süreğenlik, duruş

DUVA: (Düve)

DUVAK: Örtül kapanmış, gelin başı

DUVAN: (Doğan)

DUYAN: Duyucu, hissedici

DUYAR: Duyarlı, hisli, duygulu

DUYARI: Duyarlılık, hislilik

DUYGU: His, duyum

DUYUŞ: Duyum, hissediş, duyarlılık

DUYUŞAN: Duyan, hisseden

DÜĞÜN: (Töğün, Toygün) Toy günü, yemekli eğlence

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DÜŞ: Rüya, aniden ortaya çıkış

DÜŞELGE: Pay, hisse

DÜŞERGE: Miras, pay

DÜŞÜNGÜ: Düşünerek üzülme, kafaya takma, üzülme, teessür

DÜVE:1- Genç inek, dananın büyüğü 2- Döven, dövüşçü

DÜVECİ: Dövücü, dövüşçü

DÜVEHAN: birl. Düve/Han

DÜVEN: (Döven)

DÜYECİ: Dövüşçü, döğüşçü

DÜZ: (Tüz) 1- Doğru, doğruluk, gerçek 2- Soy, kök, döl 3- Kural,kaide

DÜZE: Düzen, uslup, tarz

DÜZEN: Kural, kurallar bütünü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

DÜZGE: Süs, makyaj

DÜZGÜN: 1- Düzülü, düzenli, muntazam 2- Gidişat, teamül

EBİNEvin) Tane, öz

EBİNÇ: Refah, huzur

EBİRİ: Erim, erdem, fazilet

EBREK: Dayanıklı, sebatkar

EBREN: 1- Evren, kainat 2- Felek, talih

EBRET: Ayrılım, ihtilaf

EBRÜK: Dayanıklı, sebatkar

ECE: (Eçe)

ECEVİT: 1- Çalışkan ,, aktif 2- haşarı, yaramaz

EÇE: 1- Dahi, çok akıllı, çok zeki 2- Saygıdeğer, görgülü hanım

EÇİNE: Doğru sözlü, sözüne güvenilir

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EDE: (Edi, Ata) Atalık, hatırı sayılan, sözü dinlenen kişi

EDERKON: birl. Ede/Kon (Konmaktan can, ruh)

EDGÜ: 1- İyi, güzel, hoş 2- Adil, adaletli 3- Eğitmen, öğretmen

EDGÜDİ: 1- Eğitici, öğretici 2- İyi, ala

EDİ: Eda, ata, saygıdeğer ulu kişi

EDİGE: 1- İyi, iyi kalpli 2- öğretmen

EDİK: Kısa konçlu çizme

EDİL: (İdil,etil, atil) iyilik, güzellik

EDİZ: 1- Kıymet, kıymetli 2- Yüksek, Yükselmiş

EGE: (Eke,Öke)1- Dahi, çok akıllı 2- Egemen, sahip 3- Bakıcı, eğitici

EGEMEN: 1- Hakim, sahip, kendinden başkasını dinlemeyen, buyrukçu 2- bilge kişi, dahi 3- ağa, ağabey

EGİT: Göz değmesi ve nazara karşı göz kenarlarına sürülen bir ot

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EĞBER: Eğri, eğrilmiş

EĞİLMEZ: Gururlu, mağrur, dik başlı

EĞİN: Eğirilmiş

EĞİR: 1- Sarış, çeviriş, kuşatma 2- bükme, kıvırma

EĞNEZ: Narin, zayıf, ince

EĞREK: Sık, bol

EĞRİ: Eğik, bükük mec. Saygılı, alçak gönüllü

EĞRİM: Pınar, göze, küçük çağlayan

EKE: 1- Dahi, çok akıllı 2- Sahip, egemen 3- bakıcı, eğitici

EKEÇ: Cana yakın ve çekici kız

EKELİK: Deha, kıymet

EKİM: 1- Ekin ekme eylemi 2- Yarım, ziraat

EKİN: 1- Mahsul, tarla ürünü 2- tarlaya ekilip olması beklenen her türlü bitki

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EKİNCİ: 1-İkinci (erkek, ya da kız) 2- Rençber, çiftçi

EKSÜK: Azlık, yokluk, yoksulluk

EKŞİ: Eksi,eksik, azlık, yokluk

EL: 1- İl, Ülke, Memleket 2- İlgi, bağlantı 3- Barış, Sukunet 4- Kolun, bilekten aşağısı

ELA: (Ala) Renkli alacalı

ELBAN: (İlban) Devletçi, devletine bağlı, sadık

ELBİR: birl. El/Bir mec. Elbirliği, işbirliği, imece

ELCEK: 1- Ekin biçme aracı 2- Munis, sessiz

ELÇİK: Eldiven

ELÇİ: 1- Devletine bağlı, devletçi 2- Devleti adına aracılık eden, haberci, temsilci

ELÇİM: Demet, tutam

ELÇİN: 1- Demet, bağ, buket 2- Ekin biçerken kullanılan bir alet 3- Devlet görevlisi, devletine bağlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ELDEK: 1- basiret, kabiliyet, eylem gücü 2- Yedek, elde bulunan

ELDEM: 1-Alışkın, yetişkin 2- Sevimli, cana yakın 3- evcil koyun

ELDÜZ: birl. El/Düz Yurtsever

ELEZ: (Eliz)Arı,duru, temiz, munis, uyumlu

Yakut destanlarında bekaret Tanrıçası (Ulu Tuyun'un kızı) ELGAY: Yurtsever

ELGİN: 1- Konuk, öncelik verilen kişi 2- Gurbetçi, yurdundan uzak

ELGÖRMÜŞ: Gezgin, seyyah

ELGÜN: Halk, avam, halktan kişi

ELİBOL: Cömert, eli açık, sahi

ELİK: Usta, eli yatkın

ELİŞ: Usta, maharetli

ELİTAŞ: Cimri, eli sıkı

ELİTEZ: Becerikli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ELKATMIŞ: birl. El/Katmış Ülke fethetmiş, algan

ELKİN: 1- konuk 2- Yolcu

ELÖVER: Yurtsever

ELTUTAR: birl. 1- El/Tutar mec. Yardımsever, hayırşinas 2- Fatih, Algan

ELVEREN: Olgunlaşan, yeterlilik kazanan

EMÇİ: Doktor,eczacı

EMEÇ: Amaç, gaye

EMEK: 1- Gayret, cehd, zahmet 2- Güç, enerji

EMEN: 1-Can, ruh, hayat 2- Ağaç dikmek için açılan çukur 3- meşe ağacı

EMET: Sınır, mesafe

EMGEK: Emek, zahmet, güçlük

EMLEK: Duygulu, merhametli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EMRE: (İmre) Düşkün, aşık, hayallerle yaşayan

EN: (Yen)1- Derinlik, genişlik 2- Av 3-Kıyı 4- Arka

ENÇU: Sükun,huzur,ruh derinliği

ENDEŞ: Eşit, müsavi

ENEÇ: Meyil, meyilli

ENİK: (enük, enek)Genişçe, yayık

ENGİN: 1- Genişlik, derinlik, yayıklık 2- ufuk, ufuk çizgisi

ENİCUK: Hısım, kavim- kardeş

ENİŞ: (Enuş) 1- İniş, yokuşun karşılığı mec. Rahata ve huzura erme 2- Uçlarda, ekstrem

ENKİŞ: Tecrübeli, deneyimli, olgun

ER: 1- Olgun,olmuş, ergin, yetişkin erkek 2- Asker, çeri

ERÇE: birl. Er/Çe...Erkeğe yakışır biçimde

ERÇİN: Ülkenin idari bölümlerinden her biri (İl, ilçe, kasaba vb.)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ERDEM: (Ertem) Fazilet, bilgelik, yücelik, hünerlilik

ERDEMÇİ: Erdem sahibi

ERDEMLÜ: Erdem sahibi

ERDEN: Er parçası, erden olma

ERDİN: Ermiş, olgun

EREK: Erişilmek istenen, ülkü, hedef

EREKLİ: (Ereğli) Ereği olan

EREM: Müjde, iyi haber

EREN: 1- Olgun, 2- Hür, bağımsız 3- Din ile bütünleşmiş

ERENTÜZ: birl. Eren/Düz

EREZ: 1- Erişilen, mutlu olunan 2- Cesur, gözü kara, dayanıklı

ERGEN: Olgun, deneyimli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ERGENE: 1- Güçlülük, egemenlik 2- Maden dağı 3- Dağlar arasındaki geçit

ERGENEKON: 1- Maden dağı 2- Dağlar arasındaki yurt

ERGİ: Eriş, olgunluk, deneyim

ERGİL: 1- Bilgili, deneyimli, yetişkin 2- Savaşçı, cengaver

ERGİN: 1- Ermiş, olgun, irfan sahibi 2- Savaşçı, cengaver

ERGUN: 1- Yumuşak huylu kişi 2- Hızlı koşan at 3- Argun

ERİK: Ermiş, olgun, bilge, filozof, becerikli

ERİKEN: Ermiş, olgun, bilge

ERİM: 1- Müjde, iyi haber 2- Felsefe, derin bilgi 3- Vade, zaman

ERİNCİK: Mahçup, utangaç

ERİNÇ: 1- Olacak, olması gereken, kaçınılmaz sonuç 2- Nimet, bolluk

ERİŞ: Gaye, erişilmesi istenen

ERİŞEK: Ülkü, gaye

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ERİŞEN: Ulaşan, vasıl olan

ERİŞKİN: Olgun, kamil, ermiş

ERK: 1- Güç, kudret 2- İktidar, erklik, hükümranlık 3- Bağımsızlık,egemenlik

ERKE: 1- Egemen, güç 2- İşve, naz, cilve 3- Çekicilik, çekiciliği kullanma istek ve yeteneği Türk mitolojisinde, Ülgen'in dokuz kızından biri ve namus Tanrıçası

ERKELİ: Egemen

ERKEM: Nazlım, işvelim, edalım

ERKİ: 1- Güçlü, egemen, erke 2- Atik, çevik

ERKİN: 1- Bağımsız, otorite tanımaz 2- Başına bıuruk, kendi bildiğini okuyan 3- Sürekli, süreklilik

ERKİNDİK: Erkinlik, bağımsızlık, hürriyet

ERKLİG: Egemen, kuvvetli, şevkatli

ERKMEN: 1- Bağımsız, başına buyruk 2- Bekar, evlenmemiş

ERLİK HAN: birl. Erlik/Han

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

Şamanist gelenekte "Cezalandırma Tanrısı" ERMAN: 1- Erdemli, güç, mert 2- Kutsal, mukaddes ERMİŞ: Olgun, müdrik

ERNEK: Küçük parmak, serçe parmağı

ERSE: Ermesi, olgunlaşması istenen

ERSİN: 1- Uzun ömürlülük dileği 2- Olgunluk, bilgelik dileği

ERSÜ: Fazla, çok fazlalık

ERTE: 1- Seher, şafak 2- Yarın, gelecek, sonraki, halef

ERTEGİ: Destan, lejant

ERTEN: Tan, şafak ERTİK: Meslek, sanat

ERTİM: Olgun, erişkin, bilge

ERTİN: 1- Mahsun, hüzünlü 2- Kendine yeten

ERTİNGÜ: 1- Olağanüstü, fevkalade 2- Efsane, mit

ERZENE: Doruk, zirve, en üst

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ERZİ: Veli, vasi, yönetici

ERZİK: 1- Asıl, ana, temel 2- Soylu ve yiğit

ESBOL: birl. Es/Bol ...Çok zeki, çok akıllı (Usu-bol)

ESE: 1- Mutluluk, sağlık 2- Yel, esinti

ESELİK: Selam, selamet

ESEN: 1- Sağlık, selamet 2- Yel, yumuşak yel

ESENLÜ: Esenli, sağlıklı

ESER: Esinti, yel ESİ: Yel, esinti

ESİM: Esinti

ESİN: 1- Esinti, yel 2- soluk, sağlık, nefes 3- İlham

ESİNTİ: Yel, hafif yel

ESİRGEN: 1- Arkadaş, dost, yaren 2- korunan, yakınlık duyulan

ESİRGENÇ: Nazlı, nazenin

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ESİRKİŞ: Merhamet, acıma duygusu

ESKİN: Yel, yel alan

ESLEK: 1- Yumuşak başlı, uysal 2- Selam, selamet

ESNEK: Uzayan, genişleyen, esen

ESRİGÜN: birl. Esri/Gün...fırtına

ESRİK: Mecnun, kendinden geçmiş

ESRİMİŞ: Kendinden geçmiş

ESTELİK: Yadigar, hatıra

ESTİ: Yel, esinti

EŞİM: Çalışkan, becerikli

EŞİNGEN: 1- Çalışkan 2- Eşit, müsavi

EŞİTGEN: İşitken, işiten, dikkatli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EŞKİN: 1- Hızlı, atik 2- Dayanıklı, metin 3- Rüzgarlı bölge, rüzgar alan bölge

EŞLİK: Dost, yaren, refik

ETGÜ: 1- İyi, iyilik 2- Etki, şiddet

ETİGE: Öğretmen, mürebbiye

ETİL: İtil- idil

ETİNGÜ: Olağanüstü, fevkalade

ETİZ: Yüksek, ulu

EVCİL: Evine bağlı, evcimen

EVCİM: 1- Evcimen, evcil 2- İşgüzar, hamarat

EVCİMEN: Evine bağlı

EVCİMİK: Ekonomist, muktesit

EVDEŞ: Hanım, erkeğin eşi

EVGİ: İvedi, acele

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EVGİN: 1- Aceleci, telaşlı 2- Evcil, evine bağlı

EVİN: Cevher, öz, nüve

EVİRGEN: 1- Tedbir, tedbirli 2- Dönüşüm, çevirim

EVREN: 1- Kainat 2- Ejderha, canavar 3- Baht, talih

EVRENSEL: Evreni kaplayan, evreni içine alan

EYGİ: İyi, salih, temiz

EYGİŞ: İyi kişi, iyi insan

EYGÜ: İyi, iyice

EYİN: Vücut

EYİNÇ: Refah, mutluluk

EYLEM: 1- İş, iş görme, çalışma 2- Etkileyici davranış 3- Durdurma, önünü kesme

EYLETMEZ: Amansız, aman vermez

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

EYLETÜR: İyilik sahibi, cömert

EYLİK: İyilik, yardım, iane

EYMEN: 1- Alçak gönüllü, mütevazı 2- Yardımsever, hayırşinas

EYMÜR: (Eymir) İyilik sahibi, hayırşinas

EYTEMİŞ: Güzel konuşan, tatlı dilli, hatip

EYÜGE: İyi,iyice

EZDİ: Ezen, ezici, baskıcı

EZGİ: 1- İyi, iyilik, 2- Uyum, ahenk 3- Acı, üzüntü 4- Name, hoş sada

EZGİN: Ezik, ezilmiş, acı çekmiş, mahzun

EZİLGEN: Mazlum, zulüm görmüş

EZİM: 1- Belirti, iz 2- Zorunluluk, mecburiyet

EZİNÇ: 1- Belirti, iz 2- Ezginlik, mahzunluk

GALI: Kalın, Hediye, bağış, çehiz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GALIN: Hediye, çehiz

GAMAĞ: Bütünlük, bütün, tüm

GARA: Kara

GARACU: Sivil, resmi olmayan

GARGILI: Kargılı, mızraklı

GASPAK: Süslü, müzeyyen

GAYIR: (Kayır) 1- Taraf, destek, kayırma 2- Lütuf, ihsan, hediye

GAYURMUŞ: Kayırmış

GAZAN: (Kazan) 1- Kazanma, kazanç, üstünlük 2- Kızgın, kızgınlı celallenmek

GEÇE: Geçmiş, mazi, geçen

GEÇEK: Geçit, köprü

GEÇER: Geçeli, caiz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GEÇGEL: Makbul, nafız

GEÇGİL: Geçerli, makbul

GEÇGİN: Geçmiş, kendinden geçmiş, feda etmiş

GEÇİM: 1- Yaşam, dirlik 2- Anlaşma, uyuşma 3- rısk, yiyecek, nafaka

GEÇİMLÜ: Munis, yumuşak huylu

GEÇİMLÜK: Geçinmek için gerekli olan

GEDEK: 1- Görev, vazife 2- Oyuk, kırılıp, yıkılarak açılan yol

GEDİZ: Su birikintisi, gölet

GEGEZ: Mümkün, uyumlu

GEĞİN: Set, şiddetli

GELBERİ: Ocaklardan,ateş çekmek için kullanılan ucu eğri demir çubuk

GELDEÇ: Gelecek, ati, istikbal

GELEK: (Gelik) halef, sonraki

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GELGEÇ: Geçici, kalıcı olmayan

GELGEL: Çekim, cazibe

GELDİ: Gelecek, istikbal

GELİN: Gelen, dışarıdan içeriye gelen

GELİNCİK: Kır çiçeği

GELİK: Halef, sonraki

GELİKLİ: Halef

GENCE: (Gençek, genç) Taze, yavru, genişleyen, gelişen

GENEŞ: Müşavere, meşveret

GENGŞİ: Cengşi, mucize

GENİŞ: Yaygın, enli, engin

GENSU: birl. Gen/Su Deniz, büyük göl

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GER: 1- Söz verme, ant içme, bağlama, anlaşma, birleşme 2- Vahşi hayvan yavrusu 3- Dev, devasa

GERAY: birl. Ger/Ay Uygun, münasip, layık

GERAYHAN: birl. Geray/Han

GEREZ: Dilber

GERGÖZ: 1- Zabit, zabıta 2- Geyik gözü GERİM: 1- Yön, cihet 2- Hicap, utangaçlık

GEYİK: (Geyük) Yabani, vahşi, yabancıl

GEZ: 1- Nişan, işaret 2- Giz, sır

GEZGİN: Seyyah

GEZGİNSU: birl. Gezgin/Su ...Irmak

GEZLER: Nişancı, iyi atıcı

GIYIN: Gamze, çukur

GİCİK: Taze, hoş, sevimli

GİDİK: Uç, kenar, sınır, limit

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GİRAY: Uygun, layık

GİRGİN: Girişken, müteşebbis, cana yakın

GİRİK: Girişken, müteşebbis

GİRİŞKEN: Girgin

GILAV: Teşvik, destek

GILIG: (Kılık) Huy, yaradılış, tabiat

GIRGIÇ: Çalışkan, aktif, faal

GİRÇEK: 1- Gerçek, hakikat 2- Bağlı, sadakatli

GİRTİNE: İman, inanç

GİZ: Sır, Gizlilik

GİZEM: Sır, esrar

GİZLENÇ: Hazine, define

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GONÇA: Bahşiş, hediye

GORAL: Kısmet, nasip

GİCİK: Minyon, sevimli

GÖCEK: Taze, hoş, güzel

GÖÇELGE: Konup göçülen yer

GÖÇER: Göçmen

GÖÇMEN: Muhacır

GÖÇÜNCÜ: (Göçküncü) Geçici, fani

GÖĞEN: Gök rengi, maviye çalan, mavileşmiş

GÖĞKUTLUĞ: birl. Gök/Kutlu

GÖĞNÜK: 1- Yanmış, kavrulmuş 2- Mavi, maviye kaçan

GÖK: 1- Tanrı, Tanrıdan..Tanrısal, kutsal 2- Mavi ,Gök rengi 3- Yer üstü, gökyüzü 4- Ezel-ebet, başsızlık ve sonsuzluk 5- Güzellik, göz alıcılık, üstünlük

GÖKBEN: 1- Tanrıdan gelen, gök parçası 2- Masmavi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÖKBÖRİ: birl. Gök/Böri Tanrısal kurt..(Bozkurt)

GÖKBÖRİ: birl. Gök/Böri (..Bazı kaynaklarda "Bozkurt" olarak da geçer.)

GÖKÇE: Güzel, zarif, çekici, gözalıcı

GÖKÇEK: Gökçe, çekici, güzel GÖKÇEL: Mavimsi, maviye çalan

GÖKÇELİ: Güzel, Yakışıklı

GÖKÇEN: Gökçe, güzel, alımlı, dilber

GÖKÇİL: 1- Gökten gelen, göksel 2- Mavi, maviye çalan

GÖKÇİN: Mavi

GÖKLEN: Ulu, mübarek

GÖKMEN: Tanrısal, Tanrıdan gelen

GÖKTÜRK: birl. Gök/Türk Tanrıdan kut almış. Kutsanmış Türk...(Tanrısal Türk, Tanrı tarafından gökte yaratılıp, yeryüzüne yollanan Türk)

GÖL: Göl, deniz mec. Ululuk, geniş gönüllülük

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÖLEĞEZ: birl. Göl kenarında yetişen bir su çiçeği

GÖLET: Küçük göl, gölcük, yapay göl

GÖMEÇ: Kuyuda (Toprak fırında pişirilen ekmek)

GÖMEK: Kömek, yardım, inayet

GÖMÜÇ: Hazine, define, mücevher

GÖNDEM: İtaatkar, muti, sadık

GÖNDER: Mızrak, direk

GÖNE: Onur, iftihar

GÖNEN: 1- Feyz 2- Onur, iftihar 3- Bolluk, bereket

GÖNENÇ: Açık, talih, mutluluk, iftihar

GÖNÜL: 1- Can, ruh, duygu merkezi 2- Kalb, vücudun kan pompası

GÖNÜLDAŞ: Gönül birlikteliği, aynı inanç, duygu ve düşünceleri paylaşıp savunan bireylerin her biri

GÖRCEĞİZ: Ufuk çizgisi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÖRÇEK: Ufuk, ufuk çizgisi

GÖRÇÜM: Geçici, fani

GÖREGEN: Görgülü, görüp geçirmiş, deneyimli

GÖREK: Görüntü, peyzaj, manzara

GÖREZ: Meltem, hafif yel

GÖRGÜ: Terbiye, muaşeret

GÖRGÜÇ: Dürbün

GÖRGÜLÜ: Terbiyeli

GÖRGÜN: Görgülü, deneyimli

GÖRK: İhtişam, olağanüstü güzellik ve çekicilik, ihtişam, debdebe

GÖRKEM: İhtişam, debdebe, heybet, olağanüstülük

GÖRKEN: Hürmetli, Hürmete layık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÖRKLÜCE: İhtişamlı, heybetli, yakışıklı, güzel

GÖRKLÜĞ: Çok güzel, çekici, ihtişamlı

GÖRÜMCÜK: Görülmesi, ilgilenilmesi gerekli olan

GÖRÜK: Gözetleyici, casus

GÖRÜN: Görüntü, Açıklık, netlik

GÖRÜNDÜK: Aşikar, gizlisiz, saklısız

GÖVEL: Gök rengini almış, göğe ermiş

GÖVERİ: Yeşermiş, gururlu

GÖVEZ: Mağrur, gururlu

GÖY: Taze, genç

GÖYMEN: Yanık, yanık tenli

GÖYNÜK: Yanık, kavrulmuş

GÖZ KAMAN: birl. Göz/Kaman Gözde, seçkin, göz kamaştırıcı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÖZAL: Göz alıcı, farklı, seçkin, el üstünde

GÖZBAY: birl. Göz/Bay Sihirbaz

GÖZBAYCI: Sihirbaz, illüzyonist

GÖZDE: Beğenilen, göze girmiş, el üstünde tutulan, emsallerinden daha üstte bulunan

GÖZE: (Gözek, Köze) Kaynak suyu, menbaa

GÖZEBE: Tahmin, beklenti

GÖZEGER: Çekici, cazibeli

GÖZEGÜ: Gözde, çekici

GÖZEĞEN: Ufuk, ufuk çizgisi

GÖZEĞİR: birl. Göz/Eğir Çekici, cazip, göze hoş gelen

GÖZEK: Göze

GÖZEN: Cazibeli, çekici, göze hoş gelen

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÖZERİ: Dürbün

GÖZGEÇ: Ayna

GÖZGÖR: Ayna

GÖZGÜ: Ayna

GUNA: Kına

GONCUK: (Göncük) Kısa gün, kış günü

GUR: (Gür,Kür) 1- Şiddet, kızgınlık, öfke 2- Ateş, ateşlilik

GURSAÇTI: birl. Gur/Saçtı (Kızgın, celalli, hiddet ve öfke saçan)

GUVA: Geyik

GUYUK: Canavar, ejderha, vahşi ve yırtıcı hayvan

GUYULDAR: Uyumlu, ahenkli, geçimli

GUZ: 1- Güzel, çekici, yakışıklı 2- Oğuz

GÜCENİR: Alıngan, mahçup

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÜCENMİŞ: Alıngan

GÜÇ: (Güçü, küç, küçlük) Enerji, kuvvet

GÜÇEYÜ: Çok güçlü, yenilmez GÜÇLÜK: Güç, zorluk, meşakkat

GÜDEK: Güdülenme, motivasyon

GÜDER: Murat, emel, beklenti

GÜDÜL: 1- Saç üzerinde pişirilmiş mısır ekmeği 2- Kısa, kalın 3- Gözü pek

GÜDÜR: Hayal, kurgu

GÜLEÇ: Güler yüzlü, mütebessim

GÜLEGEN: Güler yüzlü, mütebessim

GÜLEK: 1- Handan, mütebessim 2- Gölcük, küçük göl

GÜLEN: Mutlu, mütebessim

GÜLER: Mütebessim, güler yüzlü mec. Talihi açık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÜLESİN: Mutlu, sıkıntısız, tasasız olma dileği

GÜLGÜN: Gülen, mütebessim

GÜLSÜN: Mutlu, sıkıntısız olma dileği

GÜLÜK: Gülen, mütebessim

GÜLÜMSER: Mütebessim, sevimli

GÜMÜL: Demet, buket, deste

GÜMÜŞ: Gümüş madeni

GÜN: Güneş, gündüz, afitap

GÜNANA: birl. Gün/Ana

Sogay Türklerinde eski dönem, güneş Tanrıçası GÜNÇE: Güneşlik, şemsiye

GÜNÇEK: Güneşlik

GÜNÇÜ: 1- Güneşe benzeyen, güneş gibi 2- Güneşi seven

GÜNDAŞ: Gün/Daş ..Aynı güneşi paylaşan, gün ortağı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÜNDEM: Ağır başlı, mülayim

GÜNDEN: El üstünde tutulan, revaçta..

GÜNDER: birl. Gün/Der (..Derlemekten..)

GÜNDÖNDÜ: birl. Gün/Döndü bir çiçek türü

GÜNDÜ: Gündüz, gün ortası

GÜNDÜZ: Gün içi, gün ortası, güneşli gün

GÜNEŞ: Güneş

GÜNEY: (Küney) Güneşe bakan, güneş gören

GÜNGEN: Takvim, vakit

GÜNGÖR: birl. Gün/Gör "mec. Bahtı açık olsun, mutlu olsun"

GÜNGÖRMÜŞ: birl. Gün/Görmüş "mec. Deneyimli, dolu yaşamış

GÜNLÜK: Güneşlik, şemsiye

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÜNTÜLÜ: birl. Gün/Tülü (...Gündüz düşü)

GÜNÜÇ: Nafaka, günlük

GÜNYELİ: birl. Gün/Yeli ..doğudan gelen yel, doğu rüzgarı

GÜR: (Kür) 1- Sağlam, sıkı 2- Sık, yoğun 3- Yiğit, korkusuz

GÜRBOĞA: (Kürboğa) birl. Gür/Boğa

Genel vali olan, " İbni-kuteybe" adlı çapulcuya karşı, kahramanca direnen ve her defasında Yeni direnişler örgütleyerek, Türkleri işgallere karşı uyanık ve diri tutmaya çalışan bir Türk beyi GÜRBÜZ: Sağlıklı, kuvvetli, dayanıklı

GÜRE: Güç, enerji

GÜRELİ: 1- Enerjik, çalışkan 2- Haz, doyum

GÜRGEN: Bir ağaç türü

GÜRÜZ: (Gürz) Topuz

GÜVEN: İtimat

GÜVENÇ: Güvence, garanti

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

GÜYÜK: Canavar, vahşi hayvan

GÜZ: Sonbahar

GÜZEL: (Gözel) Yakşı, alımlı, çekici, göze hoş gelen

GÜZEY: 1- Taze, körpe, yeni 2-Destek, fırsat 3- Sonbahar 4- Kuzey yönü

GÜZİN: (Güzün) Güz vakti, güz vaktinde doğan

GÜZLEK: Güz döneminde kalınan yer

HAN: 1- Devlet başkanı 2- Kağana bağlı, özerk devlet başkanı 3- beylik başkanı, yönetici
HANIM: 1- Han'ın dişisi 2- Soylu kadın 3- Han'ın evdeşi (Hatun) 4- Türk töresinde, kadınlara olan saygıyı ifade eden genel bir sıfat

HANLI: Yurttaş, Bir Han'a bağlı kişi, Bağımsız bir devletin mensubu

HATUN: (Katun) 1- Kağan'ın evdeşi, kraliçe 2- Saygı duyulan, görgülü hanım Türkçe'deki, kadın sözcüğü buradan gelir.

HOMAR: (Humar) Yakışıklı, çekici, güzel, süslü, fiyakalı

HUN: (Kul) Koyun, koyunlu

HUŞ: Bir çam ağacı türü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

IDAÇU: Muhafız, koruma

IDUĞ: (Iduk) Kutsal, tanrısal

IĞAÇ: 1- Ağaç, ağaçlıklı bölge 2- Fersah

IĞAR: Kıymetli, ağır

IĞDIR: 1- İyi, hoş, hoşluk 2- Yetkin, ehil

IĞIRCIK: Fecir

ILAÇIN: Laçin, şahin kuşu

ILANKU: 1- Kıvrak, atletik 2- Ulu, Ululanmış, yüce

ILDIR: 1- Ürküt, ürkütücü 2- Berk, sert

ILDIRIM: Yıldırım, berk

ILDUZ: Yıldız, necm

ILGAR: 1- Gayret, cehd 2- Atın, dört nala gitmesi hali

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ILGAT: Kapalı, müphem, belirsiz

ILGIM: Serap

ILGIN: Hoş kokulu bir bitki

ILGIT: Ilık, tatlı, sakince, yumuşakça

ILICA: 1- Ilımlı, ılık, ılıkça 2- Yunak, hamam

ILIK: Soğukla sıcak arası

ILIMAN: 1- Ilık, ılık hava 2- Uyumlu, sakin, mutedil

ILKI: 1- At yavrusu 2- At sürüsü

ILKICI: At çobanı

IMIRGI: Taze, körpe

IMRAĞ: (Imrak, İmre, Emre) Aşık, şayeste, geçkin

INAÇ: Yar, canan

INAK: 1- Han ve Kağanlara yakın olan kişi "Hasbey" 2- Gamsız 3- Canan, yar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

IRAZ: (Irıs, uraz) 1- Baht, talih, mutluluk 2- Cesaret, gözü pek olma

IRGA: Talihli, şans, şanslı

IRIM: 1- Büyü, efsun 2- İçinden su akan toprak, arazi

IRLAYU: Irlayan, yırlayan, akarak uzaklaşan, ırmak

IRMAK: Akarsu

ISIK: (Issıg-Issık) Isı, sıcaklık, hararet

ISIYEL: birl. Isı/Yel...meltem

ISRIK: Okşayıcı, sarıcı, ısıtıcı

ISSIK: Isık, ısı

ISSIZ: Soğuk, tenha, cansız, kimsesiz

ISTIK: Sıcak, ılıman

IŞBARA: 1- Çalışkan, hamarat 2- birl. Isı/Bora

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

IŞIK: Aydınlık, nur

IŞIL: Yarul, nur, ziya, ışık parıltısı

IŞILTI: Işık parçası

IŞIN: Güneş parıltısı, ışık parıltısı, yansısı

IYIŞ: Armağan, hediye, ihsan

İBAR: Parfüm, koku, misk

İÇ: 1- Öz, görünmeyen yan, bir nesnenin öz yapısı 2- İçerde kalan kısım, iç kısım

İÇBUYRUK: birl. İç/Buyruk

Saraylardaki iç hizmetle görevli kişi

İÇEN: (İçin) İçli, duygusal

İÇER: İçeride, kapalı, mahfuz

İÇERGE: (İçergu) İçten, samimi

İÇGE: İçeri, içerde, dahili

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İÇGELİK: birl. İç/Gelik ..İçten gelen, doğal davranış, samimiyet

İÇGER: İçe alan, içe bağlayan, tabi kılan

İÇGİN: İçli, içten, samimi

İÇİGEN: 1- İç geçiren, içli 2- Sabırsız, aceleci

İÇİK: 1- İçli, duygulu 2- İçerde, dahilde, devlete tabi

İÇİM: 1- Duygu, hassasiyet 2- Yudum, yudumluk

İÇİNGİR: İçli, hassas

İÇİT: İçilecek nitelikte, içimi güzel

İÇKUR: Savaş meydanı

İÇLEK: İçli, narin, hassas

İÇLİ(K): Duygulu, hassas

İÇTEN: Samimi,açık, dürüst

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İÇTENLÜK: Samimiyet

İDE: (Ede, İdi) Ululuk, nüfuz, kudret

İDEGE: Ulu, nüfuz sahibi, edici, yapıcı

İDEGER: Eder, yapar

İDEKLİ: Yapıcı, edici, güçlü

İDER: 1- İzci, takipçi 2- Yapan, yapıcı, edici

İDGÜ: 1- İyi, güzel 2- Tanrısal, mübarek

İDİ: (İdik) 1- Tanrı, rab, sahip, efendi 2- Tanrısal, Tanrıdan gelen, mübarek, kutlu

İDİKUT: birl. İdi/Kut...Kut sahibi, Tanrıdan gelen, Tanrıya yakın, Tanrıya benzer, Tanrı tarafından görevlendirilmiş vb. anlamları içeren ve Uygur kağanlarının büyük çoğunluğunun kullandığı bir unvan

İDUK: İdi, Tanrısal, mübarek

İGAN: Yıkan, yıkıcı, deviren

İGİT: 1- Yiğit 2- Bakıcı, eğitici

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İĞDİ: (İğdir) Yetkin, ehil, iyice

İĞREK: Saf, temiz, duru, arı

İĞSEN: Kayıtsız, ilgisiz

İĞSİZ: Salim, selametli

İKİNÇ: İkinci

İKİZER: İkizlerden her biri, benzer

İKŞİT: Yürekli, bagatur

İL: 1- Doğuş, oluş, oluşum 2- Bitişme, bütünleşme, doku 3- Devlet 4- Yurt, yer, konak, memleket,diyar 5- Halk, ahali, insan topluluğu 6- Barış, sulh

İLAÇAN: birl. İl/Açan ..İl almış, fatih, algan

İLAÇİN: Laçin, şahin

İLBAY: birl. İl/Bay .. Vali, bakan, beylerbeyi

İLBEY: birl. İl/Bey

İLBİ: Büyü, sihir

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İLBİLGE: birl. İl/Bilge (Devlet yönetiminde bulunmuş ve devlet tecrübesi olan)

İLBİLİG: 1- Devlet bilgisi ve deneyimi 2- Devlet arşivi

İLBİLMİŞ: birl. İl/Bilmiş Yurtsever, yurduna bağlı

İLÇİ: Devlete hizmet eden, devletin hizmetinde olan

İLÇİN: Devlet görevlisi, devlete iş gören

İLDAŞ: Yurttaş, hemşehri

İLDEM: Pişman, nadim

İLER: Oluşum, bitişim

İLEY: Civar, etraf

İLGEN: Kanıt, delil, ispat

İLGERÜ: 1- İleri, ileride 2- Doğu, doğudan 3- Bolluk, refah

İLGEZDİ: birl. İl/Gezdi, Gezgin, seyyah

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İLGEZER: birl. İl/Gezer, Gezgin İLGİ: Bağlantı, bitişim, alaka, özen

İLGİK: Barışsever, barışçı

İLGİNÇ: İlgi çeken, ilgi duyulan,enteresan, sıra dışı

İLGİR: Barışçı, barışsever

İLGÖRMÜŞ: birl. İl/Görmüş, Gezgin

İLGÜ: Amaç, hedef

İLGÜY: Nazlı, nazenin

İLHAN: birl. İl/Han...Bölge Hanı, Kağanlığa bağlı özerk han

İLİDİ: Yarar, fayda

İLİG(ğ): 1- Ünlü, tanınmış, meşhur 2- İlk, birinci, başlangıç, ortaya çıkış

İLİK: İlk, birinci, önce

İLİNGİ: Devletine bağlı, devletinin hizmetçisi

İLİŞ: Bitişik, yakın

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İLK: Başlangıç, doğuş, çıkış, öncelik

İLKE: (Ülke) Kurucu, yapıştırıcı, oluşturucu..(Günümüz Türkçe'sinde,"prensip, düstur" anlamında)

İLKİ: ilk, ilkin, birinci

İLKİN: Birinci, öncelikli

İLKUŞ: birl. İl/Kuş Kartal türü bir avcı kuş

İLLİ: Bağımsız, özgür, devleti olan

İLMEN: Devletç devletine sadık

İLSİRET: birl. İl/Siret ..Düşmanın devletini yıkıp, esir eden, devletsiz bırakan

İLTEMİŞ: birl. İl/Demiş ..Yurtsever

İLTER: Yurt koruyucusu, yurduna sahip çıkan, yurtsever, yurdunu toparlayan

İLTERİM: birl. İl/Terim

İLTERİŞ: birl. İl/Teriş, Yurdunu ve budunu derleyip, toparlayan, bir aya getiren ve yücelten
İLTÖRE: birl. İl/Töre, ..Devlet geleneği

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İLTUTMUŞ: birl. İl/Tutmuş, Algan, faith

İLUN: 1- Ulu,yüce 2- Soylu 3- Genç, cıvan

İLYIĞDI: birl. İl/Yığdı, Algan, fatih

İME: Em, çare, derman

İMEÇE: Birliktelik, emek ortaklığı İMEN: 1- Emen, can, ruh 2- Kayın ağacı

İMER: Hayırsever, iyilik sahibi

İMGE: 1- İyi, yararlı 2- İz, belirti 3- Tasavvur, zihinsel sembol

İMİŞÇİ TUNGATAR: birl. İmişçi/Tunga/Tar..Kaplanlarla dövüşen cesur kişi

İMRAG (imrağ-İmrak): Aşık, derviş, dost

İMRE (Emre-İmrağ): 1- Ağabey,ağa 2- Beylerbeyi 3- Aşık, derviş, dost

İMREN: İmrenmekten...imrenilen, iç geçirten

İNAK: 1- Kardeş, kardeş çocuğu 2- Han ve beylerin en güvenilir adamı ve yardımcısı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İNAL: 1- Soylu, Kağan yada Hanların ana tarafından akraba 2- Anası Kağan yada Han soyundan olup babası kara budundan, halktan olan kişi 3- Avrupa'daki, kont, baron vb. unvanların Türkçe'deki karşılığı 4- Emin ve güvenilir kişi

İNALÇIK: Küçük İnal

T...1- Uygur kağanlığı dönemi bey ve komutanlarından 2- Haverezmler devleti bey ve
İNAN: İman, inanç 2- Kural, akide 3- Emniyet, güvenlik

İNANGU: İnanılan, güvenilen, mutemet

İNANIR: İmanlı, inançlı

İNCE: Hafif, yeğni, nazik

İNCESEN: Huzur ve güvenlik, sükunet

İNCİ: (Yinçi, yinçgü) 1- işve, naz,eda 2- Sessizlik, ıssızlık 3- İstiridye türü deniz kabuklusundan çıkan tane, takı

İNÇGÜ: İnce, narin

İNER: İnmek...den mec. Alçak gönüllü, mütevazı

İNERBAŞ: birl. İner/Baş mec. Alçak gönüllü

İNİ: Kardeş, karındaş,kayın birader

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İNİSİ: Küçük erkek kardeşi

İPAR: Parfüm, misk

İPEK: (Yipek) İpek böceğinin ipeği (İp...kökünden)

İRÇİ: 1- Yırcı, halk ozanı 2- İr.ik, iricik 3- Yirçi, yerci, toprak sahibi

İRÇİK: 1- İricik 2- Er, küçük er

İREN: 1- Sert, katı2- Araç, vasıta 3- Ürek, yürek

İRENÇİN: 1- Bağımsız, başına buyruk 2- Güçlü, dayanıklı

İRGE: 1- Yırlama, söyleme, okuma 2- Ergin, olgun

İRGİN: (İrge) Uygurlar ve Karluklar dönemi memuriyet unvanlarından

İRİK: Sert, katı, iri

İRİM: Müjde, iyi haber

İRİS: 1- Kurtuluş, hürriyet 2- Iras, ıraz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

Türk mitolojisindeki Tanrıça adlarından "kötü ruhları kovup, tamuya gönderen Tanrıça"

İRKİL: 1- Ululuk, heybet, cesaret 2- Aksakal,kam, baksı

İRKİN: Olgun, bilge, ulu

İRKİT: Ürküt, ürkütücü, heybetli

İRKLİ: 1- Güçlü, muktedir 2- Yüksek dereceli memur

İRNEK: (Emek) Serçe parmak

İRŞİ: Peri, peri kızı

İRTEGÜN: birl. Erte/Gün Sabah

İRTEM: 1- Erdem, fazilet 2- Marifet, hüner

İRTİŞ: Hüner, hünerlilik

İRTÜK: Değer, kıymet

İSEN: 1- Esen, yel, rüzgar 2- Doğa, tabiat 3- Açık, net, sahih İ

STEK: İsteyiş, arzu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İSTEM: İrade, dileme erki

İSTEMİ: İstem, irade, dileme ve buyurma erki

İŞBARA: (iş, devinme, davranma) Bara /Var, varlık) birl. İş/Bara

İŞÇEN: İşgüzar, hamarat

İŞGÜN: (İçgün) Kızıl yapraklı bir yayla çiçeği

İŞİM: (İçim) İçtenlik, samimiyet

İŞİTGEN: İşitici, dinleyici,öğüt dinleyen

İŞLEK: 1- İdmanlı, eğitimli 2- İşgüzar, çalışkan

İTBARAK: birl. İt/Barak (Barık, baraka)

Türk mitolojisinde adı geçen köpek

İTGÜÇİ: İteleyen, itici, yapıcı, destekçi

İTİK: Yetik, yetkin, uzman

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İTİMGEN: İteleyen, itici, destekçi

İTMAÇ: Alet, edevat, takım

İTMİŞ: (Etmiş) Yapıcı, uzman, uzmanlaşmış

İVECEN: Aceleci, telaşlı

İVGİN: (Evgin) Ateşli, sabırsız, telaşlı

İYBA: Utangaç

İYE: Güç, kudret, erklik, sahip olma

İYEUZA: birl. İye/Uza, Güçlü, egemen ve uzman

İYİ: İyi, yararlı ve uğurlu

İYİK: 1- İyi, uğurlu 2- Heves

İYİM: 1- Güzellik,hüsn-i niyet 2- Dost, canan, yaren

İYİMSER: Olayları iyi gözle gören ve yorumlayan

İYNEM: Dost, ahbap, yaren, canan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

İZ: Basma, ezme, sıkıştırma, kesmek, yarmak...bildiren kökten; yarık, yara, kalıntı, belirti

İZGİ: (İZGÜ) 1- İyi,kutlu 2- Akıllı, zeki 3- Adil, adaletli

KAANKagan) Kagan sözcüğünün Moğol ağzındaki söylenişi

KABA: Büyük, iri, şişkin

KABAK: 1- Kapalı, kabuklu 2- Kabarık

KABAL: Kapalı, zindan, mahpus

KABAMIŞ: Kapalı, güçlü, mahfuz

KABAN: 1- Kapan, kapıcı 2- Kabarık, asi, isyankar 3- Dik yokuş

KABAR: 1- Kabarık, asi, kabadayı 2- Kapan

KABARTU: Şişik, kabarık, kabarcık

KABIŞ: Kavuş, kavuşma, birleşme, toplanma

KACIR: Kaçır, kaçırıcı, korkutucu, ürkütücü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAÇ: (Kaçı, kaş) Kaçan, koşan

KAÇAĞLI: Kaçaklı, kaçıcı, koşucu

KAÇAN: 1- koşan, kaçan 2- Vakit, saat, vade

KAÇGAR: (Koçgar,kaşgar) 1- Koç gibi, koç yiğit 2- koç başı

KAÇIR: Kaçıran, kaçırtıcı

KAÇIRA: (Kaçır) 1- Kaçıran, ürküten 2- Çalışkan, aktif

KAÇMAS: 1- Kaçmaz, ürkmez, korkmaz 2- Evcil, munis

KAÇUT: 1- Savaş, dövüş 2- Kısa mızrak, kargı

KADAGAN: Buyruk, ser, emir, komut

KADAK: (Katak,Katık) 1- Katı, sert 2- Mıh, çivi 3- Armağan, hediye

KADAŞ: Arkadaş, yaren, yakın

KADIR: (Katır) mec. Güçlü, dayanıklı, metin, inatçı

KADIRCA: Katır gibi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAGI: (KAKI) Öfke, şiddet

KAĞAN: İmparator, hanların hanı

KAĞANLI(G): İmparatorluk, imparatorluğa mensup olma

KAĞBA: Koruyucu, muhafız

KAKIĞAN: Öfkeli, gözü kara

KAKINÇ: 1- Kılıç ve kargı hamlesi 2- İhtar, ikaz 3- Hiddet, öfke

KAKIZ: Gözü pek, hiddetli

KAKŞA: Seri, aceleci, hızlı

KAKUMAKLU: Gazaplı,şiddetli

KAL: Ulu, saygıdeğer, hatırı sayılır

KALABA: 1- Ulu, saygıdeğer 2- Sayıca çok, kalabalık, bolluk

KALAKLI: Ulu, yüksekte

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KALANÇA: Bakiye, arta kalan, artık

KALÇAV: Şakacı, nüktedan

KALDUN: Kalan, artan, bakiye

KALGAN: (Kalkan) Ok, kargı, kılıç gibi savaş aletlerine karşı koruma sağlayan siperlik

KALGAY: Veliaht, şehzade

KALIN: 1- Sert, dayanıklı 2- Mal, servet, varlık 3- Çeyiz 4- Yararlılık, fayda

KALINGU: (Kalın) Kalıng, güçlü, dayanıklı

KALISIZ: Şüphesiz, kararlı

KALMUK: Güç gösterisi, güçlülük, kabadayılık

KAM: Şamanist gelenekte, ulu kişi (Hekimlik, filozofluk, büyücülük, duacılık dahil olmak üzere, oba ya da oymakların, her türlü sorunuyla ilgilenen kişi)

KAMALAG: Sedir ağacı

KAMAN: 1- Kuman, kumanlı 2- Gözü kara, cesur, aman vermeyen

KAMAŞIG: Melez, karışmış

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAMAZ: Sarsıcı, sallayıcı,ürkütücü

KAMÇI: Kırbaç

KAMDU: Para yerine geçen eşya, emanet

KAMŞAT: Şaşırtıcı, ürkütücü

KAMU(Ğ): 1- Bütün, tam, hep 2- Halk, ahali 3- Destek, dayanışma

KAN: 1- Soy, sop, kaynak, can, canlılık, soyluluk 2- Damarlardaki sıvı 3- Kağan, han

KANAT: 1- Tüy, telek 2- Taraf, yön, cenah

KANCI: 1- Kan güden soylu 2- Kanıcı, kanmış, inanıcı

KANDI: İnançlı, kanık

KANDUK: (Kanduk) Kandı, kanık

KANDUKYURT: birl. Kanduk/Yurt Gurbet

KANG: (Kang, kan) Kan, soy, ata

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KANGSIK: 1- Kardeş gibi..kardeş yakınlığında 2- Üvey kardeş

KAYNAK: (Kanak) mec. Soylu

KANIĞ: 1- Kanmış, kanık 2- Sevinç, neşe

KANIK: 1- Kanma, inanma, kabul, ermek 2- Sevinç, neşe

KANIŞ: Kandırış, cilve, işve

KANITGAN: Şevk veren, kan kaynatan

KANK: 1- Kan, soy 2- Ata, baba

KANKLI: Soylu, soyu sopu belli, kanlı

KANLI: Soylu

KANTIK: 1- Kandırıcı, işveli 2- Uzakta, gurbette olan

KANYUMAZ: birl. Kan/Yumaz (Yumak, yıkamak...dan)

KAPALAN: Kaplan

KAPAR: 1- Akıl, can, ruh 2- Kalkan, zırh 3- Kapan, tuzak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAPGAN: 1- Kanlı, soylu 2- Kalkan, zırh 3- Algan, fatih 4- Kaplan 5- Kapan, tuzak

KAPGIŞAY: Saf, sade, halis

KAPKIR: Hassas, imtizaçlı

KAPLAN: Kapan, kedigillerden bir yırtıcı hayvan

KAPURTU: Kabartı, kabarık, kabadayı

KAR: Kar tanesi

KARA: Siyah renk, ak'ın karşıtı Ancak...Bu sözcükte de Türkçe ad ve sıfatlar arasında özel bir yere sahiptir. Çünkü birçok mecaz anlamı içinde barındırması ilgi çekicidir. Birçok birleşik adın, başında ya da sonunda kullanılabildiğinden, çeşitli anlam değişiklikleri de ortaya çıkabilmektedir. Bu yüzden, içerdiği tüm anlamları açıklamakta yarar vardır. Bu durum,ayrıca Türklerin, sosyal yaşamlarında, renklere ne derece önem verip, ne derece zengin anlamlarla bezediğinin de önemli ipuçlarını verecektir. Örneğin: Ak:Temizlik, güzellik, soyluluk, merkez. Gök(mavi): Kutsallık, özgürlük, Kızıl(kırmızı): Dikkat, özen,tedbir, değişiklik, devrim, şiddet. Yeşil: Doğum, tazelik, huzur, sükun anlamlarını içinde barındırmaktadır. Renklerle yönler de anlatılabilir. Ak: güney, Kızıl: Doğu, Sarı: Batı, Kara: Kuzey yönlerini anlatır. Kara'nın öteki anlamlarına gelince:

KARAALMAZ: birl. Kara/Almaz..Namuslu

KARABAŞ: birl. Kara/Baş 1- Evlatlık 2- Kul, köle

KARABATAK: birl. Kara/Batak...Bir deniz kuşu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KARACA: 1- Karaya çalan, esmer 2- Gözü kara, cesur, şiddetli 3- Bir ceylan türü 4- Halktan soylu olmayan

KARACIK: 1- Esmer, kar tenli 2- Gözbebeği

KARAÇIL: Kumral, karaya çalan

KARAGA: Karga, kuzgun

KARAĞLI: 1- Yaslı, matemli 2- Bakışları etkileyici

KARAHAN: birl. Kara/Han

olmayıp, kara budundan (halktan) biri olarak devlet kuran kişilerin takındığı unvanlardan

KARAK: 1- Kara/Ak 2- Gözbebeği 3- Bakış, nazar

KARAKÇI: 1- Gözlemci, bakıcı 2- Karakeçi

KARAKIRK: birl. Kara/Kırk (..Kırk sayısı da, üç ve dokuz gibi, Türklerin uğurlu sayılarındandır.)

KARAKITAY: birl. Kara/Kıtay (Çinliye benzeyen, Çinlilerle kanı karışıp, melez olmuş)

KARAKOL: birl. 1- Kara el 2- Gözetleme yeri, gözetim alanı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KARAKUŞ: birl. Kara/Kuş (Mizan Yıldızı)

KARAKÜNE: Kara gün

KARAL: Vade, müddet

KARAMIŞ: Bakmış, görmüş, açık göz

KARAMAN: 1- Kara tenli 2- Yiğit, gözü kara

KARANÇI: Bakıcı, gözlemci

KARAOTAĞ: birl. Kara/Otağ

KARAOZAN: birl. Kara/ozan (halk ozanı)

KARASAGU: ağıt, mersiye

KARASÜYÜK: birl. Kara/Süyük (kemik) (avam, halktan)

KARAŞAMAN: birl. Kara/Şaman

(.Şamanist gelenekte, kötü ruhlarla uğraşan şamanlar)

KARAŞIN: Esmer, karaya çalan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KARAUL: Bakış, gözlem yeri (Karakol sözcüğü buradan gelir)

KARAÜREK: birl. Kara/Yürek Cesur, korkusuz

KARAV: Bakış, nazar, bakan

KARAVUL: (Karaul) 1- Gözcü, keşif kolu 2- Muhafız

KARAY: yardımcı, yararlı, yardımsever

KARAYIŞ: bakış, bakan

KARAYİR: birl. Kara/Yer (kara toprak)

KARÇAK: 1- Pençe 2- Büst, yarım heykel

KARÇIGA: Bir şahin türü

KARDAŞ: Kardeş, kardeş yakınlığı

KARGI: Mızrak

KARGIN: Meşbu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KARGUY: 1- Bir atmaca türü 2- Gözetleme kulesi, dağ başlarına yapılan yüksek yapı

KARIK: Karışık, melez

KARIKSIZ: Saf, temiz, karışık olmayan

KARIMIŞ: karışık, karışmış

KARINÇIK: Bakış, nazar, göz kaçamağı

KARINDAŞ: 1- Kardeş, kardeşlik 2- Kız kardeş, bacı

(Kazak ve Kırgızlarda) KARLIGAN: karlar eriyince açan bir dağ çiçeği

KARLIK: Karlı arazi, karlı dağ

KARLU: Karlı, kar almış

KARLUGAÇ: Kar çiçeği

KARMAS: Karıştırmaz (Soyunu, neslini)

KARŞI: Karşıt, zıt

KARŞIT: Karşı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

Türk mitolojisinde, Ülgen'in yedi oğlundan biri ve Temizlik Tanrısı

KARTAL: İri kanatlı avcı kuş (Karatal)

KARUÇ: 1- Karış, karışık 2- Kara uç

KARYAĞDI: birl. Kar/Yağdı (...Doğumu, kar yağdığı sırada olan)

KASAR: 1- Keser 2- kasıntı, afili 3- Fırtına

KASMIŞ: Afili, fiyakalı, kasıntı KAŞ: Kaş, korkusuzluk, cesaret

KAŞGAR: Cesur, üstün vasıflı

KAŞKA: 1- Yiğitlik, mertlik 2- Üstün vasıflılık 3- Dayanıklılık, metanet

KAŞUK: Dayanıklı, metin

KATAK: Katı, sert

KATAN: 1- Sert, katı 2- Saplayan, (Kargı, ok) 3- Ekleyen, artıran

KATGI (katkı): 1- Katı, sert, haşin 2- Yarar, yararlılık 3- Neşe, şenlik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KATGIÇ: Katı, sert, dayanıklı, haşin

KATI: sert, dayanıklı, haşin, güvenli, adamakıllı, etraf

KATLICAK: Katıca,sertçe,şiddetli

KATIGU: Çalışkan, gayretli, azimli

KATIĞDI: Çok katı, şiddetli, kuvvetli

KATIK: 1- Katı, sert, güçlük, şiddet 2- Katılan, katılım 3- Ekmek, yemek

KATILGAN: Dayanıklı, metin, sert

KATILIK: Güçlük, sertlik, dayanıklılık, haşinlik

KATIRAK: Katıca, haşince

KATIYEL: birl. Katı/Yel (Kuru rüzgar)

KATIZ: 1- Ağaç kabuğu 2- Tarçın

KATLAV: Zırh, siper

KATLIG: Katılık, sertlik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KATMIŞ: 1- Saplamış 2- Katılaşmış 3- Eklemiş

KATUN: (Hatun) İmparatoriçe, Kağan eşlerine verilen bir unvan. (Kadın sözcüğü buradan gelir)

KAVAN: Kovucu, defedici

KAVÇIN: Konuk, kısa süreli misafir

KAVŞIT: 1- Kavuşma, vuslat, kavuşulan yer

KAVURT: 1- Kurt 2- Haşmet, ihtişam 3- Dayanıklılık, kalıcılık

KAVUŞ: 1- Menzil, kavuşulacak yer 2- Buluşma, buluşma yeri

KAY: 1- Tipi, kar fırtınası 2- Masal, hikaye

KAYA: Taş bloğu mec. 1- Sertlik, sağlamlık, yıkılmazlık, dayanıklılık 2- İhsan, inayet

KAYAK: Kayık, sandal

KAYALAK: 1- Kayık, sandal 2- kaya, kayalık

KAYAN: 1- Çığ, çığ kümesi 2- Sel, sel suyu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAYAR: 1- Sel, sel suyu 2- Gurur, onur

KAYAŞ: Hısım, akraba, kavim kardeş

KAYÇI: Masalcı, destancı

KAYDU: 1- Katı, sert, şiddetli 2- Kaygı, hüzün 3- Sel, sel suyu

KAYGAÇ: Kayık, sandal

KAYGAŞ: Mucize, olağanüstülük

KAYGIN: 1- Üzgün, kaygılı 2- İsyankar, isyan halinde

KAYGU: Kaygı, endişe, titizlik

KAYGULU: Kaygılı, mahzun

KAYGUN: Mahzun, üzgün, müteessir

KAYGUSUZ: Vurdumduymaz, gailesiz, umursamaz

KAYI: 1- Sel 2- Kar fırtınası 3- Muhkem, iyi korunan

KAYIR: 1- Kayırma, hamilik, destek 2- Heybet, gösteriş 3- Azim, kararlılık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAYIRGAŞ: 1- Deste, demet 2- Kayırıcı, koruyucu

KAYIRMIŞ: Kayıran, kayırıcı, destekçi

KAYIRŞI: 1- İçli, merhametli 2- Karşı, muhalif, hizip

KAYITGAN: Dik başlı, boyun eğmeyen

KAYITMAS: Adil, adaletli

KAYMAS: Adaletli, düzenli

KAYNAK: Pınar, göze

KAYNAR: 1- Pınar, göze 2- Ateşli, kızgın

KAYNARCA: 1- Kaynak, pınar, menbaa 2- Ilıca, banyo

KAYRA: Yardım, inayet

KAYRAL: Yardım, destek

KAYRALDIĞ: 1- Destekli, torpilli 2- Eli açık, cömert

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAYRIM: Arka, destek, inayet

KAYRU: Geri, arka, destek

KAYTAG: Aldatıcı, adaletsiz, hilebaz

KAYTBAY: Adil, adaletli, hakkaniyetli

KAYTMAZ: Adil

KAYTUN: Yardımsever

KAYURTAR: Kurtarıcı, yardımsever

KAZAK: 1- merkezden uzak kalan 2- Otoriteye bağlı olmayan,başına buyruk 3- Gezgin

KAZAN: 1- Kazanç, kazanım, birikim, artı değer, bolluk 2- Kızan, kızgın

KAZANCUK: 1- Kazanç, kar, getiri 2- Yemek kazanı, tencere

KAZANÇ: Gelir, kar, artı değer, getiri

KAZGAN: Kazan, kazanç

KAZILIK: 1- Kazık 2- Kazma aleti 3- Kızgın, celalli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KAZIRGAN: Şamanist gelenekte, kötü ruhların, doğruluğa gelmesi için,geçici bir süre için kaldığı ateş çukuru. Bir nevi cehennem

KAZU: Nimet, kazanç

KAZUK: (Kozu, Kazık) 1- Kazma 2- Kazık, sırık

KEBEK: Kabuk, ağaç kabuğu

KEBENÇ: İtimat, güven, hoşnutluk

KEBENÇÜ: Hoşnut, bahtiyar

KEÇİG: 1- Geçit, köprü 2- Mutlu, sevinçli

KEÇİKLİĞ: Mutlu, sevinçli

KEÇİR: Bağışlayıcı, affedici

KEÇÜRGEN: Bağışlayıcı, affedici

KEDİMLİG: 1- Zırh, demir ağ 2- Giyimlik, giysi

KEKMEN: Olgun, ergin, ermiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KELEŞ: Alımlı, yakışıklı, cıvan

KELEZTİ: Hayal, serap

KELGİN: Gelgin, suyu kabaran ırmak

KELİŞTÜ: Olgunluk, gelişim, suhulet

KELTEÇİ: Gelici, gelecek olan, halef

KEMEÇ: Asker, askeri görevli

KENÇEK: (Gençık, Genç)

KENÇLİYÜ: Oğuz beylerinin, özellikle güz kurultayların dan sonraki toy ve şölenlerde, kendi mallarını yağmalatıp, halka dağıtılması için kurdukları büyük sofra. Yağma sofrası

KENDÜZ: Nefs, can, ruh

KENEŞ: İstişare, müşavere

LENGEŞ: Keneş

KENGEŞLÜ: Danışık, anlaşık, dayanışmalı

KENDİL: Gönül, gönüllü, temiz yürekli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KENİ: (Kuni) Adaletli, adil, dengeli

KEPKE: Örnek, numune

KEPTİK: 1- Latif, şakacı 2- Eşit, müsavi

KERAMUN: Karaman, esmer tenli

KERAYET: Sahil, kıyı, plaj

KEREGÜ: Ev, çadır, barınak

KEREKLİ: Gerekli, elzem, ihtiyaç

KEREKTÜ: İhtiyaç, lüzum, zaruret

KEREKÜLÜG: Çadırlı, göçebe

KERELTİ: Tanıklık, şehadet

KEREN: Ulu, kebir, kadir

KEREŞ: Kiriş, yay kirişi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KERİ: 1- Eski, kadim, geride kalan 2- Germekten, gerilmiş, gergin

KERİNÇSİZ: Eşsiz,emsalsiz

KERKİ: Balta, nacak

KERKİT: Nacak

KERTÜK: (Kertik) 1- Ağaca bıçakla çizilen çizgi 2- yapay, suni

KESEN: 1- keskin, kesici 2- Bölüm, ara

KESİ: Keskin, kesen, kesici, sert

KESİK: Kesi, keskin

KESKİN: 1- Sert mizaçlı, asabi 2- Uç, ekstrem 3- Kesici

KEŞİKÇE: 1- Muhafız, koruyucu 2- Defa, sıra, adet

KEŞİKÇİ: 1- Israrlı 2- Nöbetçi

KET: 1- Darbe 2- Yılmaz, azimli, kararlı

KETÇİK: Darbecik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KETE: Ulu, büyük

KEYİK: Baht, mutluluk

KEZEGEN: Gezgin, çapkın

KEZGEN: Gezgin, çapkın

KEZGİÇ: Gezgin

KEZİK: Cesaret, atılganlık, cüret

KEZİR: (Kizir, keser) Cesur, cüretkar

KIBI: Keşif, buluş

KICIR: Öç duygusu, intikam

KICURGAN: Gösterişli, mağrur

KIDIK: Gedik, güdük

KIĞILCIM: Kıvılcım, şerare

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KIĞITDUK: Davet, ikram

KILAĞI: Kılıç ve bıçakların bilendikten sonra ağız kısmında meydana gelen çizgi

KILAĞUZ: Kılavuz, rehber

KILAVUN: Düğün hediyesi

KILDI: 1- Yaratıcı, yapıcı 2- Etken, amil

KILGI: 1- İstem, irade 2- Yaratılmış, kılınmış

KILICI:Yaratıcı, yapıcı, halik, kadim

KILIÇ: (Kıl-Uç) Silah

KILIG: 1- yaradılış, huy, karakter 2- Beceri, iş, yapıcılık

KILIGLI: 1- İyi huylu, ahlaklı, görgülü 2- Becerikli, çalışkan, işgüzar

KILIN: 1- Huy, yaradılış 2- Naz, işve

KILINÇ: Kılınış, huy, karakter

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KILIVAN: Hediye, bahşiş, ödül

KILUÇ: Kılıç

KIMAÇA: Engel, mania

KIMAR: Komar, homar, yakışıklı, cezb edici

KIMIRTU: Kıpırdanış, devinim, jest

KIMIZ: Ekşi, mayhoş anlamına gelen ve kısrak sütünden yapılan bir içki

KIMNA: Sürekli, daima, her zaman

KIN: 1- Silah muhafazası 2- Gayret, çalışma 3- Suç, cürüm, ayıp

KINAGU: 1- Ceza, cezalandırma 2- Çalışma, aktivite

KINAY: Aktif, çalışkan

KINCAL: İnce, narin, zayıf

KINÇAK: Bıçak kılıfı

KINGAL: İnce, narin

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KINGIR: Metin, dayanıklı, sebatkar

KINIK: 1- Gayret, gayretli, çalışkan 2- Muhterem, şerefli, hakim

KIP: Baht, talih

KIPÇAK: 1- Merkezde kaçmış, uzaklaşmış ve bir otoriteye bağlı bulunmayan 2- Çayırlık, geniş toprak,sahipsiz boş ve geniş arazi 3- Ağaç kovuğu 4- Bahtı açık, talihli

KIR: 1- Kırmak...dan Kırış, kesiş, kırma, yarma eylemleri 2- Ak'a yakın kirli beyaz renk 3- mec. Olgunluk, tecrübe

KIRAÇ: 1- Kırlaşmış, kıra çalan, kır gibi 2- Kırıcı, kırık, yarık 3- Verimsiz toprak, yaşlı toprak

KIRAN: 1- Bozgun yapan, düşmanı yok eden 2- Dağ yamacı 3- Yön, kenar, kıyı

KIRAY: 1- Genç, delikanlı 2- Kıran, kan dökücü, vurguncu

KIRCA: Kıra çalan, ,kırlaşmış mec. Olgun, bilge

KIRCI: 1- Kırıcı, sert mizaçlı 2- Kenar, uç, sahil

KIRGI: 1- Kırım 2- Bir atmaca türü

KIRGIL: Kırık, üzgün, kırgın

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KIRGIN: 1- Gönül kırgınlığı 2- Bozgun

KIRGIZ: 1- Kırgıncı, bozguncu, geçimsiz 2- Kırk/Uz 3- Numune, örnek

KIRICI: 1- Kıran, bölen, yaran mec. Sert mizaçlı, gönül kırıcı 2- Kenar, sahil

KIRIK: Kırılmış, bölünmüş

KIRIM: 1- Kırış, bozgun, katliam 2- Kırgınlık, küskünlük 3- Uç nokta, kenar

KIRIY: Sahil, kenar

KIRKIN: Bahşiş, hediye

KIRKLI: Eski, Şamanist gelenekten, bazı değişiklikler yada dinsel motiflerin de eklenmesiyle, bugünlere kadar gelen bir inanca göre; gerçek anlamı "kırk ünlü ata ruhunun koruması altındaki kişi"

KIRMAN: Kırma yeri, Kırman, harman

KISIG: 1- Hapis, dar yer 2- Kısıtlı, bağımlı

KISIGLU: Hapis, mahpus, kıstırılmış

KISRIK: Utangaç, mahçup

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KISTAVUL: Acele, aceleci, telaşlı

KIŞIL: Kışlık, kış için ayrılmış

KIŞLAK: Kışın kalınan yer, ez, kışlık ev

KITAY: 1- Çinliye benzeyen , Çinliye karışmış 2- Kutay

KIVANÇ: Gurur, kıvanma, sevinme, öğünme, mutlu olma, kendine güvenerek ve öğünerek sevinme hali

KIVAM: Olgunluk,yeterlilik

KIVANDUK: Kıvançlı, mutlu

KIVIK: Ara, fasıla

KIVILCIM: Ateş parçası, şerare

KIVLIK: Kıvanç ve mutluluk nedeni

KIVRAK: 1- Kıvançlı 2- Hareketli, dayanıklı

KIVRIM: Hare, iltiva

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KIYAK: 1- gaddar, acımasız 2- Kayak, kaydıraç 3- Çekicilik, cazibe

KIYAL: İmge

KIYAN: 1- Dağdan hızla akan sel suyu 2- Gaddar, acımasız, kıyıcı

KIYAT: Çekici, cazibeli

KIYGA: Zeki, çok akıllı KIYGI: Zeka, deha

KIYIK: 1- Zeka, dahi 2- Çekici 3- Kaçak, kapçak

KIYIKSIZ: Kaçmaz, sözünden dönmez, düz

KIYIN: 1- Akit, sözleşme, anlaşma 2- Güç, kudret, otorite

KIYIŞKAN: 1- Sözünün eri, sözünde duran 2- Cesur, gözü pek

KIYMAÇ: Gamze

KIYNAK: 1- Ünlü, meşhur 2- pençe, kartal pençesi

KIYUK: 1- Mutluluk 2- Geyik

KIZARIK: 1- Kızıl, kızıllaşmış 2- kızgın

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KIZGAN: Kızgın, kızışmış

KIZGIN: Kızıllaşmış, asabi

KIZI: Şiddet, asabiyet, kızama, kızgınlık

KIZIK: 1- Kızgın, asabi 2- Kısık, hapis

KIZIL: 1- Kırmızı, al 2- Altın 3- Kızmış, kızarmış, kızgın

KIZILALMA: birl. Kızıl/Elma

KIZILGU: Kızarmış, kızgın

Kırgızların, Mürdi oymağı, dip dedelerinden. KIZILHAN: birl. Kızıl/Han

Şamanist gelenekte Tanrı sıfatlarından KIZILOTAĞ: birl. Kızıl/Otağ

Kağan ya da Han'ların verdikleri, toy ve şölenlerde, kız çocuk sahiplerinin oturduğu, şeref tribünü KIZIMTAY: birl. Kızım/Tay (Kızmaktan kızgınlık) Tay

KIZIRAK: (kızarık, kızrak) Nadir, ender rastlanan

KİÇİ: 1- Kişi, adam, insan 2- Küçük, minyon 3- Geçmiş, geçik, eski 4- Keçi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KİÇİCİK: 1- Kişicik, insancık 2- Küçük, minyon

KİÇİK: 1- Küçük, minyon, Geçik, geçmiş

KİÇİN: Zincir

KİÇKİ: 1- Eski, kadim 2- Kişi, insan

KİÇKİNE: (Giçgine) Geçkin, geçmiş kadim

KİDGÜ: Giyim, giysi, elbise

KİLÜKEN: Gülen, güleç, güleryüzlü, mütebessim

KİNDİK: Orta, odak, merkez

KİNEŞ: Şura, meşveret, kongre

KİRİŞ: Sinirden ve bağırsaktan yapılan sicim. Ok yayı olarak da kullanılır.

KİRTİ: Doğruluk, gerçekçilik

KİŞİLİK: Karakter, şahsiyet, insan olma özelliği

KİŞKEN: (Kiçgen) 1- Küçük, minyon 2- Geçen, geçmiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KİÇKENTAY: birl. Kiçken/Tay ...minyon, minik

KİYE: Kut, talih, ululuk

KİYELİ: Mübarek, saygıdeğer, ulu

KİZEK: 1- Kesik 2- Nöbet 3- Seyran, gezinti

KİZİR: 1- Keser, kesici 2- Gever, gezgin 3- Atılgan, cesur

KOBRAT: (Kubrat) Derlemek, toparlamak, örgütlemek

KOBU: (Kovu) Buket, demet

KOBURCUK: Kabarcık, kabarık, kabadayı

KOCA: 1- Ulu, saygıdeğer, hürmete layık 2- Bilgili, tecrübeli, görüp geçirmiş 3- Gösterişli, azametli 4- Mert, düz, koç gibi

KOCABAŞ: birl. Koca/Baş ...Koruyucu, muhafız

KOCAMAN: 1- Akıllı, bilge 2- İriyarı, cüsseli, heybetli

KOÇ: Erkek koyun mec. Düz, mert, yüz yüze dövüşen, hilesiz, yiğit, dayanıklı, yılmaz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KOÇA: 1- Koç gibi..2- Kibar, centilmen

KOÇAK: Koç gibi, cesur yürekli

KOÇAN: 1- Centilmen, kibar 2- Koşan, koşucu

KOÇAŞ: Rehber, yol gösteren, önde giden

KOÇGAR: (Kaçgar,kaşgar) 1- Koç başı 2- Koç gibi, koç yiğit

KOÇİ: Koç gibi, koç yürekli

KOÇLUĞ(Koçluk): Koç olacak kuzu

KOÇO: Kibar, mert

KOÇU: 1- Koç gibi 2- Kibar, centilmen

KOÇUM: 1- Yiğit, mert 2- Koşum, koşma

KOÇUN: Düz, hilesiz, temiz yürekli

KOÇUGAR: Mert, yiğit, özü sözü bir

KODAR: Mağrur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KODAZ: Mağrur

KOKLUĞ: Koku, parfüm

KOKULUG: Koku, Parfüm

KOKUM: Parfüm

KOKUŞ: Dalları, ok yapımına elverişli bir ağaç türü

KOLAN: 1- Hediye, bahşiş 2- Kollayan, koruyan 3- At, eşek,katır gibi hayvanların, eyerini bağlamaya yarayan kemer

KOLBAG: Kadınların, aksesuar olarak bileklerine taktıkları, boncuklu halka

KOLBAŞ: Askeri birlik başı, komutan, askeri koruyup kollayan kişi

KOLBAY: Askeri danışman

KOLCUK: Kolcu, muhafız, koruyucu

KOLÇAK: Kolcu, koruyucu, kollayıcı

KOLÇU: Muhafız, bekçi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KOLDAGÜÇ: Hami, koruyucu, şefkatli, merhametli, yardımsever

KOLDAŞ: 1- Silah arkadaşı 2- Arkadaş, birbirini kollayan

KOLGAK: İstek, heves, talep

KOLGAY: Veliaht, şehzade (Kırım ve Kazan hanlıkları döneminde kullanılan bir aksesuar
KOLKA: 1- Kolgu, kol takısı 2- Refika, hanım, eş

KOLTAG: Arka, himaye, destek

KOLUÇ: Kolcu, kolbaşı, komutan

KOLUNÇUĞ: Yakarış, niyaz

KOMAN: (Kaman,kuman) 1- Yurduna yabancı sokmayan 2- Aman vermeyen 3- Kumral
KOMAS: Komayan, bırakmayan, aman vermeyen

KOMUK: 1- Kabuk, ağaç kabuğu 2- Hazine, define

KOMUR: Cesur, gözüpek

KON: 1- Yurt, vatan 2- Konak, yerleşim, mekan

KONAÇ: Aşiyan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KONAG: 1- Konuk, misafir 2- Konuk ağırlanan ev

KONALGA: 1- Konuk yeri, baş köşe 2- Menzil, konulacak, varılacak yer

KONAT: 1- Cana yakın, munis, sokulgan 2- konuk ağırlayıcı, konuksever

3- Birlikte göç eden oba birliği KONCA: 1- Armağan, bahşiş 2, Gül

KONÇUK: 1-Aşina, tanıdık 2- Konuk

KONÇUY: Kağan kızı, prenses, soylu kız

KONDU: Yerleşik, yerli

KONDUR: Konuksever, cömert

KONGAR: 1- Koyu kırmızı renkteki at 2- Kızıla yakın renk tonu

KONIK: Can, ruh, yaşam

KONŞUK: 1- Konşu, komşu 2- Yerleşim yeri 3- konuşma, laf

KONUK: 1- Misafir 2- Can, ruh 3- Varılacak yer, menzil

KONUL: 1-Kerevetlerin altındaki, yük konan boşluk, yüklük

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KONULGA: 1- Konuk yeri, baş köşe 2- Konuğa verilen yemek, değerli yemek

KONUR: 1- Yakışıklı, civan 2- Gururlu, onurlu, mağrur 3- Kara ve kızıl karışımı renk, at rengi, doru at

KONUŞ: 1- Yerleşim, karargah 2- Menzil, varılacak yer

KOPAN: 1- Galip, utkan 2- Ulu, yüksek

KOPTURU: Saygı duruşu, tören duruşu

KOPU: Kop, çok, çokluk

KOPUN: Çoklu, bereket, bütünlük

KOPUZ: Saz, bağlama (Kop_Uz)

KOR: 1- Öz, maya, asıl 2- Ateş parçası, ateş

KORBA: Filiz

KORCU: Korucu

KORGAN: Korunan yer, kale, kurgan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KORGAVUŞ: Savunucu, müdafi

KORIÇI: Korucu, koruyucu, bekçi, yasak bölgeleri bekleyen ve koruyan kişi

KORIG: 1- Koru, ağaçlık, yeşil bölge 2- korunan, yasak bölge

KORKMAZ: Korkusuz, cesur

KORKUNÇ: Korkutucu, ürkütücü

KORKUT: 1- Heybetli, korkutucu, korku salan

KORUĞ: 1- koru, koruluk, ağaçlıklı bölge 2- Koruma bölgesi 3- Yasak bölge, askeri bölge

KORUKÇU: Koruyucu, korucu, muhafız

KOŞ: 1- Koç 2- Dizi, sıra, dize

KOŞAK: 1- Koşulan, koşturan 2- Neşide, destansı şiir

KOŞAR: 1- Emredici, buyurucu 2- Koşucu, çalışkan, hareketli 3- Dizen, düzenleyen

KOŞMA: Ölçülü, uyaklı söz

KOŞUK: 1- Yan yana, birlikte, yaren, dost 2- Koşma, şiir

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KOŞUL: Hüküm, şart

KOŞULGAN: Koşul koyan, buyurucu

KOŞUM: 1- Koçum 2- Bağlı, yan yana 3- Atın, eyer, kulan, üzengi vb. malzemelerinin tümü
KOŞUN: 1- Asker, savaş birliği 2- Halk, ahali 3- Dizi, dize

KOTKU: Alçak gönüllü, mütevazı

KOY: 1- Koyun 2- Merhamet, acıma duygusu

KOYLU: 1- Merhametli 2- İstikamet, yön, yönünü bilen 3- Koyunlu

KOYU: Merhamet

KOYULDAR: 1- Merhametli 2- Hürmetli

KOYULMUŞ: 1- Merhametli 2- Çalışkan

KOYUNLU:Merhametli

KOYURGA: 1- Hürmet, lütuf 2- Acıma duygusu, merhamet

KOYURTANG: Özgürlük, Hürriyet

KOZAN: Kozalak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KOZALAK: Çam, selvi gibi ağaçların sert çiçeği

KOZAN: Kazan

KOZGAV: Kıyam, isyan, başkaldırma

KÖPÜRGE: 1- Köprü, geçit 2- Savaş davulu

KÖÇET: Filiz, sürgün

KÖÇMEN: Göçmen, göçücü

KÖDÜRGÜ: Kurban, adak

KÖGMEN: (Gökmen) 1- Tanrısal, ilahi 2- Sayın, saygıdeğer 3- Gücünü Tanrıdan alan

KÖĞÜZ: 1- Göksel, Tanrısal 2- Göğüs, sine

KÖK: 1- Gök 2- Aile, soy

KÖKDAŞ: Emsal, örnek

KÖKEN: Göğen, gelen, 2- Köken, soy, aile

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÖKİM: 1- Göğüm 2- Soyum, ailem

KÖKLÜ: 1- Tanrıdan gelen 2- Soylu

KÖKTEM: 1- Bahar 2- Gençlik 3- Deha, akıl

KÖL: Göl mec. Ululuk, sonsuzluk, derinlik, bilgelik

KÖLMÜK: Halk, ahali

KÖLÜK: Yük hayvanı

KÖMEK: 1- Yardım, arka, destek, inayet 2- Ahali, halk

KÖMEN: 1- Hayal, düş 2- Irk, soy 3- Cevher, damar

KÖMEY: Gerdan, döş

KÖMÜÇ: Hazine, define

KÖNG: (Könk) Cariye, odalık

KÖNGÜL: Gönül, can

KÖNİLİK : Adalet, doğruluk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÖNKAŞ: Künkaş, kenkeş, meşveret

KÖNÜ: Adalet, doğruluk

KÖNÜL: Gönül , can

KÖP: Çok, gür, çokluk, bolluk

KÖPTÜK: 1- Bereket, bolluk 2- Kalabalık

KÖPÜK: Kabarcık, köpürcük, çoklu, artış

KÖREGEN : Gören, görücü

KÖREM: 1- Körpe, taze 2- Görgülü, terbiyeli

KÖRGEN: Gören, görücü

KÖRGÜZ: Görgülü, centilmen, beyefendi

KÖRKE: Ağaçtan yapılmış tabak

KÖRKEM: 1- Görkem, ihtişam 2- Hoş, güzel, latif

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÖRKLÜĞ: Güzel, alımlı, cemile

KÖRPE: Taze, cıvan

KÖRÜ: (körüg) Gözcü, haberci, casus, gözlemci

KÖRÜM: 1-Bakış, nazar, gözlem 2- Düş, rüya 3- Zeka, fehm

KÖRÜMÇİ: Astronom, rasat, gözlemci, yıldızları inceleyen kişi.

KÖRÜMDÜK: Bakıcı, nezaretçi

KÖRÜNÇ: 1- Görgü, muaşeret 2- Bakan, nazır

KÖSEMEN: Tas artan koç.

KÖŞÜK: Dilek, temenni

KÖTÜZ: Kıymetli

KÖVENÇ: 1- Güvenç, güvence, teminat 2- Azamet, gurur

KÖVEZ: Afi, çalım, fiyakalı.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÖYMEN: 1- Yanıcı, yanık 2- Hayal

KÖYMEZ: Yanmaz, ateş almaz.

KÖZLÜK: At kuyruğundan yapılan, göz kamaşması ve göz ağrılarının tedavisinde kullanılan bir dokuma.

KUANÇ: Kıvanç, sevinçli gurur

KUANÇI: Kıvanç

KUBAL: Gürz, demir topuz.

KUBAN: Kapan

KUBAT: Kapalı, gizli

KUBAY: birl. Kubi/Ay

KUBİ: (Kubil) Gökyüzü, feza, sema. Mec. Başsızlık ve sonsuzluk.

KUCAN: Göçen, göçer

KUCAR: Göçer, göçücü KUÇAM: Deste, demet, bağ

KUÇAR: Göçer, göçmen KUDA: Sihir, büyü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KUDAGAÇI: Büyücü, doktor

KUDAK: Kadak, katı, sert

KUDEKAN: Buyruk, sert, emir, azar

KUKUN:kıvılcım, ateş parçası

KUKUŞ: 1- Gonca, gül 2- Şaka, latife

KUL: Bağımlı, bağlı, köle mec. Bağlılık, sadakat

KULA: 1- Kızıl ve karışımı renk, doru, bordo 2- Yelesi, ve kuyruğu kara, gövdesi kızıla çalan at 3-Yabani at 4- Gözü kara,atılgan

KULAÇ: 1- Açıklık, mesafe 2- İki kol arasındaki ara

KULAGU: 1- Yaratıcı, kılıcı, hükmedici 2- Kula gibi 3- Korkusuz, gözü kara

KULAN: 1- Galip, utkan 2- Vahşi at 3- Yaban eşeği

KULANŞI: 1- At terbiyecisi 2- Musikişinas, müzisyen

KULBAK: Merhametli, yardımsever

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KULDAM: Sadık kul

KULGA: Güvercin

KULGU: 1- Müfettiş, murakıp 2- Güvercin

KULİ: (kulıg) Cesur, gözü kara

KULPU: 1- Kilit 2- kulluk, kulluk eden

KULUGA: Güvercin

KULUN: Tay, süt emen çağdaki at yavrusu

KUMAÇ: Solgun, soluk

KUMAK: 1- Yardım, kömek 2- Sevda, aşk

KUMAN: 1- Solgun 2- Kumral, sarı ile kahverengi arası renk 3- Aman vermeyen, dirayetli
KUMANDI: Mutlu, sevinçli

KUMARAL: Kumral, buğday tenli

KUMARGA: Kuşatma, muhasara

KUMRAL: Buğday tenli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KUL: 1- Koyun 2- Can, ruh 3- Uçurum 4- Adalet

KUNAN: 1- İki yaşına gelmiş kısrak 2- Adaletli, adil

KUNAR: Bereket, bolluk

KUNARLI: Bereketli, münbit

KUNDUZ: Dere kenarlarında yaşayan, kürkünden börk yapılan bir hayvan

KUNİ: Adalet, hakkaniyet, adaletlilik

KUNT: 1- Dayanıklı, metin 2- Sade, gösterişsiz

KUNUK: 1- Mahzun, elemli 2- Konuk

KUPÇI: İnce, zarif

KUPTAN: Niyaz, dua, yakarış

KUR: Düzen, sıra, hiyerarşi, düzenleme

KURAL: Düzen, düzenlilik, kaide

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KURALAY: Ceylan, ahu

KURAR: Organizatör, düzenleyici

KURAY: Bir çeşit bozkır bitkisi ot

KURÇ: (kuruç) Kılıç yapımında kullanılan, iyi bir çelik türü

KURÇAK: Heykel, yontma taş

KURÇI: 1- Kürçü 2- Kurucu

KURÇIK: Kurum, kuruluş, yapılanma

KURGA: 1- Tecrübeli, bilge 2- İnce, narin

KURGAN: 1- İstihkam, kale 2- Anıt, anıt mezar

KURIDIN: Batılı, batı bölgesinden

KURUM: Figür, dans

KURIMLAK: Cilveli, hareketli, kıvrak

KURIKAN: 1- Kürkan, damat 2- Hisar, kale 3- Ağaçlık bölge

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KURLAS: Düzen, işleyiş, ahenk

KURMAN: Düzgün, düzenli, düzenleyici

KURMUŞ: Planlı, düzenli, örgütlü

KURT: Bağımsızlığına olan düşkünlüğü, evcilleşmeyen tek hayvan oluşu, mücadeleciliği, hareketliliği,gururlu ve zeki oluşu, özellikle de sosyal ve örgütçü oluşu ve daha bir çok özellikleriyle, Türklere benzeyen ve Türklerin de çok eskiden beri kutsayarak, sembolleştirdiği hayvan

KURTAK: Kurulu, ayarlı

KURTAR: Kurtarıcı

KURTARAN: Kurtarıcı

KURTGA: Tecrübeli, gün görmüş

KURTUL: Haraç, vergi, cizye

KURTULGU: 1- Vergi, haraç 2- Kurtuluş, istiklal

KURTULMUŞ: Özgür, bağımsız, azade

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KURTUN: Batılı, batıdan

KURUĞÇIN: Kurşun

KURUK: Koru, park, koruluk

KURULTAY: birl. Kurul/Tay Kongre, divan, oturum

(**Gerek seçim, gerekse devlet için önemli kararların alındığı seçkinler meclisi)**

KURUM: 1- Kuruluş, düzen, düzenleme 2- Çalım, jest, afi 3- Kaya parçası

KURUT:1- Kurt 2- Kale burcu 3- Kurutulup, suyu alınmış peynir topağı

KUSKUN: Atın kuyruğundan geçirilip, eyere bağlanan kayış

KUŞ: Kuş

KUŞÇAK: Kuşçu, kuş eğiticisi

KUŞÇU: Kuş eğiticisi

KUT: 1- Uğur, talih, baht 2- Tanrısal, mübarek 3- Can, ruh, dirilik, yaşam kaynağı, yaşam gücü 4- kader, yazgı 5- Erk, iktidar 6- Bereket, nasip

KUTADGU: Kutsanmış, kutlu, değerli, yararlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KUTALAN: birl. Kut/Alan mübarek

KUTALDI: birl. Kut/Aldı kutlu, mübarek

KUTALMIŞ: birl. Kut/Almış kutlu, mübarek, kutsanmış

KUTAMIŞ: Kutsamış, değer vermiş, mübarek eylemiş.

KUTAN: 1- Dua, yakarış, niyaz 2- Bir avcı kuş 3- Saban, pulluk

KUTAR: Kutsar, kutsayan, kut veren

KUTAŞ: Kutlu, mübarek

KUTAY: birl. Kut/Ay T... 1- Ateş parçası,ateş 2- Şamanist gelenekte," Ateş Tanrısı" 3- İpek, ipekli kumaş 4- Tanrıça 5-Paha biçilmez, değerli

(İlhanlı hanlarından, Argun Han'ın evdeşi ve Keykatu Han'ın anası.)

KUTGARU: Buyruk, fermen

KUTKU: Ağırbaşlı, alçak ,gönüllü

KUTLU: 1- Mübarek, Tanrısal 2- Bahtiyar 3- Kabul görmüş, saygıdeğer

KUTLUCA: Uğurlu, bahtı açık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KUTLUĞ: Kutlu, mübarek

KUTLUĞ İNANÇ: (Kutluk İnanç) Kutlu/İnanç

KUTLUK: Kutlu

KUTLUK: (Kutluğ) Kutlu, mübarek

KUTSANDI: Kutlu, mübarek

KUTUN: 1- Mesut, mutlu, nurlu 2- Mukaddes, kutsal

KUTUNMUŞ: Kutlu, mübarek

KUTUR: Kutlu, mübarek

KUTUZ: birl. 1- Kut/Uz 2- Yaban öküzü

KUVANÇ: Kıvanç, gurur, mutluluk, iftihar

KUVANDUK: Kıvanç, mutluluk, iftihar, gurur verici

KUVART: 1- Kurt 2- Dayanıklı, kavi, metin

KUVAT: Sevinç, mutluluk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KUVRAG: Toplum, toplumcu

KUYAK: Zırh, demirağ

KUYAN: Tavşan, bozkır tavşanı

KUYAŞ: Güneş ışığı

KUYDUNG: Beden, vücut

KUYMU: Sevinç, neşe

KUYTAK: Mahfuz, siper

KUYTURKA: Bağış, ihsan, lütuf

KUYULDAR: Saygıdeğer, saygıya layık

KUYUM: Aksesuar, küpe, bilezik

KUZ: Dağın, güneş görmeyen yamacı

KUZAY: Kuzey yönü, güneşin az olduğu yer,Karanlık ve soğuk yer

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KUZLAK: Bebe, yavru

KUZU: 1- Koyun yavrusu 2- Yavru, bebe

KÜÇ: Güç, dirayet, kudret

KÜÇKARA: birl. Küç/Kara (Acı kuvvet)

KÜÇEM: 1- Güç, kudret 2- zorba

KÜÇEY: Güçlü, gücü yeten

KÜÇİ: Güç, güçlük, zorluk

KÜÇİN: An, kısa zaman parçası

KÜÇKEY: Güçlü, zorlu

KÜÇLÜK: Güç, güçlük, zorluk, kudret

KÜÇÜK: Ufak, minyon

KÜÇÜLÜ: Güçlü, zorlu

KÜÇÜLÜK: Güçlük, güç, zorluk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÜÇÜM: Güç, kudret

KÜKLER: Müneccim, yıldız falcısı

KÜKREK: 1- Onur, gurur 2- Kükreyiş, kükreyen

KÜL: 1- Ateş, ateşlilik, yakıcılık, yok edicilik 2- Yenilmezlik 3- Ulu, ünlü 4- Cesaret, gözü karalık 5-Göl, göl gibi geniş ve büyük

KÜL TİGİN: birl. Kül/Tigin Birkaç anlam: 1- Ateş prensi 2, yenilmez prens 3- Ulu prens 4- Yok edici prens

KÜLÇUR: Ululuk, yüksek mevki, saygıdeğerlik.

KÜLE: 1- Güle , gülüş 2-Demet,bağ, deste

KÜLEGEÇ: 1-Güleç, güler yüzlü 2-Name, melodi

KÜLEGEN: Gülen, güler yüzlü

KÜLEK: 1- Fırtına, kum fırtınası 2-Bakraç, tahtadan yapılmış yoğurt kabı

KÜLEM: Bereketli, münbit

KÜLER: birl. Kül/Er ..Ulu, saygın kişi.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÜLTEM: Deste, demet, buket

KÜLÜG: (Külük) 1-Ünlü, meşhur, çok tanınan 3-Hızlı,seri

KÜLÜNK: Kazma

KÜMÜŞ: Gümüş

KÜN: Gün, güneş

KÜNANA: birl. Gün/Ana

(Şamanist gelenekte, göğün yedinci katına bakan Tanrıça)

KÜNÇEK: Güneşlik, şemsiye

KÜNDEŞ: 1- Gündeş, güneşe eş değerde 2- İzci, takipçi, halef

KÜNDÜN: Gün ışığı

KÜNDÜZ: Gündüz

KÜNEŞ: Güneş

KÜNGERÜ:Arzu, dilek, temenni

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÜNG: Cariye, dişi köle

KÜNİ: 1- Adil, adaletli, hukukçu, yasalara bağlı 2- İtaatkar, muti

KÜNKAŞ: Danışma, nasihat

KÜNTEM: Günlük, gündelik

KÜNÜÇEN: Muti, itaatkar, saygılı

KÜNÜLÜK: 1- Şemsiye, 2- Günlük, yevmiye

KÜR: 1- Gür, sık, bol, bolluk 2- Canlı, diri, sağlam, sarsılmaz 3- Gürleyen, kükreyen, kabadayı, gözü kara, yürekli 4- Öz, maya, özünü yitirmemezlik 5- Düzen, düzenlilik 6- Çare, çözüm, deva

KÜRÇE: Esas, asıl, maya, öz

KÜRÇİ: Kabadayı, gözü kara

KÜRHAN: (Gürhan) birl. Kür/Han

(**Türk mitolojisinde, Kara Han'ın oğullarından)**

KÜRİ: İç geçiren, imrenen, kıskanç

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

KÜRKAN: birl. 1- Kür/Kan (Gür/Kan) 2- Damat (Körekan)

KÜRMEN: Özlü, soylu

KÜRÜGEN: 1- Gürgen 2- Köregen, damat

KÜRÜM: Basiret, meleke

KÜRÜNÇ: 1- Özlü, soylu 2- Düzen, düzenli 3- Kıskanç

KÜŞLİK: 1- Güçlük, güç, zorluk 2- Mutlu, mutluluk

KÜŞÜM: 1- Ar, edep, hicap 2- Güç, güçlülük

KÜVENÇ: Güvenç

KÜVENÇİ: Güvence, garanti KÜZ: Güz, sonbahar, hazan

KÜZNEK: Işık kırılması

MAMAK: Sakin, kendi halinde

MAMAY: Sakin, munis

MAMIŞ: 1- Saygılı, söz dinler 2- Saygı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

MANAS: 1- Huy, mizaç 2- Heybet, heybetli

MANAY: Saha, bölge, mıntıka

MANÇO: Mengü, sonsuz

MANÇU: Mengü, sonsuz

MANGALAY: 1- Alın, yüz, cephe 2-Süvari, iyi ata binen

MANGU: Mengü, bengü, sonsuz

MANGUR: Mangır, bakır para MANGUT: Ölümsüz, sonsuz

MARAL: Ceylan, ahu türü bir hayvan

MAYDA: Narin, ince, ince yapılı

MENÇİK: Mülkiyet, mal varlığı

MENDEŞ: (Menteş, mintaş) Acele, aceleci

MENGİ: Mengü, bengi, bengü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

MENGİLİK: Sonsuzluk

MENGÜ: Ebedi, sonsuz, sonsuza kalan, sonsuzluk, ölümsüzlük

MENGÜÇ: Sonsuzluk, sonsuzluğa ulaşmış, ermiş, ulu, saygıdeğer

MENGÜÇ ATA: birl. Mengüç/Ata

Bilgi ve tecrübesine başvurulan ulu ve bilge kişi

MENGEN: 1- Nişancı, iyi ok atan, okçu 2- Becerikli, mahir

METE: 1- Soylu, saygıdeğer 2- Bütün, bütünlük, bütünlükçü

METEHAN: birl. Mete/Han

MİN: 1-Bin,bin sayısı. 2-ben,gamze

MİNG: 1-Ben,gamze 2-Huzur,refah 3-Bin sayısı

MİNGAN: Benli,gamzeli

MİNGİLİK: Rahat,huzur,refah

MİNGİR: Çok külliyetli.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

MOĞOL: Kaygı,endişe,hüzün Oğuz'un amcası ve ilk kayın atası

MOKAN: Büken, güçlü

MONGUÇ: Atik, çevik, hamleci

MOTUN: Bütün, bütünlük (Mete Han'ın asıl adının bu olduğunu söyleyen tarihçiler de var.)

MUGLU: Üzgün, hüzünlü

MUNAR: Serap, algın

MUNCUK: Boncuk, takı, mücevher

MUNÇUĞ: (Boncuk)

MUNG: 1- Hüzün, elem, üzüntü 2- Ming, ben, gamze

MUNGLUĞ: (Mungluk) Üzgün, bunalmış, hüzzam

MUNGUL: Hüzünlü, elemli

MUTLU: Mutlu, mesut, bahtiyar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

MÜÇEK: öpücük, buse

MÜGE: İnci çiçeği

MÜLDÜZ: Berrak, saf

MÜREN: Irmak, akarsu

OBA: 1- Yurt, mekan, mesken,diyar, çadır, mahalle 2- kabile, aşiret

OBAR: Ev, baraka

OBEN: 1- Genç aygır 2- Erkek deve yavrusu

OBULAZ: (Oblas, oflas) 1- Gözü pek, atılgan 2- Alicenap, yüce gönüllü.

OBUT: Şeref, haysiyet

OBUZ: Kaynak, menba

OCAK: (Otak, odak) Ateşlik, ateş olan yer, ateş tüten yer. Mec. Ev, yuva, insan eğitiminin, başladığı, insanın pişmeye ve biçimlenmeye başladığı yer.

OCAKLI: Ocak sahibi. OD: Ot, ateş

ODAK: Ocak, yanma, yansıma merkezi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ODAKAN: Hanım ozan

ODANA: birl. Od/Ana

(Şamanist gelenekte, "Dişi Melek")

ODATA: birl. Od/Ata

(Şamanist gelenekte "erkek melek")

ODÇU: Ateşçi

ODGURMUŞ: 1- Oturmuş, oturaklı, sakin, kendinden emin 2- Yuva kuran, birlik kuran

ODHAN: birl. Od/Han

(**Şamanist gelenekte, "Ateş Tanrısı")**

OG: Ok (Doğma, doğum, yaratılış)

OGAN: (Okan, Ugan) 1- Tanrı, Tanrılık vasıfları, yaratma, yaratış, doğuş, halik 2- Anlayış, zeka,bilgelik 3- Eski Türklerde, kan davalarına karşı çıkan, oba ve oymaklar arasındaki geçimsizliklerde,arabuluculuk yapan, "Barış Tanrısı" 4- Altay ve Tuna Türklerinde " Ateş Tanrısı"

OGLAĞU: Körpe, genç kız

OGRAK: 1- Azim, kararlılık 2- Niyet

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OGRAŞ: Uğraş, mücadele, meşgale

OGSAT: Benzer, benzerlik, benzeyiş

OGTADURMUŞ: birl. Okda/Durmuş (Bu ad, iki anlamda da yorumlanabilir. Akıllı, zeki Durmuş. Zor durumda kalan, zor koşullarda olan)

OGUR: 1- Gizlilik, gizem 2- Uğur, baht, talih, mutluluk

OGURLU: Uğurlu

OGURMUŞ: Gizemli, ağzı sıkı

OGUTUR: Gizli, gizemli

OGÜN: birl. O/Gün (..Eski bir Türk geleneği olan, tarihin önemli ve özel günlerinin anısına verilen, o gün ya da o günlerin yıldönümüne denk düşen günlerde doğanlar için kullanılan bir ad.

OĞÇU: Okçu, haberci, ulak

OĞIRCIK: Uğurcuk

OĞLAGU: Körpe kız

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OĞLAK: Keçi yavrusu

OĞLAMAN: Bir yaşında doğum yapan, koyun ve keçi

OĞLAN: Oğul, erkek çocuk, genç erkek

OĞRAMIŞ: Uğurlu

OĞRUN: 1- Gizli, gizemli 2- Yavaş, ağır

OĞUL: 1- Oğlan, erkek çocuğu 2- Evlat, genel olarak, kız yada erkek çocuğu

OĞULÇA: 1- Oğulcuk, biricik oğul, biricik evlat 2- En küçük oğul

OĞULGANMIŞ: Oğlu olmayan

OĞUR: 1- Uğur, talih, bahtiyarlık 2- Vakit, zaman, devir

OĞUŞ: 1- Bolluk, bereket 2- Hısım, akraba, nesil

OĞUZ: 1- Ok-Uz 2- Ağuz, ağız 3- Olağanüstülük 4- Çağrı, davet, toparlama

OK: 1- Doğum, doğuş, yaradılış 2- Akıl, us 3- Dokunma, el sürme 4- Söyleyiş, çağırış, haber verme 5- Silah, yay ile kullanılan ok 6- Örgüt, teşkilat

OKAN: 1- Ogan 2- Anlayış, fehim

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OKATMIŞ: (Okutmuş) Haberci, ulak

OKÇI: 1- Okuyucu, haberci 2- Ok atan, okçu 3- Örgütçü

OKIÇI: Davetçi, davetkar, çağırıcı

OKİ: Çağrı, davetiye

OKLAMIŞ: Ok atmış, savaşçı

OKLU: 1- Akıllı, zeki 2- Örgütlü

OKŞAK: Benzeyen, andıran, tanıdık, bildik

OKŞAN: Benzeyen, okşayan

OKTA: Akıllı, zeki, dahi

OKTAR: 1- Okçu, iyi ok atan 2- Bilgili, akıllı, yaratıcı 3- Davetçi, davetkar

OKUKLU: Alim, bilgin

OKUMAGAN: Arif, eğitimsiz ama kendini yetiştirmiş, olgunlaşmış

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OKUNÇ: Toy ve düğün davetiyesi

OKUŞ: 1- Bilgi, bilgelik 2- Bereket

OKUŞLUĞ: 1- Alim, bilgin 2- Bolluk, bereket, bereketli

OKUTGAN: Okutan, eğitmen

OKUTAN: Eğitmen, öğretmen OKUV: Okuyuş, kıraat, çağırış

OLAGAN: Olan, doğal, olumlu OLAM: Debdebe, gösteriş, tantana

OLBAK: Oluş, oluşum

OLCA: Ganimet, bolluk

OLCAŞ: Tören, seremoni, tazim

OLCAY: Tanrı sıfatlarından. Baht, talih, açık talih, ululuk

OLCAYTU: Açık talih, bahtı açık, bereketli

OLÇA: Ganimet, bereket

OLÇAM: Ganimet, nimet, bolluk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OLÇAR: 1- Saldırı komutu, saldırı 2- haber, havadis 3- Uygun, muvafık

OLÇUM: 1- Olgunluk, olgun, yetişkin 2- Hüner, marifet

OLGAÇ: Olgun, olmuş

OLGUN: Yetişkin, olmuş, kamil

OLUM: Oluş, doğuş, olmaya elverişli.

OLUN: 1- Oluş, olgunluk, ağırbaşlılık 2- Genç, taze 3- Soyluluk

OLUŞ: Oluşum, düzen

OMAÇ: Amaç, gaye

OMAK: 1- Soy, kan, soyluluk 2- Aile, akraba

OMAY: (Umay) Seçkin, güzide

OMRAK: Sevilen, maşuka

OMUR: (Umur) 1- İlgi, heves 2- Güç, dayanıklılık, dayanıklı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OMURCA: Sağlam, dayanıklı

OMURTAG: Kartal yavrusu

ONAK: 1- Onanmış, kabul görmüş 2- Sevgili, el üstünde tutulan

ONAL: 1- Doğuş, ortaya çıkış 2- Sağlam, dayanıklı

ONANLI: Sağlam, meyin, mütehammil

ONANMIŞ: Sağlam, bayındır, destekli

ONAT: 1- Sağlam, dayanıklı 2- Yakışıklı 3- Terbiyeli, iyi davranışlı

ONATÇA: Makbul, hatırşinas

ONAY: 1- Sağlam, dayanıklı, uygun 2- Makul, kabul,tasdik

ONG. 1- Sağlamlılık, kalıcılık, dayanıklılık 2- İyilik, rahmet, bereket, bolluk 3- Sevinç, neşe, mutluluk

ONGAN: 1- Uğurlu, mutlu, bahtiyar 2- Verimli, gelişkin 3- Bayrak, simge, totem

ONGU: 1- Kar, kazanç 2- Set, sütre

ONGUÇ: Karlı, kazançlı, verimli, uğurlu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ONGUDAY: Karlı, kazançlı

ONGUN: 1-Bolluk ve bereket tanrısı. 2- Uğurluluk, verimlilik, kalıcılık 3- Av totemi, kutsanmış av hayvanı 4- Totem, sembol, bayrak, flama

ONGUR: Kurtuluş, salah

ONGUT: Koruyucu, muhafız, kale muhafızı

ONUK: 1- Sağlıklı, dayanıklı 2- Uğurlu, aziz, saygıdeğer 3- Usul, yol, teamül 4- Yararlı, faydalı
ONUŞ: 1- Bereket, bolluk, verim 2- Uğur, talih

OPAK: (Apak) Temiz, bakımlı

OPAN: Mağara, delhiz

OPÇIN: (Apçın,afşın) Zırh, demirağ

OPUR: Obur, iştahlı

OPUZ: Katı,sert

OR: 1- Yer, durak, bölge 2- Doğramak, biçmek 3- Mevki, mertebe 4- Düzen, kuruluş

ORAK: Doğramak, kesmek, doğrayıcı, biçici

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ORAN: 1- Taht, şeref makamı 2- Yüksek mevki, yüksek derece

ORAY: birl. Or/Ay 1- Aynı, eşit, eş değerde (Kırgızlarda) 2- Fırsat, hamle (Kazaklarda)

ORAZ: (Uraz, uras, ıraz) Şeref, onur, talih

ORÇUN: 1- Kesici, keskin, doğrayıcı 2- Bölge, vilayet 3- Onurlu, ahlaklı, iyi huylu

ORDA: Orta, merkez (Kağan veya Han otağının bulunduğu yer)

ORDU: (Orda) 1- Orta, çekirdek, merkez 2- Silahlı ve düzenli topluluk

ORDUCA: 1- Ordu ile ilgilenen 2- Ortaca, ortanca

ORGA: Bayrak, flama

ORGARUN: 1- İstihkam 2- Bayraklı, bayrak sahibi

ORGİR: Kesici, biçici

ORGUN: Sırdaş, sır saklayan, ketum

ORHUN: Sır saklayan, sırdaş, gizli, gizemli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ORMAG: Doğramak, biçmek

ORMAN: Ağaçlık, bölge

ORMUŞ: Doğrayan, biçen

ORNAK: 1- Taht, tahtırevan 2- yer, yore

ORPAG: Menşe, kök, nesep

ORTAÇ: 1- Ortadaki, ortanca 2- Ilımlı, dengeli

ORTAÇI: Ilımlı

ORTAĞ: Ortak, ortalama, ortada buluşma

ORTUG: Ortak, pay sahibi

ORUK: 1- Yol, eylem, gidişat 2- Çare, çözüm, imkan, uygunluk

ORUM: Mera, otlak

ORUN: 1- Makam, mevki, özel yer, şerefli yer, taht 2- Karargah, görev yeri

ORUNÇ: Hediye, bahşiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ORUNÇAK: 1- Oya, işleme 2- Rehin, emanet

ORUNDUK: Koltuk, iskemle

ORUNGULUK: Bayrak, flama

ORUNLUG: Taht, makam

ORUNTAG: Yüksek mevki, makam

ORUS: 1- Talih, uğur, baht, mutluluk 2- Amaç, hedef

OSKAY: 1- Hamarat, işgüzar 2- Neşeli, şen

OT: 1- Ateş, ocak, ev 2- Nebat, bitki

OTACI: (Utacı) 1- Doktor 2- Eczacı, ot ve bitkilerden ilaç yapan kişi 3- kam, baksı

OTAĞ: 1- Oda, içinde ateş yakılarak oturulabilen büyük ve geniş çadır 2- Yeni evlenenlere armağan edilen ev, çadır

OTAĞA: birl. Ot/Ağa ..evin reisi, aile reisi, evde sözü geçen kişi

OTAK: Yeni evlenenlere armağan edilen ev, çadır, oda

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OTAMIŞ: Doktor, hekim

OTANCAK: İlaç, merhem, deva

OTAR: Geçici, fani

OTÇİGEN: birl. Ot/Çigen (“Ot/Tigin” adının , Moğol ağzındaki söylenişi.)

OTGUN: Kabadayı.

OTKUN: Kabadayı.

OTLUĞ(K): Ateşli

OTMAN: Ailenin en küçük oğlu .Ocağın ateşini yakıp ısıtacak ve devamlılığı sağlayacak olan, Çok eskilerden beri süregelen,Türk töresince çocuklar arasındaki paylaşımlarda ev , en küçük çocuğa kalır. Bu yüzden ilerde evin yada mülkün idaresi küçük oğlandadır. Yani, ocak,onunla yanmaya devam edecek,aile oba yada oymağın yaşamı onun sayesinde sürecektir. Bu çocuklara içeren ”Otman,Ot Tigin,Othan” vb. adlar verilir.

Otmanlı devletinin kurucusu ve ilk hanı. Ertuğrul Beğ’in en küçük oğlu. Daha Ertuğrul Bey ölmeden,Töreye göre,birçok mal mülk, büyük çocuklara, beylik, en küçük olan Otman’a geçmişti.

OTMAR: Ateşli, ateş saçan

OVAT: Düzgün, muntazam

OVLAZ: Gözü pek, atılgan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OVMAÇ: El ile yoğrularak yapılan yiyecek

OY: 1- Düşünmek, düşünce, fikir 2- Çukur

OYA: 1- Oyularak yapılan elişi, işleme 2- Emanet, rehin 3- Sempatik, minyon

OYAN: 1- İman, inanç 2- Düşünce, efkar

OYAZ: Çukur, kuyu

OYBAK: Çukurlu vadi

OYBAT: Oyuk ve çukurlu yer

OYGAK: 1-Oya, rehin 2- Uyanık, müteyakkız

OYGUR: Dere yatağı, dere oyuğu

OYINLI: Düşünceli, efkarlı

OYLUM: 1- Çukur, kuyu, boşluk 2- Kurucu, kuruntu, yormak

OYMAK: Yığın, kitle. Türklerin sosyal birimleri içindeki sıralamada, Obadan büyü Boy'dan küçük olan akrabalar topluluğu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OYMUR: Dere, dere yatağı

OYNAK: Maral, ceylan, vb. Hayvanların bir arada olup su içtikleri kuyu, su birikintisi
OYRAM: Girdap, anafor

OYRAT: Derin, oyuk, derinleşmiş

OYTUN: Kutsanmış, mübarek

OYUR: Vücut, endam

OZ: İleri, ön, önde

OZA: Kadim, eski, ezeli, hep var olan

OZAĞI: Tecrübeli, bilgili, uzman

OZAMIŞ: Uzamış, uzman, usta işinin ehli

OZAN: (Uzan) Öncü, herkesin önünde olup hitap eden, şiir yazan ve okuyan, kopuz çalarak şiir okuyan ve yazan. Usta, işinin ehli

OZAR: Uzman, usta, bilir kişi

OZGAN: Kademeli, dereceli, öncelikli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

OZMAN: Uzman

OZMUŞ: Uzmanlaşmış, yetik

OZUL: Esas, kaide

OZUT: İkamet, ikametgah

OZUTGAN: İleride, ilerici

ÖBEK: Küçük grup, tim, takım, parka

ÖBGE: Ced, Ata, Soy

ÖCAL: birl. Öc/Al intikamcı

ÖCEK: 1- Esinti, hafif yel 2- Burç

ÖCÜT: İntikam, öç

ÖDEM: 1- Borç, bakiye 2- Ödül, mükafat

ÖDEMİŞ: 1- Eczacı, doktor 2- Ricacı, yakaran 3- Borçsuz, bakiyesiz 4- Ödül veren

ÖDEN: 1- Ricacı, duacı 2- Ödül

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖDGÜLMÜŞ: 1- Övülmüş, övülen, başarılı, ödül almış 2- Ricacı, duacı

ÖDGÜR: Uygun, yerinde, vaktinde

ÖDRÜM: Seçkin, mümtaz

ÖDÜGET: Ricacı, yakarıcı, duacı Yakutlarda, " Akarsular Tanrısı"

ÖDÜK: Rica, yakarı, dua, niyaz, arzu

ÖDÜL: 1- Usluluk, akıllılık 2- Yüceltme, ululama, mükafat

ÖDÜN: 1- Ödeme, ödeyiş 2- Yakarış, niyaz

ÖDÜŞ: Vakit, devir

ÖG: (Ok) Ana, anne, yaratan, doğuran

ÖDGÜL: Övülme, övünç kaynağı, övülme nedeni

ÖGE: (Öke) Dahi, çok zeki, çok akıllı

ÖGEÇ: İki yaşına gelmiş koç

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖGEL: 1- Zeki, akıllı, aklı başında 2- Burç

ÖGET: 1- Akıl, zeka, akıllılık, 2- Sevgi, muhabbet

ÖGİR: Sevinç, neşe, eğlence

ÖGLÜ: Dahi, çok akıllı

ÖGREDİK: 1- Mürebbiye, eğitmen, yetiştirici, öğretmen 2- İdman, talim, antrenman

ÖGRÜ: 1- Öğrenilecek olan 2- Arkadaş, refik

ÖGÜŞLÜ: Övülen, methedilen, övülmeye layık

ÖGDÜ: Övme, methiye

ÖGDÜM: 1- Övülen, methedilen 2- Önce, öncelikli

ÖĞER: Övücü, methedici

ÖĞLEŞ: Akıl birliği, fikir birliği

ÖĞREK: Toplantı yeri, cemiyet , dernek

ÖĞREN: Öğrenmekten

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖĞRET: Gelenek, terbiye

ÖĞREYÜK: Gelenek, görenek, terbiye

ÖĞRÜK: Munis, cana yakın, el üstünde tutulan

ÖĞRÜNÇ: 1- Deneyimli, bilgili, öğrenmiş, ders almış, yetişmiş 2- Hoşnutluk, memnuniyet

ÖĞTÜ: Metih, övme, ululama

ÖĞTÜR: Övme, methedici

ÖĞÜÇÜ: Övücü, methedici

ÖĞÜLMÜŞ: Başarılı, destekli, övülmeye layık

ÖĞÜN: 1- Öğünmek..ten öğün 2- İtina, dikkat 3- Sıra

ÖĞÜNÇ: Övünç, iftihar, övünme gerekçesi, iftihar vesilesi

ÖĞÜNÇEK: Öğünmeye değer, öğünme nedeni

ÖĞÜNMÜŞ: Övünmüş, övünmeyi hak etmiş, gururlu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖĞÜNÜR: Gururlu, mağrur

ÖĞÜR: Över

ÖĞÜT: 1- Anlayış, kavrayış 2- Nasihat, tavsiye, deneyim aktarımı

ÖK: (ög) 1- Öz, doğuş, oluş, gelişme 2- Zeka, bilme, us, yetenek, ana, doğuran

ÖKÇİ: Okeci, çağırıcı, davet edici, davetiye veren kişi

ÖKÇÜR: Zeki, anlayışlı

ÖKE: Dahi, yanılmaz, bilge, çok akıllı

ÖKER: Dahi, süper zeka

ÖKERMAN: Dahi, bilge, yanılmaz

ÖKLÜ: 1- Dahi, akıllı 2- Egemen, denetimci

ÖKSÜM: Arzu, murat

ÖKSÜZ: Desteksiz, arkasız, oluşumsuz, gelişmeye engel durumu olan, (Halk arasında, anası

ÖKTE: 1- Ökeli, akıllı, dahi, yanılmaz, deneyimli, bilgili 2- Azametli, gösterişli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖKTEM: 1- Akıllı, bilge 2- Asi, başına buyruk, pervasız 3- Meşhur, gösterişli 4- Bahar, ilk yaz
ÖKTEN: 1- Akıllı, bilinçli 2- Kahraman, cesur, korkusuz, başına buyruk

ÖKÜÇ: 1- Çok, çokluk, bolluk 2- Akıl, us, bilinç

ÖKÜN: Kendine dönüş, öze dönüş

ÖKÜNMÜŞ: Özüne bağlı, özüne dönen

ÖKÜŞ: 1- Çok, çokluk, bolluk, bereket 2- Akıl, bilinç, bilinçli

ÖKÜŞ KARA AÇKI: birl. Öküş/Kara/Açkı mec. Keskin zekalı

ÖKÜZ: 1- Irmak, nehir, büyük akarsu 2- Uzman, bilge, ehil, dahi

ÖLÇER: 1- Mühendis 2- ağırbaşlı, ölçülü 3- Savaş buyruğu, saldırı buyruğu

ÖLÇÜM: 1- Adap, usul, erkan, yol 2- Ağırbaşlılık

ÖLMEZ: 1- Dirayetli, dayanıklı 2- Çok sevilen, unutulmaz, iz bırakmış

ÖN: 1- Doğu, güneşin doğduğu yön 2- İlk, başlangıç, doğuş, meydana geliş 4- İlke, öncelik, prensip,temel

ÖNAL: birl. Ön/Al Öncü, lider, önde olan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖNALAN: birl. Ön/Alan, lider, öncü

ÖNALDI: birl. Ön/Aldı, lider, öncü

ÖNCEK: Önce, önceki, selef

ÖNCEL: 1- Selef, daha önceki 2- Önde olan, öncü, rehber 3- Öncelikli, imtiyazlı

ÖNCELİK: İmtiyaz, torpil

ÖNCÜ: 1- İlk, orijinal 2- Lider, yol açan, önde olan

ÖNCÜL: 1- Öncü, önde, rehber 2- Birinci, ilk

ÖNÇEK: Önceki, önceki, selef

ÖNDAŞ: Aynı öncelikte, aynı imtiyazı paylaşan

ÖNDE: Öncü, önceki

ÖNDEGÜN: birl. Önde/Gün 1- Önemli gün 2- Önceki gün

ÖNDER: Önde olan öncü, lider

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖNDEŞ: Yol açan, rehber, mihmandar

ÖNDÜÇ: Öncü, mihmandar

ÖNDÜL: 1- En önde, en öndeki, öncü 2- Öncelik, imtiyaz

ÖNDÜN: 1- Peşin, peşinat 2- Önde, önde gelen

ÖNE: İleri, ileride, ötede

ÖNEK: Dayanak, direk, destek

ÖNEL: 1- Usta, uzman, pir 2- Vade, mühlet

ÖNEM: Öncelik, imtiyaz, değer, kıymet, hassasiyet

ÖNEN: 1- Önde olan, öne geçen 2- Bağlılık, sadakat

ÖNER: birl. Ön/Er Öncü, rehber, kılavuz

ÖNEY: 1- Öne geçen, önde gelen 2- Yükseklik

ÖNG: İlk, birinci, başta gelen

ÖNGEL: 1- Ağırbaşlı, olgun 2- Öncü, öncülük eden

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖNGEN: 1- Zafer, utku 2- Uzun boylu, levent

ÖNGER: Hiddetli, asabi

ÖNGİ: (Öngü) 1- Değişik, farklı, sıra dışı 2- Önce, öncelikli

ÖNGÜÇ: 1- Öncü, kılavuz 2- Atak, atik, hareketli 3- Delil, kanıt, ispat

ÖNGÜK: Yastıkların ucuna yapıla işleme

ÖNGÜL: Yol gösteren, ön ayak olan

ÖNKUZU: birl. Ön/Kuzu mec. Kurban, kurbanlık

ÖNÜÇ: Önce, önceki, selef

ÖNÜM: 1- Birinci, ilk 2- Hasılat, ganimet, kar

ÖNÜR: Başlangıç, siftah

ÖNÜRT: Önce, öncelik

ÖNÜT: Önce, öncelik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖPGİNE: Öpücük, buse

ÖPKE: İç geçirme, öfke, hırs

ÖPÖZ: Can, ruh, nefs

ÖRÇÜM: Üreyiş, gelişim, büyüme

ÖRÇÜN: İpten örülmüş merdiven

ÖREN: 1- Örme yapan, örücü 2- Eskiden kalma kalıntı, kalıntı kent ya da mezar

ÖRGE: 1- Örnek, motif, örgü örneği 2- Şahika, yükseklik

ÖRGEN: 1- Örülü ip, urgan 2- Keçi kılından yapılan ip

ÖRGÜÇ: 1- Dokuma aleti, dokuma tezgahı 2- Mevki, mertebe 3- Tümsek, tepe

ÖRİKLİ: Şeciyeli

ÖRKEN: 1- Urgan, örülü ip 2- Fidan

ÖRKİN: 1- Fidan 2- Taht, tahtırevan

ÖRNEK: Numune, standart, ölçü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖRPEN: 1- Örtülü, kapalı, gizli 2- Alev, alev ışığı

ÖRS: Üzerinde metal maden dövülen demir kütle mec. Dayanıklılık

ÖRTE: Örtü, örtülü

ÖRTGÜN: Samanı ayrılmış, harmanlanmış tahıl

ÖRTÜN: Omuz üstüne alınan örgülü giyecek, pelerin

ÖRÜÇ: Örgü malzemesi, dokuma tezgahı

ÖRÜM: Çit, ağıl

ÖRÜN: 1- Saç örgüsü, belik 2- Beyazlık, temizlik 3- Gökyüzünün bulutsuz hali 4- Ürün, hasılat

ÖRÜNDÜ: Arı, temiz, saf, pakize

ÖRÜNDÜL: 1- Seçkin, güzide 2- Saf, temiz, pak

ÖS: Gerçek, hakiki

ÖSRÜK: 1- Mert, özü sözü bir 2- Esrik, kendinden geçmiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖSTERİŞ: Fantezi, hayal, fantastik

ÖTER: 1- Ricacı, yakaran 2- İleri, ileri geçmiş 3- Çığırıcı, ötücü, okuyucu

ÖTGEN: Geçmiş, aşmış, ötede olan

ÖTGÜR: Delici, delip geçen

ÖTİLİG: İtibarlı, saygıdeğer, muhterem

ÖTKER: 1- Ricacı, duacı 2- Geçici, fani

ÖTNÜ: Rica, yakarı, istirham

ÖTÜG: (Ötük) Arz, niyaz, rica, dua, dilek

ÖTÜGEN: (Ötüken)

ÖTÜKEN: 1- Ricacı, duacı, niyazcı, Tanrıya yakaran 2- Geçmiş, mazi, onurlu ve övünçlü mazi

ÖTÜN: 1- Ödün, verme, bağış, mağfiret 2- Yakarı, yalvarış, niyaz

ÖTÜNÇ: 1- Rica, dilek, maruzat, istirham 2- İltimas, tarafgirlik

ÖVET: Övüş, övgü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖVGÜ: Övme, methetme

ÖVGÜN: Övülen, övülmeye layık

ÖVÜÇ: Övünç, iftihar

ÖVÜL: Övülen, övülmeye layık

ÖVÜNÇ: Övülmeye yol açan davranış, gurur ve onur kaynağı

ÖVÜT: Öğüt, nasihat

ÖYKE: Öfke, hiddet, hınç

ÖYKÜ: 1- Taklit, benzeme, benzetme, 2- Hikaye

ÖYKÜNÇ: Eğilim, benzeme, taklit etme eğilimi

ÖYLEK: Zaman, devir

ÖYÜK: Coşku, coşkunluk, tezahürat

ÖZ: Kişinin "ben" derken, anlatmak istediği, tinsel varlık. 1- Ben, tin, can, ruh, gönül 2- Asıl, esas,temel, unsur 3- Şahsi, kişisel, kendi, kendine aitlik 4- Uz, uzluk, ustalık 5- Dere, ırmak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖZAK: birl. Öz/Ak mec. Soylu

ÖZBEK: birl. Öz/Bek mec. Cesur, kendine güveni tam

ÖZBİR: birl. Öz/Bir mec. Soylu

ÖZDEK: 1- Madde, temel, asıl, yapı, kuruluş, oluş, oluşum 2- Beden, vücut 3- Ağacın, köküne yakın olan kısım

ÖZDEL: 1- Soylu 2- Armağan, hediye

ÖZDEN: 1- İçten, samimi 2- Ender rastlanan, olağanüstü 3- Akraba, hısım 4- Armağan, hediye

ÖZEK: 1- Temel, asıl, üs, merkez 2- Can, ruh, gönül

ÖZEL: 1- Ayırt, fark, farklılık 2- Uzman, usta, kalifiye 3- Kişiye özgü, kişisel

ÖZEN: 1- İçten, samimi 2- Dikkat, itina, emek, heves 3- Irmak, küçük akarsu

ÖZENÇ: 1- Gıpta, heves 2- Direnç, gayret, dik başlılık

ÖZERK: birl. Öz/Erk Kendine egemen, kendine sözü geçen

ÖZGE: Ben'in karşıtı. Başka, öteki, yabancı, ,gayrı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖZGEL: Öze ait, özden gelen, samimiyet

ÖZGERİŞ: 1- Hayal, kurgu, fantezi 2- Devrim, başkaldırı

ÖZGÜ: Öze ait, özle ilgili, ait, has, mahsus

ÖZGÜN: Öze ait, özüne ait, orijinal, kendine has

ÖZGÜR: Hür, bağımsız, kendinden başkasını dinlemez

ÖZGÜVEN: birl. Öz/Güven Cesaret, kendine güvenme, kendinden emin olma, kendinden bilgi, beceri ve konumundan kuşku duymama

ÖZİ: Fert, Şahıs

ÖZİÇ: Varlık, şahsiyet

ÖZİL: birl. Öz/İl mec. Anayurt

ÖZKER: 1- Ulu ruhlu kişi 2- İyilik sever, hayırsever

ÖZKONUK: Can, ruh

ÖZLEK: 1- Üretken, münbit 2- Felek, talih 3- Özel, şahsi, kişisel

ÖZLEM: 1- Öz'ün ilgisi, ilgi duyarak yönelişi, hasret 2- Özel, hususi, kişisel

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÖZLEN: 1- Özlenen, aranan 2- Dürüst, özü sözü bir 3- özel, hususi, kişisel

ÖZLEŞ: Kendine dönüş, kendinden veriş

ÖZLÜ: Orijinal, sağlam

ÖZLÜK: Şahsi, özel, kişisel

ÖZMEN: Dürüst, özü sözü bir

ÖZRÜM: Seçkin, seçilmiş

ÖZÜÇ: Vücut, gövde, endam

ÖZÜM: Kendine katma, kendine çekme, kendinden yapma

ÖZVEREN: birl. Öz/Veren mec Fedakar, fedai

ÖZVERİ: birl. Öz/Veri Fedakarlık

PARS: Leopar

PARSAK: 1- Acıma duygusu, merhamet 2- Porsuk

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

PAŞA: Baş komutan, general. (Bu sözcük, bazı dilbilimcilerimize göre, Baş-Şad, bazılarına göre de Baş- Ağa birleşimi ve zamanla ağız değişimiyle bu biçime gelmiştir.

PEÇEN: Çayır, çimen, çayırlık, otlak

PEÇENEK: 1- Otlak, çayırlık 2- Bacanak

PEK: 1- Berk, katı, sıkı, sert, kuvvetli, dayanıklı 2- Bey sözcüğünün, değişik ağız ayrılığı Bek, beg,beğ, bey vb.

PEKİŞ: Sıklık, sertlik, pekişmişlik

PELEN: İyi, ehven

PELİN: Acı ve keskin kokulu bir yayla çiçeği

PELİT: Meşe ağacının çiçeği

PERİNÇEK: (Berincek) 1- Sadık, içten bağlı 2- Fedakar

PINAR: Kaynak, kaynarca, göze

PIŞGAN: Olgun, pişkin

PİŞKİN: Olgun, pişmiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

PUSAT: (Busat, basat) 1- Silah 2- Zırh, koruyucu

PUSUG: Pusu

PUSUN: Pusu, pusma, sinme

PUSUNÇ: İltica, sığınma, sinme, pusma, sığınmış, mülteci

PÜSKÜL: Sarkık, asılı duran süs, aksesuar

SABASava) 1- (Sapa, sopa) Sopa, değnek, savma aleti, savaş aleti 2- Söz, iddia, hitap

SABACI: 1- Sopacı, sopayla dövüşen 2- Konuşmacı, hatip

SABAK: (Savak) 1- Sopa, cop sopa kullanan, dövüşçü, sopa ile dövüşen 2- Kımız saklamak için beygir derisinden yapılan tulum

SABAR: 1- Sapar, savar, döver, sopayla döven 2- Savar, savaşır, savaşçı 3- Hatip, konuşmacı
SABI: 1- Sopa, cop 2- Savaş, dövüş 3- Söz, sohbet

SABU: 1- Sopa, cop, değnek 2- Savaş, dövüşçü, dövüş ustası, savaşçı

SAÇA: Saçı, bahşiş, armağan

SAÇAN: 1- Cömert, dağıtan, harcayan 2- Yayıncı, yayın yapan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAÇI: 1- Armağan, bahşiş 2- Adak, inanç gereği dağıtılan nesne

SAÇILIK: Armağan, hediye, bahşiş

SAÇUK: 1- Eli açık, cömert 2- Armağan, bahşiş 3- Aleni, saklısız, gizlisiz

SADAK: Okların, içinde muhafaza edildiği torba ok torbası

SADU: İyi, çok iyi, ala

SAGAY: 1- Düşünceli, Düşünen, sakınan 2- Özleyen, özlemiş, özlem oymaklarından

SAGIM: 1- Emel, arzu, Murat 2- Düşünce, fikir, düşünceli, fikir sahibi 3- Sağlamlık,dayanıklılık

SAGIN: 1- Özlem, hasret 2- Düşünce, plan, tasarım 3- Davet 4- Kıvılcım

SAGINÇI: Sagınan, düşünen, özleyen, sakınca duyan

SAGU: Ağıt, mersiye

SAGUNDU: Özlenen, düşünülen, kollanan

SAGUNDUK: Özlenen, düşünülen, özlemeye değer

SAGUNUR: Düşünce, tasarım

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAĞ: 1- Sağlık, dirilik, canlılık, yeterlilik 2- Akıl, fetanet 3- Doğruluk, inanırlık 4- Halis, saf, net

SAĞ BİLGE: birl. Sağ/Bilge Doktor, sağlık uzmanı

SAĞAN: Doğan türü, yırtıcı avcı bir kuş

SAĞANAK: Sağanak, sert ve hızlı yağan yağmur

SAĞANÇIĞ: Nefs, can, ruh

SAĞBİLİ: birl. Sağ/Bili (Bilig) Sağduyu, hikmet

SAĞDAÇ: Sağlıklı günlerin arkadaşı, can yoldaşı

SAĞDIÇ: Sağdaç " Damadın en yakın, en güvenilir arkadaşı"

SAĞIK: 1- Düşünceli, planlı 2- Sağ, diri, uyanık 3- Ateş, kıvılcım, ateşli

SAĞIM: 1- Yaşam, sağlık 2- Serap, algın

SAĞIN: 1- Düşünce, tasarım 2- Özlem 3- Ateş, kıvılcım

SAĞINÇ: 1- Kurgu, hayal 2- Sakınca, mahsur, endişe 3- Özlem

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAĞIŞ: Hesap, matematik, sayış

SAĞLAM: Sağlıklı, güçlü, dayanıklı, dirençli

SAĞLI: (Sağlık) Diri, canlı, sağlıklı

SAĞLICA(K): Sağlıklı, diri, esenlikli

SAĞMAN: Sağlıklı, güçlü

SAĞNAK: (Sağanak)

SAĞRAK: İçki içilen kap, kupa, kadeh

SAĞRI: 1- Sağrak 2- Sarı

SAĞUNÇAK: Ağıt, mersiye

SAĞUNMUŞ: 1- Özlem içinde olan 2- Düşünen, düşünceli 3- Davet eden, davetkar

SAKA: 1- Akıllı, arif 2- Düşünceli, kaygılı 3- Sakal 4- Saklı, saklayan, koruyan

SAKAR: 1- Alnında beyaz lekesi bulunan at 2- Uğursuz, sakıncalı

SAKÇI: Koruyucu, muhafız

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAKIK: Çoban yıldızı

SAKIN: 1- Düşünme, tasarım, kaygılanma, kaygıyı ortadan kaldırma eylemi 2- Saklama, koruma,esirgeme 3- Uzaklaşma, ayrılma

SAKINÇ: Düşünce, kaygı

SAKIŞ: Kaygı, endişe

SAKLI: 1- Korunmuş, mahfuz, esirgenen 2- Zinde, dinç, sağlıklı

SAKLICA: 1- Gizli, örtülü, korunan 2- Hazine, mücevher

SAKLIÇAK: 1- Gizli, gizlenmiş, örtülü 2- Yaşam, sağlık, esenlik

SAKMAN: 1- Uyanık, diri, sağlam 2- Sokman, dize kadar çıkan çizme

SAL: 1- Saldırı, saldırmak 2- Salmak, bırakmak, azat etmek, serbestlik 3- göndermek, yaymak,ulaştırmak, uzatmak

SALAÇAK: Salınan, bırakılan, salınmış

SALACUK: Saldıran, saldırıcı, gönderici

SALAMAN: Salınan, bırakılan, azat edilen, serbest, azade

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SALAMIŞ: 1- Saldıran, düşmana karşı hamle ve manevra yapan 2- İyi kılıç sallayan, silahşor 3- Salmış, köle azat etmiş

SALANÇU: Saldırgan, iyi kılıç kullanan

SALAR: 1- Ordu sevk eden 2- İyi kılıç kullanan, silahşor

SALÇI: 1- Salıcı, sevk edici 2- Salan, serbest bırakan 3- Karahanlılar döneminde, saray aşçılarının unvanlarından

SALÇUK: 1- Salınmış, azat edilmiş, saltuk, eski köle 2- Başına buyruk, bağımsız, otoriteye karşı çıkan 3- Saldıran 4- Silahşor, iyi silah kullanan 5- Küçük yel, esinti 6- Haber salan, mesaj yollayan

SALDIRAN: Hücum eden, asker sevk eden

SALDIRGAN: Saldırıcı, hücumcu

SALDIRI: Hücum, taarruz

SALDIRMIŞ: Hücum etmiş, taarruz etmiş

SALDUR: Saldırı

SALGARA: Salınmış, azade, başına buyruk, otorite tanımaz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SALGIN: 1- Serbest, bağımsız 2- Serap, hayal

SALGUR: Atak, tetik, saldırmaya hazır

SALGUT: Mebus, vekil. Eskiden bir bölgeyi temsilen, Kağan'a (Başkente) gönderilen kişilere verilen unvan

SALIK: 1- Vergi, vergi borcu, haraç 2- Haber, öğüt, tavsiye

SALIKÇU: Haberci, öğütçü

SALIM: 1- Serin esen yel, serinlik 2- Ferman, emirname 3- Üzüm demedi, salkım

SALIN: 1- Serbest, serbestlik, salınma, boy gösterme 2- Jest, eda 3- salıncak

SALINMIŞ: Serbest, azade, salaman

SALKIM: Salınmış, sarkık

SALTUK: 1- Serbest bırakılmış, azade, hürriyetine kavuşmuş eski köle 2- Başına buyruk, bağımsız

SALTIN: Yalnız, yalnızlık içinde, tek kalmış

SALUK: (Salık) Serbest, azade, hürriyetine kavuşmuş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SALUM: 1- Özgürlük, azat 2- Kılış, silah

SALUN: 1- Jest, mimik, eda, cilve 2- Boy gösterme, ortaya çıkma

SALUNDU: 1- Özgür, hür 2- Edalı, boy gösteren

SALUR: 1- Saldıran, saldırgan, asker salan 2- Silahşor, iyi silah kullanan 3- Saldırma, kılıç, silah 4- Serbest, azade

SAMSA: Baklava türü bir hamur tatlısı

SAMUKA: İnatçı, dirençli

SAN: Sanmak, saymak, var kabul etmek

SANAGA: 1- Serap, hayal 2- Niyet, maksat

SANAĞ: Hesap, matematik

SANAK: Matematik

SANÇAK: Ucu sivri mızrak

SANÇAR: Saplayan, batıran, dürten, mızrak kullanarak sançan, sançıcı, iyi silah kullanan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SANÇI: 1- Ucu sivri demir, silah 2- Sivri bir aletin, vücuda değince verdiği acı 3- Acı duymak 4- Hayalet

SANÇIĞ: Ucu sivri demir, kargı

SANÇIŞ: Hamle, kılıç veya kargıyla yapılan dürtüş

SANDUGAÇ: Bülbül

SANEK: Hayran, meftun

SANG: San, düşünce var sayma

SANGI: Hayal, serap

SANIR: 1- Hayal 2- Burç

SANKUR: Hayret, şaşkınlık

SANLAV: Hürmet, saygı

SANLI: 1- Sanıcı, düşünücü 2- Şüpheci

SANSAK: Anlayış, intiba

SAPA: 1- Sopa, değnek 2- Kılıç sapı, kabza 3- Aykırı, farklı, başka

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAPAK: 1- Sopa 2-Aykırı, aykırılık

SAPAR: 1- Sabar, döver, dövücü 2- Aykırı, farklı 3- Kabza

SAPURLUŞ: Devrim, ihtilal, ayaklanma, ayrılma

SARAR: Saran, sarıcı, sarma eyleminde olan, ören, örücü

SARGIN: 1- Sevimli, sempatik, çekici 2- Sargı, sarılı, örülü

SARGUT: 1- Güneş ışığı 2- Bağış, ihsan

SARI: 1- Sarı renk, sarışın 2- Sarılı, sarılmış, saran, sarılma

SARICA: Sarılı, sarı gibi, sarıya çalan

SARIG: Sarılı, sarılmış, örgülü

SARIL: Sarılmaktan...sarıl, mec. Sevgili, saygılı, cana yakın

SARIM: 1- Suyu süzmeye yarayan, ince dokuma 2- Sarma, sarılma

SARIP: Sarp, dik, sarılı, çıkılması güç, yalçın

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SARMAN: (Sarıman) 1- Sarışın, sarıya çalan 2- Sıcak kanlı, cana yakın

SARMAŞIK: Sarılı, sarpa sarmış, sarılan

SARTIK: 1- Sarılı, örgülü, örülmüş 2- Farklı, dikkat çekici

SARU: 1- Sarı 2- Sıra dışı, farklı, dikkat çekici 3- Batı, batı yönü

SARUCA: 1- Bir sungur türü avcı kuş 2- Sarıya çalan, sarışın

SARUL: Sarılı, sarılmış

SATI: 1- Satık, satuk, satılmışın dişisi 2- Pazar yeri

SATIÇ: 1- Satıcı, tüccar 2- Mertebe, rütbe

SATIM: 1- Satıcığım 2- Ticaret

SATIŞGAN: Satıcı, tüccar

SATUK: Satı, satık, satılmış

SATUN: Satın alma, satın alma gücü, paha

SAV: (Sava) 1- Mesaj, haber, yeni haber 2- İddia- isnat 3- Ün, san 4- Savaş, vuruşma, dövüş 5-Öykü, atasözü, darbı mesel

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAVA: (Sav)

SAVACI: (Savcı)

SAVAN: 1- Savıcı, savaşçı, def edici 2- Elçi, arabulucu

SAVAR: Savaşçı, savıcı, defedici

SAVARU: 1- Bahşiş, armağan 2- Geçici, muvakkat

SAVAŞ: Harp, döğüş, vuruşma, savma, defetme

SAVAŞGAN: Savaşçı, cengaver

SAVÇI(Savcı, savacı):1- Elçi, haberci, resul, sözcü 2- Savaşçı, cengaver 3- Ünlü, meşhur, ün salmış

SAVDUK: Uğurlama, veda

SAVGAT: Armağan, bahşiş

SAVGU: 1- Haraç, vergi 2- Şifa, derman

SAVRIN: 1- Armağan, bahşiş 2- Ahd, azim

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAVRUK: Savrulmuş, derbeder

SAVTUR: Veda, uğurlama

SAVUN: 1- Davet, çağrı 2- Savunma, savaş 3- Ağıt, mersiye, ölenlerin yiğitlik ya da hayırlı işlerini anlatmak için verilen yemek

SAVUNDUK: Davetiye

SAVUNGAN: Savunucu, savaşan, direnen, müdafi

SAVUR: Eli açık, cömert, hovarda

SAVURKAÇ: 1- Savurgan, hovarda, eli açık 2- Fırtına, katı yel

SAVUT: 1- Koruyucu, koruyan, müdafi 2- Zırh, çelik yelek, demirağ

SAY: (sag, sağ, sak, sayı) 1- Saygı, sayma, geçerli kılma 2- Düşünme, ölçme, seçme, tasarım, hesap, ödeşme 3- Taşlık yer 4- Zırh, göğüslük

SAYAK: Saygılı, hürmetli

SAYAN: 1- Saygılı, saygıdeğer, saygıya layık 2- saygı gösteren, efendi, ağırbaşlı

SAYDAM: Saf, net, berrak, sayılabilen, açık, temiz, bilinen

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAYDUR: Saygı duruşu, ihtiram duruşu

SAYGI: 1- Hürmet, önem, değer, edep 2- Sayı, sayım, matematik

SAYGIN: İtibarlı, hürmet gören, saygı gören, hatırı sayılır

SAYIL: Seçilmiş, seçkin, sayılan

SAYILGAN: Sayılan, saygı gösterilen,muteber

SAYIM: Saygı, saygı gösteriş

SAYIN: 1- Seçkin, değerli, muteber, güzide, muhterem 2- Saf, halis, arı 3- Güzel, ender rastlanan

SAYINDI: Saygı duyulan, itibar gören, muhterem, saygın

SAYIR: İçinden su çıkan mağara

SAYIŞ: Ödenek

SAYIT: Saygın, muteber

SAYLAK: Sayılan, takdir gören, usta, uzman

SAYLIK: Şeref, haysiyet, onur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SAYMAN: Sayıcı, hesapçı, hesap ve sayı uzmanı

SAYRI: Üzgün, mahzun, yorgun ilgisiz

SAYVAN: Gölgelik, kamelya

SAZAĞAN: (Sazan) Soğuk yel

SAZAK: 1- Sazlık, bataklık 2- İnce yağan kar 3- Ak bulut 4- Çok konuşan, geveze 5-Poyraz, soğuk esen yel 6-Sezgin, sezici, uyanık

SAZAN: 1- Soğuk esen yel 2- Sazlık, bataklık 3- Sezen, sezici

SEBE: Sevgi, sevi

SEBÜK: Sevik, sevilen, sevgi gören

SEÇEN: 1- Titiz, seçici, ayırıcı 2- Konuşkan, hoş sözlü

SEÇİL: 1- Seçkin, güzide, seçilmiş 2- Farklı, olağanüstü

SEÇİLİR: Seçkin, güzide

SEÇİLMİŞ: Seçkin, güzide

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SEÇKİN: 1- Farklı, göze batan, olağanüstü 2- İtibar gören, muhterem

SEGREK: Seyrek, ender rastlanan

SEĞİRTGEN: 1-Koşucu, atlet 2- Afacan, ele avuca sığmaz, tez canlı

SEĞREK: Seyrek, nadir, az rastlanır

SEKMEN: Seviye, mertebe

SELÇİK: (Seligcik) 1- Temiz, pakize, namuslu, bakire 2- Küçük kılıç, bıçak 3- Açık,beliğ, fesahatli

SELEK: Eli açık, cömert

SELEN: 1- Salınan, sallanan, kıvrılan 2- Temiz, pak, namuslu, zarif, bakire 3- Fısıltı, hafif ses 4-Haber, havadis 5- Yılan (Tuva ve Çuvaşlarda)

SELENGE: Kıvrılan, kıvrık

SELİG(Silig): 1- Namuslu, temiz, dürüst, pakize 2- Kibar, narin, zarif

SELİGÇİK: (Selçik) Temiz, namuslu, bakire

SELİN: 1- Selen, salınan, haber, fısıltı 2- Sülün kuşu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SEMİZ: 1- İri yarı, şişman 2- Besili, bakımlı

SENGER: 1- Canavar, ejderha 2- Kale, burç

SENGİ: Sevgi, sevi

SENGÜN: Ordu komutanı, general

SEPİL: 1- Yaygın, yayılmış, bulaşmış 2- Kale, hisar

SEPİN: 1- Çeyiz, kalın 2- Yaygın, yayık

SEREDAY: Yüzük, takı, aksesuar

SERİM: 1- Gösteriş, teşhir 2- Sabır, metanet

SERİN: 1- Gölge, gölgelik 2- Genişlik, gerilmişlik 3- Soğuğa yakın, hafif soğuk 4- Sabırlı, dayanıklı

SERİNGEN: 1- Serince, serinleşmiş 2- Sabırlı, dayanıklı

SEVEN: Sevmek...den sevgi sahibi, şefkatli, tutkulu

SEVERGE: 1- Dost, yakın, yaren 2- Aşk, sevgi, tutku

SEVGİ: Sevme eyleminin nüvesi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SEVİ: Sevgi, sevgi eğilimi, sevgi yakınlığı

SEVİGEN: Seven, sevgisini veren

SEVİK: 1- Sevilen, sevgi gösterilen, sevgiye layık, sevgili 2- Dost, gönüldaş

SEVİL: Sevilen, el üstünde tutulan

SEVİLGEN: Sevilen, aşırı ilgi gören

SEVİM: Sempati, alım, çekicilik- sevgiye yol açan

SEVİMLİ: Çekici, sempatik

SEVİN: Sevinç, mutluluk

SEVİNÇ: Neşe, coşku, sevinme duygusu, mutluluk

SEVİNÇEK: Sevinilecek şey, sevinç kaynağı

SEVİNDÜK: Mutluluk, bahtiyarlık (Uzun süren bir çocuksuzluk döneminden sonra, çocukları olan ailelerin sık kullandığı, geleneksel adlardan)

SEVİNMİŞ: Sevinçli, mutlu, mutlu olmuş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SEVİNTİ: 1- Mutluluk, mutlu olmaya değen 2- Ferahlık, gevşeme, rahatlık, huzur

SEVÜK: Sevilen, sevgili, canan

SEYİRTGEN: Afacan, çalışkan, ele avuca sığmaz

SEYREK: Az rastlanır, sıra dışı

SEZEK: 1- Hassas, duygulu, ferasetli 2- Sezgi, anlayış, kavrayış, his

SEZEN: Anlayan, kavrayan, hisseden

SEZER: Hassas, duygulu, fark edici

SEZGİ: İdrak, seziş, hissediş, ilham

SEZGİN: Hassas, sezici

SEZGİR: Hassas, narin, alıngan

SEZİGEN: Sezen, sezgin

SEZİK: Sezgin, içli

SEZİKLÜ: Tedbirli, sezici

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SEZİM: Hissediş, anlayış

SEZİMTAL: Hassas, duygulu

SEZMİŞ: İdrak eden, anlayan

SIBAK: Sopa, değnek

SIDAL: Muktedir, güçlü, egemen

SIGUN: 1- Yabani geyik 2- Emek, zahmet, sıkıntı

SIĞIN: Erkek geyik, Ala geyik

SIĞINAK: Sıkı korunan, sığınılacak yer, yoğun ve katı olan yer

SIĞINDIK: Bağlılık, sadakat

SIĞLAM: 1- Sağlam, sıkı, yoğun 2- Sine, bağır

SIK: Katı, yoğun

SIKI: Katı, sıkılmış, yoğun

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SIKILGAN: Daralmış, daralan, sıkılaşan, utangaç

SIKIN: 1- Keder, yas, üzüntü, sıkıntı 2- Ala geyik

SILIV: Temiz, pakize, bakire

SILKIM: Cesur, gözükara

SIN: 1- Deney, deneme 2- Endam, gösteriş

SINAÇI: Hakem, sınayıcı

SINAĞ: Sınav, imtihan, deneme

SINAK: Deney, sınav, imtihan

SINAUVU: Sınav, deney

SINAYÇI: Hakem, sınayan

SINÇI: Hakem, sınaçı

SINDIRAÇ: Bülbül

SIRAY: Çehre, yüz, beniz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SIRGA: 1- Küpe, takı, aksesuar 2- Armağan, bahşiş 3- Halka, halkalı

SIRGALU: Küpeli

SIRMA: Sırlı, boyalı, gümüş tel

SIYKIM: Sevgili, canan

SIYLI: 1- Sevimli, sempatik, muteber 2- Armağan

SIYLIK: Armağan, bahşiş

SIYURGAL: Armağan

SIZGIÇ: Kalem, yazgaç

SIZIM: Sızı, yakınma, hüzün

SİBEL: 1- Buluttan ayrılıp henüz yere düşmemiş yağmur tanesi 2- Buğday, buğday tanesi
SİLGİ: Arınma, temizlik, parlaklık

SİLİG: 1- Temiz, namuslu, dürüst 2- El değmemiş, bakir, bakire 3- Tatlı dilli

SİNÇE: Çehre, beniz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SİNGİL: Küçük kız kardeş

SİNGİN: Mahçup, sıkılgan

SİNKEL: İmtiyazlı, ayrıcalıklı

SİNKİL: İmtiyazlı

SİR: 1- Şeciye, soy, kök 2- Birleşik, birleşmiş

SİREK: Zeki, akıllı

SİTACU: Nazlı, narin, alıngan, hassas

SİYAVUŞ: Sevimli, sempatik, sevgiye layık

SİYENDİ: Sevilen, sevilmiş, sevgiye layık

SİYREK: Az rastlanır, seyrek bulunur

SİYUN: Sevim, sevimlilik, sempati, beğeni

SİYURAN: Utkan, muzaffer

SİYURGAL: 1- Ödül, armağan, ödül alma 2- Madalya, askeri nişan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SİYURGATMIŞ: 1- Düşmanı bozguna uğratmış 2- Başarılı, ödül ve övgü almış

SİYÜNÇ: Sevinç, mutluluk

SİZGEK: Zeki, sezgin, müdrik

SİZÜÇEN: Hassas, zeki, uyanık, akıllı

SOBAY: 1- Bekar, yalnız, münferit 2- Silahını iyi kullanan, deneyimli asker, savaşçı

SOĞAY: Sağlıklı, zinde, dinç

SOKMAN: 1- Mert, dürüst 2- Diz kapağına kadar gelen uzun bir tür çizme (Türkmen çizmesi)

SOKULAG: 1- Adak, kurban 2- Sokulgan, munis, cana yakın

SOKULGAN: Cana yakın, munis

SOKUM: Kurban, adak

SOLAGAY: 1- Solak 2- Ters, hiddetli, öfkeli

SOLAK: 1- Asker yöneten, asker sevk eden (Sulag) 2- Sol el ve ayağını kullanan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SOLAŞIGLI: Yararlı, çok yararlı, iş bitirici

SOLGUN: Rengi kaçmış, yıpranmış, hüzünlü

SOLGUR: (Salgur) Atak, saldırı

SOLIN: Araştırmacı, meraklı

SOLMAGAN: Canlı, ölümsüz, solmaz

SOLMAZ: Canlı, diri, çekici

SOLTU: Soludu, soluklu

SOLUK: Nefes, can

SONGAR: Sungur, şahin

SONUÇ: 1- Son, bitim, kıyı 2- Uç, sınır, limit

(**Otmanlı ve Salçuklular döneminde, sınır karakollarında görev yapan kişiler verilen bir ad)**

SORGUÇ: Başa takılan çelenk

SORGUN: Söğüt türü bir ağaç

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SOYÇA: Soylu, soyluca

SOYDAM: 1- Soylu, soyunu düşünen 2- Ailesine bağlı, yuvasına bağlı

SOYDAN: 1- Soylu, soylu bir aileden gelen 2- Hanedan, hanedanlık

SOYDAŞ: Aynı soydan gelen, aynı soyun kişileri

SOYLAMIŞ: 1- Soyunu çoğaltıp, kutsayan, örgütleyen 2-söz, söyleyen, konuşmacı, hatip
SOYLU: Asil, asalet sahibi

SOYLUHAN: birl. Soylu/Han

SOYON: (Sayın)

SOYSAL: birl. Soy/Sal 1- Ünlü, meşhur 2- Soylu, asil 3- Medeni, uygar

SOYURGAL: 1- Ödül, askeri ödül,madalya, nişan 2- Armağan, bağış, ihsan

SOYURGAT: İhsan, bahşiş

SÖKE: Diz üstü çöküş, çökme

SÖKMEN: 1- Yiğit, gözü kara, düşmana diz çöktüren, dize getiren, buyruğunu dinleten 2- Sokman, uzun çizme

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SÖKÜR: 1- Kızgın, hiddetli, kabarmış 2- Dize getiren, diz çöktüren,buyruğunu dinleten

SÖKÜRMÜŞ: Dize getirmiş, baş eğdirmiş

SÖN: Güçten kesilme, azalma

SÖNMEZ: 1- Canlı, enerjik, ateşli, iddialı 2- Parlak, göz alıcı

SÖNÜK : Sönük, pasif, cansız, heyecansız

SÖYKEM: Sempati, sevim, sevimlilik

SÖYLEM: Anlatım, hitap, hitabet, demeç, izah

SÖYLENCE: Efsane, mit, destan, lejant

SÖYÜ: 1- Aşk, sevda 2- Sevinç

SÖYÜÇEN: 1- Aşık, sevdalı 2- Sevinçli, mutlu

SÖYÜNDÜK: Sevindik

SÖZBAY: birl. Söz/Bay Söz zengini, hatip, söz cambazı

SÖZBİR: birl. Söz/Bir mec. Doğruluk, dürüstlük, söz birliği, sadakat

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SÖZEÇEN: (Sözen)

SÖZEN: Hatip, konuşmacı

SÖZER: birl. Söz/Er, mert, sözünün eri

SÖZERİ: birl. Söz/Eri, mert, sözünün eri

SU: 1- Sıvı 2- Asker, er, erat

SUBAK: Sopa, değnek, cop

SUBAY: birl. Su/Bay 1- Bilgili ve deneyimli asker 2- Hafif süvari, atlı asker 3- Bekar evlenmemiş

(Anadolu ve Azerbaycan'da) 4- Çocuksuz, çocuğu olmayan (Kazak ve Kırgızlarda)

SUGAY: Aya benzer, ay parçası

SUĞUNÇAK: Sığınak, sığınılacak yer, sine, bağır

SUKTA: Sıkıcı, ezici, acı kuvvete sahip

SULAK: 1- Asker sevk eden, sefere çıkan 2- Sulu, verimli

SUN: 1- Çağrı, davet 2- İncelik, nezaket 3- Vermek, ihsanda bulunmak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SUNA: 1- Emsalsiz güzellik 2- Yeşilbaş ördeği

SUNAK: Adak, kurban

SUNAR: 1- Davetkar 2- Cömert, abadan

SUNAYAN: Çığırıcı, davetkar

SUNÇA: Sunak, adak

SUNÇAK: Adak, kurban

SUNGU: Bağış, ihsan, ikram

SUNGUN: 1- Yetenek, yetenekli 2- Sunulan, adak, hibe

SUNGUR: 1- Kartal 2- Şahin

SUNGURCA: Sungur yavrusu, küçük sungur

SUNKA: Sunak

SUNKAK: Sunak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SUNKAR: Sungur

SUNKUR: Sungur

SUNTAY: birl. Sun/Tay

SUNU: İkram, davet, bağış, armağan

SUSKUÇAK: Küçük, körpe

SUSÜ: Sağlık, şifa

SUTU BOĞDA: Mübarek, Tanrısal, Tanrıdan gelen (Eski dönem Tanrı sıfatlarından)

SUVAN: Savaşçı, cengaver

SUVAR: Bolluk, bereket

SUVAT: 1- Su kanalı 2- Suyun taksim edildiği yer

SUYUN: (siyun, sevim) Sevimlilik, sempati, niyet

SUYUNÇUK: 1- Sevinç, sevimlilik 2- Müjde

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SÜÇÜG: (Süçig) Tatlı, lezzetli, hoşa giden

SÜDÜN: birl. Süt/Ün, Soylu, temiz

SÜLEDİ: Saldırgan, akın yapan, akıncı

SÜLEK: Saldırgan, akıncı

SÜLEMİŞ: 1- Akıncı, saldırgan, düşman üzerine asker yollayan 2- İyi silah kullanan, silahşor

SÜLÜN: Uzun kuyruklu, renkli bir kuş

SÜNE: Ruh, can

SÜNGÜ: (Süngük) 1- Kesici ve delici, uzun bıçak 2- Kemik, kemik parçası, kemikle yapılan mızrak 3- Eskiden, mezar başlarına dikilen sırık

SÜNGÜK: Süngü

SÜNGÜŞ: Süngü darbesi, süngü hamlesi, süngüleme, savaş

SÜRÇEK: Yemek, oyun ve eğlence için yapılan, gece toplantısı

SÜREN: 1- Asker sevk eden, savaşa asker yollayan 2- Haykırış, nara, savaş narası

SÜRER:Asker sevk eden

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SÜRGİT: 1- Payidar, kalıcı 2- Ulak, postacı

SÜRÜN: Süs, makyaj, makyaj malzemesi

SÜSÇEN: Kargı ve kılıç saplamada usta olan kişi

SÜSMEN: 1- Süslü, süsü ve süslenmeyi seven 2- Tos atan, toslayan

SÜSÜN: Süslü, işveli, sempatik, çekici

SÜVERCE: Canan, aşık olunan, maşuka

SÜYEK: Kemik, soy, sop

SÜYGEN: Sevgili, canan

SÜYÜK: Kemik, soy, oymak

SÜYÜM: 1- Sevim, sempatik 2- Görüş, kanaat

SÜYÜN: Sevim, sempati

SÜYÜNÇ: 1- Sevinç,mutluluk 2- Müjde

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

SÜYÜNÇÜ: (Süyünç) müjde

SÜYÜRGE: Toy, şölen, ziyafet

SÜYÜŞ: Buse, öpücük

SÜZEM: Diksiyon, söz söyleme ve konuşma ahengi

SÜZGE: Tarak, çok ince dişli saç tarağı

SÜZGÜ: 1- Tarak 2- Süzgeç

SÜZGÜN: 1- Arınmış, süzülmüş 2- Mest, mahmur, kendinden geçmiş 3- Göz alıcı, alımlı

ŞADŞAT :1- Ordu komutanı, general 2- Tigin, prens 3- Cesur

ŞADAPIT: Şad'a bağlı birlik ve beyliklerin genel adı

ŞAKAR: 1- Şakır, bülbül gibi öter 2- Çakar, cesur

ŞAKIR: 1- Öter 2- Çakır

ŞAKRU: Çağrı, mesaj, davet

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ŞAMAN: Kam, baksı

ŞANÇI: Saplayıcı, iyi ok ve kargı kullanan, silahşor

ŞANDA: Alçak ve rutubetli yer

ŞANYU: (Tanyu) Sonsuzluk, genişlik

ŞARA: (Çara) Ufuk, ufuk çizgisi

ŞAŞ: 1- Şiş, sivri uçlu, et pişirme aracı 2- Taş 3- Dış kısım, dışarı dışarıda kalan, taşra

ŞAŞLIK: Şiş, şiş kebabı

ŞAYBAL: Şımarık, nazlı

ŞAYLAN (çaylan): Nazik, kibar, neşeli, güler yüzlü

ŞAYLIĞ: Şeref, onur

ŞEYBAN: (Şeban, şıban, çıbın, zıbın) Sinek, haşarat

ŞIMGA: Acele, aceleci

ŞORAMUN: (Çoramun, çuramun) Ruhlarla ilgilenen, kötü ruhları kovan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ŞORLAK: Şorul, şorul akan su, çağlayan

ŞÖLEN: Yalnızca fakir ve kimsesizlere verilen toy, yemek ziyafeti, Bey yemeği

ŞUMGA: Aceleci, tez kanlı

ŞURLAK: Çağlayan

ŞURLAYU: Çağlayan

ŞÜYÜN: Müjde

TABAN: 1- Tapan, tapınan 2- Temas, dokunma, vurma 3- Dizi, sıra, kafile

TABAR: 1- Tapan, tapınan 2- Vuran, döven, dövüşçü

TABGAÇ: 1, Dövüşçü, kavgacı 2- Ulu, saygıdeğer, muhterem 3- Tapıcı,tapınıcı

TABIN: (Tapın) İbadet

TABKI: Vicdan

TABU: (Tapı, tapu) Kutsanmış, kutlu yapılmış, tapılacak duruma getirilmiş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TABUK: 1- Tabu 2- İnayet, yardım, hizmet

TABUN: Tapın, ibadet

TAÇA: Tasarı, kurgu, plan

TAÇAM: Tasarı, plan, kurgu, senaryo

TADIK: Tat, lezzet, damak

TAG: (Tak, tağ, dağ)

TAGA: 1- Silah 2- Kural, kaide 3- Saygıdeğer, hürmet edilen

TAGAY: 1- Saygı duyulan kişi 2- Dayı, ana tarafından gelen akraba

TAGI: 1- Dindar, inançlı 2- Takı, aksesuar

TAGUK: Tavuk

TAĞ: Dağ

TAĞAN: Üç ayak, saç ayağı

TAĞAŞAR: birl. Dağ/Aşar mec. Azimli, kararlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TAĞLUK: Dağlık, dağlık bölge

TAĞMA: 1- Dağ eteği 2- Elçi, devlet temsilcisi, devlet görevlisi

TAĞUDAR: 1- Heybetli, dağ gibi 2- Dağıtıcı, yok edici, yıkıcı, şiddetli 3- Kısmet, nasip

TAKAK: Ucu, ateşli ok

TAKAY: 1- Dayı, ana tarafından akraba 2- Dolunay

TAKIĞ: Takı, ziynet, aksesuar, mücevher

TAKIR: Takı, ziynet

TAKIŞ: Takı, süs, aksesuar

TAKİ: Dindar

TAKSUK: Harika, olağanüstü, anormal

TALA: 1- İri cüsseli, heybetli 2- Seçkin, güzide

TALAKAN: Yağmacı, yağmalayan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TALAN: Yağma, yağmalama, üşüşme, saldırı

TALAS: 1- At yarışlarındaki, başlangıç ve bitiş çizgisi 2- Fırtına, kum fırtınası 3- Dalga 4- Tartışma, münakaşa

TALAY: (Taluy, Tulay, Toluy,Tolu) 1- Okyanus, derya, büyük deniz, büyük göl mec. Ululuk, büyüklük, sonsuzluk 2- Gelecek, ikbal 3- Seçkin,güzide Şamanist gelenekte Deniz ve göllere bakan Tanrı

TALAZ: Dalga

TALI: Güzide, seçkin

TALIKU: Seçkin, güzide, beğenilen

TALIMAN: Seçkin, güzide

TALKILIÇ: (Dalkılıç) Zırhsız, korumasız

TALKAN: Kızartılmış tahıl

TALPIN: Faal, aktif, çalışkan, himmetli

TALŞIK: İtimat, teminat, güvence

TAMAN: Duman, sis

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TAMAR: 1- Damla, damlayan 2- Demir, demir cevheri

TAMGAÇ: Memur, devlet memuru, damgacı, devlet görevlisi

TAMIŞ: 1- Demiş, söylemiş, bilgili, deneyimli, sözüne değer verilen, sözüne güvenilen 2- Damla

TAMİR: Temir, demir

TAMİZ: Damla

TAMTUK: Büyük ve kuvvetli ateş

TAMU: (Tamuğ) Yerin dibi, yer altı, cehennem

TAN: (Tang) 1- Gün açımı, gün doğumu, şafak 2- İlginç, acayip, şaşkınlık yaratan 3- Tatlı, tat veren,huzur veren

TANA: (Dana) dana, iki yaşındaki inek yavrusu

TANDU: 1- Tan vakti, tan vaktinde doğmuş 2- Alev, alevli büyük ateş

TANG: 1- Mucize, olağanüstülük 2- Tan vakti 3- Giriş, antre

TANGAK: Kaygı, endişe

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TANGSUK: Mucize, şaşırtıcı olay, olağanüstülük

TANGUT: (Tankut) Savaşlarda, mızrak ve tuğların yanına ya da ucuna takılan ipek kumaş, flama

TANIK: 1- Tanuk, şahit, gözlemci 2- Tanıdık, dost, yaren

TANIL: Ünlü, meşhur, tanınan

TANIP: Tanınmış, ünlü

TANIR: Ünlü, tanınmış

TANIŞ: 1- Tanınan, bilinen, aşina, tanıdık 2- Danışılan, bilgi ve deneyimine başvurulan, danışman

TANIŞIK: Yakından tanınan, tanıdık, bildik, dost, yaren

TANIŞMAN: (Danışman) Tanış, danışılan, bilgili kişi

TANIT: Tanınacak nitelikte, belirgin, tanınabilen

TANJU: (Tanyu) Sonsuz genişlik, ululuk,olağanüstülük, mucize gibi Hun imparatorlarının unvanlarından

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TANLA: 1- Şaşılası, ürkütücü, olağanüstü, mucize 2- Suçlayan, yargılayıcı 3- Doğuş, tan vakti

TANLAĞI: Mucize

TANMAN: Tan vakti doğan

TANRIDAĞ: birl. Tanrı/Dağ " Tanrı Dağı"

TANRIKUT: birl. Tanrı/Kut

TANSIĞ: (Tansık,Tansu) hayret verici, şaşırtıcı, olağanüstü

TANSU: 1- Tansık, mucize 2- Yadigar, armağan 3- Birleşik

TANTIK: 1- Çok konuşan, konuşkan 2- Tanıdık, hısım, ahbap

TANUĞ: Tanı, teşhis, kanıt, tanınan, tanınmaya yol açan

TANYU: (Tanju) Ulu, ulaşılmaz, hükümran

TAP: Dilek, istek, umut, yardım ve bunları içine alan beklentilerle dolu inanç

TAPAĞ: 1- Tapma, tapınma, saygı 2- Görev, iş

TAPAR: Tapan, seven, uman

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TAPARLU: 1- Mutlu, umutlu 2- Sofu, dindar

TAPDUK: 1- Çocuğu uzun süre olmayanların, çocuğu olduğunda verdiği adlardan 2- Saygı ve sevgiye layık, saygıdeğer 3- İbadet, tapınma

TAPI: Tapınma, ibadet

TAPIK: Önde, önde olan, önde gelen

TAPIN: Tapınma, umma, beklenti

TAPINGU: Tapınılacak nitelikte sevilen

TAPIR: Buluş, yenilik, icat

TAPKI: Vicdan

TAPKIR: Ayak altında kalıp, katılaşan toprak

TAPKUR: Tabur, dizi, topluluk, kafile

TAPLAK: Rıza, kabul, teyit

TAPUK: Tapu, Tabu 1- Tapınma, dilek, istek 2- Tabu, kör inanç 3- Hizmet, hizmetli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TAPUKÇI: (Tapıcı) Saray muhafızı, muhafız askeri

TAPUKSAK: Saygılı, hürmetli

TAPUN: Kutsama, kutsal bir varlığa yönelme, beklenti, ibadet

TAPUNMUŞ: Sofu

TAR: Dar, darlık, zahmet, sıkıntı

TARA: Ağaç dallarını budamak için kullanılan bıçak

TARAGAY: Turgay, tarla kuşu, çayır kuşu

TARAKA: 1- Tarak, eşme, ayırma aleti 2- Saygı gösteren

TARAMAN: Tarayıcı,rençber, çiftçi

TARAN: 1- Geniş arazi, ekinlik, ekin yeri 2- Sınır, hudut

TARANÇI: 1- Sınır muhafızı 2- Ekinci, rençber

TARANG: Mevki sahibi, imtiyazlı, saygıdeğer

TARBAN: Gururlu, mağrur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TARDU: 1- Öncelikli, imtiyazlı 2- Durdu, duran yaşam Göktürkler dönemi, üst düzey yöneticilere verilen bir unvan

TARDUŞ: İmtiyazlı

TARGAN: Savaşlarda, düşmanın geçeceği yollara, onların gidişini ağırlaştırmak ve güçleştirmek için bırakılan, kaya ve kütük parçaları

TARGUN: Mahçup, sıkılgan

TARHAN: (Tarkan) İmtiyaz sahibi soylu kişi. Bu kişiler, vergi vermez, suçları dokuz kereye kadar bağışlanır, kağan ve hanların huzuruna izinsiz girebilirlerdi.

TARHUN: Güzel kokulu bir yayla çiçeği

TARIK: Darı, tahıl, ekin

TARIM: 1- Emek, enerji, zahmet, sıkıntı 2- Ziraat, rençberlik 3- Irmakların küçük kolları

TARINÇ: Sınır, hudut, uç

TARING: 1- Derin, derinlik 2- Ziraat

TARKAN: İmtiyazlı ve soylu kişi (Tarhan)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TARKANÇ: 1- Öfke, gücenme, rahatsızlık, kızgınlık 2- Darılma, sıkılma

TARKAT: Bakan, nazır, yönetici, bürokrat

TARKINÇ: 1- Darılma, darlanma, küsme, küskünlük 2- İsyan, başkaldırma

TARLIG: 1- Güçlük, darlanma, sıkılma 2- Bahşiş, hediye

TARTA: Terazi

TARTAGAN: 1- Tartan, terazi 2- Dağınık, derbeder

TARTIŞ: Armağan, bağış

TARUG: 1- Darı, ekin 2- Hediye, bağış

TASAR: Plan, tasarı, tasarım

TASIM: Gösteriş, afi

TAŞ: 1- Dış, dışta olan, görünürde olan 2- Kaya parçası mec. Sertlik, dayanıklılık

TAŞAN: Taşmış, dışa vurmuş, coşkun

TAŞAR: Taşmış, coşkun, ateşli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TAŞGAN: Taşan, coşan, ateşli

TAŞGARU: Dışarı, dışarıdan, taşra

TAŞGIN: Taşmış, dışa vurmuş, coşkulu, ateşli, asabi

TAŞKI: Dışarıdan, taşralı

TAŞKIN: Coşkun, ateşli

TAŞRALU: Dışarıdan, yabancı

TAŞRIK: Dışarıda, gurbet, gurbetçi, sefere giden.

TAŞUG: Taşınabilir mal, menkul değer

TAŞÜREK: birl. Taş/Yürek (Cesur, gözü kara)

TAT: 1- Yemek, damak 2- Uzak, uzakta, uzaktan, yabancılaşmış 3- Kılıç pası, paslı kılıç

TATAR: 1- Uzakta kalmış, yabancılaşmış 2- Çayırlık, mera 3- Kent dışında yaşayan

TATAŞ: (Dadaş) 1- Yakın dost, yaren, arkadaş 2- Uzakta kalmış, aynı uzaklığı paylaşan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TATIG: Tatlı, hoş

TATIR: Çayırlık, otlak, mera

TATLI: Tatlı veren, hoşa giden mec. Güler yüzlü, sevimli, cana yakın

TATU: 1- Barış, sulh 2-Uzağı gören, uzak görüşlü 3- Bakıcı, eğitici 4- Tatlı, tat veren 5- Yaratılış, fıtrat

TAV: 1- Hız, devinim, çeviklik, koşu, davranmak, harekete geçmek. 2- Dağ

TAVAR: Hızlı hareket eden, hızlı davranan.

TAVGAÇ: 1- Hızlı koşan, hızlı davranan, atik 2- Çekici, cezbedici

TAVIŞGAN: Tavşan

TAVLI: 1- Hızlı, atik 2- Dağlı

TAY: 1- Dayak, dayanak, dayanılacak nesne 2- Soy, asalet, soyluluk unvanı 3- Ululuk, büyüklük,çokluk 4- Mevki, yer, bölge 5- Ananın erkek kardeşi, dayı 6- Süt emen at yavrusu

TAYAK: Baston, değnek, dayanılacak nesne.

TAYANÇ: 1- Dayanç, dayanak 2- Hami, koruyucu, sırdaş, güvenilen kişi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TAYANÇI: Danışman, memur. (Uygurlar döneminde, küçük dereceli memur unvanlarından)

TAYANG: Dayak, dayanak, destek, dayanak

TAYANGU: Danışman, aracı, sıra dışı. Han ve kağanların danışmanlarına verilen bir unvan

TAYCU: 1- Hami, destekçi, koruyucu 2- Soylu, seçkin 3- Tay sahibi,tay eğiticisi

TAYEÇE: birl. Tay/Eçe..Soylu, saygıdeğer hanım. (Teyze, sözcüğünün buradan geldiğini söyleyen dilciler var.)

TAYGA: 1- Kavak, çam, söğüt karışımı ormanlık bölge 2- yoğurtlu sebze çorbası

TAYGAN: 1- Karışık ağaçlı orman 2- Dayanak, destek

TAYGANA: Kaygan, kayıcı

TAYGUN: Yavru, çocuk, torun

TAYGUR: Kayan, kızakla kayan

TAYIK: Kibar ve nazik genç

TAYLAN: 1- Beyefendi, centilmen 2- Yakışıklı, heybetli 3- Düzgün ve etkileyici konuşan

TAYŞI: 1- Mürşit, yol gösteren 2- Hami, koruyucu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TEBER: Balta, baltalı mızrak

TECİMEN: İdareli, economist

TECİMER: Ekonomist, hesaplı

TEDAN: Tutan, zapt eden, zabit

TEDİK: (Tetik) 1- Usta, becerikli, bilgili 2- Öğüt, nasihat

TEGEN: (Değen) Değerli, karşılığı olan

TEGİN: Tigin, prens, şehzade, bey oğlu. Göktürkler döneminde, vali unvanı olarak da kullanılmıştır.

TEGİNEK: Değnek, baston

TEGİR: 1- Değer, kıymet, paha 2- Hücum, taarruz 3- Ulaşım, ulaşma

TEGİŞ: 1- Değişim, değişme 2- Dövüş, temas, çarpışma, hücum

TEGRE: Daire, çevre, civar, etraf

TEGREK: 1- Değer, kıymet 2- Tekerlek, değirmi, yuvarlak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TEĞME: Değme, seçkin, farklı

TEKER: 1- Değer, kıymet 2- Çevre, yöre, daire 3- Saldırgan, mütecaviz

TEKEŞ: Döğüş, değiş, temas, savaş, savaşçı

TEKİN: 1- İyi, güzel, biricik, emsalsiz, uğurlu, uygun 2- Rahat, güvenli,güvenilir, 3- Tigin, prens, bey oğlu 4- Tabi, bağlı, kul, köle 5- Boş, ıssız, toplumdan uzak kişi 6- Saldırgan

TEKİNİK: Güvenilir, iyi, münasip, uygun

TEKİR: 1- Değer, kıymet, paha 2- kara benli, kara çizgili 3- Hücum, saldırı, saldırganlık

TELA: 1- Delici, delen 2- Tolu, olgun, bilge 3- Armağan, adak, sungu

TELEK: Armağan, sungu

TEMİR: Demir

TEMİR YALUP: birl. Demir/Yalup ...demirci ustası, silah yapımcısı

TEMİRÇAL: birl. Temir/Çal (kılıç darbesi, kılıç vuruşu)

TEMİREN: Ok başlığı, okun ucundaki sivri ve delici demir parçası

TEMİRHAN: birl. Temir/Han

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TEMİRKIRAN: birl. Temir/Kıran mec. Acı kuvvet, acı kuvvete sahip kişi

TEMİŞ: Demiş, söylemiş, bilgin, deneyimli

TEMÜGE: (Temürge) demir, nüvesi

TEMÜRKAZUK: birl. Temir/Kazık Kutup yıldızı

TENBE: At koşumu, koşum takımı

TENEKUR: Boraks madeni

TENGİZ: Deniz

TENİK: Azim, kararlılık TENŞİ: Eşit, adil, adaletli

TEOMAN: Sis, duman, tuman

TEPE: 1- Uç, sınır, doruk, yükseklik, yüksek yer 2- Yığın, kütle 3- Bir nesnenin sivri ucu
TEREÇE: İnce, narin, zarif

TEREK: Siper, koruyucu

TEREKEME: Siper, siperlik, sütre

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TERİLGEN: Diri, canlı, hazır, tetik, tetikte

TERİLGENBUDUN: birl. Terilgen/Budun

TERİM: 1- Bilim, sanat, bilim ve sanat erbabı 2- Emek, alın teri, zahmet 3- soyluluk, şeref, onur,nurlu 4- toplantı, dernek 5- Han soyundan gelen kızlara verilen bir soyluluk unvanı

TERİŞ: Derleme, toparlama, birleştirme, birleştirici, derleyip toparlayıcı

TERKEN: 1- Süs oku, süslü ok 2- Savaş arabası 3- Soylu, soyluluk unvanı

TERNEK: Dernek, toplantı

TESİYEMİ TANYU: (Ululuğun sınırı olmayan, en ulu)

TETİK: 1- Uyanık, hazır 2- Becerikli, mahir

TEYENG: Sincap

TEYMUR: Demir

TEZ: 1- Hızlı, ivedi, hızlılık 2- Kaçma, ürkme, ürküntü 3- Şiddet, şiddetli

TEZME. Çabuk kızan, canı ağzında, kızıp çekip giden

TEZÜREK: birl. Tez/Yürek Heyecanlı, ateşli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TIBIK: Sakin, asude

TILSIM: Büyü, efsun, sihir

TIN: (Tin) Ruh, can, nefes

TINGI: 1- Tin, can, yaşam 2- Kulağa gelen ses, ses dinleme (Tınlama)

TINGLAK: Efendi, söz dinleyen

TINGLAR: Dinler, hürmetkar

TINGLATUR: Sözü dinlenen, sözü geçer

TINGLAYU: Munis, söz dinleyen

TINGLIĞ: Canlı, diri

TINI: 1- Ruhsal, ruhla ilgili 2- İnanç, iman 3- Tıngırtı, kulağa gelen ses

TİGİN: Prens, şehzade, han oğlu, bey oğlu

TİGREK: Çevre, daire

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TİKE: Parça, bölüm, lokma, tıkım

TİKEN: Dikili, dik, dikmiş

TİKİM: Parça, lokma

TİLBE: Dilek, dilenen şey, murat

TİLBİ: Dilek

TİLEK: Murat, istek, dilek

TİLKİ: Tilki, kürkü için avlanan hayvan

TİLMAÇ: Çevirmen, tercüman

TİLMEN: (Dilmen) Konuşkan, hatip, çenebaz

TİLTAY: Etken, amil, neden

TİLUN: Dolun, tolun, dolu, tam, eksiksiz, kusursuz

TİMAGUR: Merhametli, vicdanlı

TİMUÇİN: (Temuçin, temurçin, timurçine)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

(Çengiz Kaan'ın ilk adı. Ancak doğrusu, Timurçin'dir. Demir ucu, sivri demir anlamındadır.)

TİMUR: Demir

TİMUR KÜRKAN: birl. Timur/Kürkan

TİN: 1- Can, ruh, öz 2- Soluk, nefes, yel 3- Dinmiş, dingin, sakin, bitik 4- Gök, göksel, Tanrısal
TİRGEÇ: Diri, canlı, dirilik veren

TİRİG: Diri, canlı, güçlü

TİRİGLİĞ: Dirlik, yaşam, geçim

TİRİL: 1- Can, ruh, yaşam 2- Dirilik, canlılık, derlenip toparlanma 3- Derlenme, derleniş
TİRİM: Yaşam, geçim, hayat yolu

TİRKİŞ: Kervan, kafile

TOGA: 1- Doğa, tabiat, hilkat, yaratılış, huy 2- Kalın, katı, yoğun, doymuş 3- Usul, yordam, teamül

TOGAY: 1- Toga 2- Dolunay 3- Koruluk, küçük orman

TOGU: 1- Doğu, doğuş 2- Vuruş, darbe

TOĞAÇ: (tokaç) Topuz, çamaşır yıkarken kullanılan tahta topuz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOĞAN: 1- Doğan, doğan kuşu 2- Canlı, doğmuş olan, yaşayan

TOĞMA: 1- Dokuma, dokumadan yapılan giysi 2- Yerli, yerli halktan olan kişi

TOĞMAK: (Tokmak)

TOĞMUŞ: Doğmuş, ortaya çıkmış, canlı, yaşayan

TOĞRUL: 1- Tuğrul 2- Doğrulmak, ayağa kalkmak

TOĞRULÇA: Doğan kuşu, doğan yavrusu

TOĞSIK: Doğuş, doğum, ortaya çıkış

TOĞUL: 1- Doğulu, doğudan 2- Doğum, doğuş, ortaya çıkış

TOĞULGA: Tolga, tulga, savaş başlığı, miğfer

TOK: 1- İrilik, katılık, dayanıklılık, yoğunluk 2- Vuruş, darbe, dövüş, savaş 3- Yol, yöntem, yordam

TOKA: 1- Tok, sert, katı 2- Usul, yol, yordam, teamül 3- Dövüş, vuruş, vuruşma, 4- Huy, hilkat,yaratılış

TOKAÇ: (Togaç) Topuz, çamaşır topuzu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOKALIG: Tokluk, katılık, sertlik

TOKAY: 1- dolunay 2- Dere kenarlarında yetişen bir çiçek, çalı

TOKLU: 1- Yol, yordam, bilen, bilge 2- Bir yaşını geçmiş kuzu 3- İri, dolgun, besili

TOKMAK: Vurma, ezme, dövme aracı **(Kalın, geniş, ağaçtan yapılmış çekiç)**

TOKOL: Kuma, ikinci hanım

TOKTA: 1- Durma, yaşama, direnç, dayanıklılık 2- Tedbir, tedbirlilik

TOKTAK: Tedbir, tedbirli, temkinli

TOKTAMIŞ: Durucu, kalıcı, dirençli, dayanıklı, uzun ömürlü, dirayetli

TOKTAR: Dayanıklı, dirayetli, uzun ömürlü

TOKU: 1- Doğu 2- Dövüş, temas, savaş

TOKUM: 1- Doğum, doğuş 2- Yaşam, direnç, dayanıklılık

TOKUMAK: Tokmak

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOKUR: 1- Gözü pek, cesur 2- Dokur, dokumacı

TOKURGAK: Dokuma aleti, dokuma tezgahı

TOKUŞ: 1- Dövüş, savaş, vuruşma 2- Doğuş, direnç, yaşam, dirayet

TOKUZ: 1- Dokuz sayısı (..Türklerin uğurlu ve kutlu saydıkları sayılardan) 2- sıkça ve kalınca dokunmuş bir kumaş

TOLAN: Eşsiz, emsalsiz

TOLAY: Bir tavşan türü

TOLDI: Doldu, dolu, doluluk, bütünlük, olgunluk, irilik, bilgelik, erginlik

TOLDIKORGAN: Anıt, lahit, abide

TOLGA: Miğfer, çelik başlık

TOLGAN: 1- Dolgun, iri, dolu 2- Acı, üzüntü, inleme

TOLKAN: Dolgun

TOLMIŞ: Dolmuş, dolu, olgun, bilge

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOLU: 1- Dolu, olgun, kamil, yetkin, usta 2- İçki, içki kadehi, içki ile dolu kadeh 3- Seçkin, güzide

TOLUHAN: birl. Tolu/Han **(Arap işgalleri sırasında, onlara karşı direniş örgütleyen ve çeşitli savaşlara giren bir bey)**

TOLUK: 1- Dolu, olgun, yetkin, bilge 2- Tuluk, tulum

TOLUM: 1- Silah, savaş aleti 2- Olgun, dolgun

TOLUN: Dolu, tam, bütün, eksiksiz, kusursuz, olgunlaşmış

TOMAN: Duman,sis

TOMBAY: Manda, camış

TOMRİS: (Tomris Hatun) 1-Demir ucu 2- Demir sesi. 3- Demirin özü, nüvesi.4- Bereket, bolluk,uğur.

TON: Don, giyim, giysi, elbise

TONA: Giyimli, varlıklı, yakışıklı

TONAT: Donat, cömert, eli açık, aç doyuran – çıplak giydiren.

TONATMIŞ: Giydirmiş, hayır hasenatta bulunmuş, cömert ve eli açık.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TONGA: Kaplan, Asya kaplanı.

TONGUZ: Domuz

TONKA: 1- Tunga , kaplan 2- iri,büyük,gösterişli

TONLU: Giyimli,şık,zengin,varlıklı

TONSUZ: Yoksul

TONYUKUK: (Tanyu/Kök,gök) Sonsuzluk ve genişlik,bilgelik ve deneyimlilik.

TOP: Yığın, topluluk, bütünlük, erk

TOPAÇ: 1- Top gibi, toparlak, dolgun 2-İbrik 3- Sepet, sele

TOPAK: Topluca, toplanmış, yığın

TOPRAK: .. Yer, yurt, arazi

TOPURGAN: Ayak basıldığında toz çıkaran, yumuşak toprak

TOPUZ: Toplanıp, kurutulmuş, katılaşmış, topluca ve katıca. Silah, dövme ve ezme aracı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOR: 1- Mevki, mertebe, şeref, şereflilik 2- Türeme, doğma, soy, gelişme, yayılma 3- Ağ, tuzak 4-Giysi 5- Evlat, çocuk, nesil 6- Zayıflık, incelik, hamlık

TORAMAN: 1- Fahri, onursal, şerefli 2- Kaba, yetişmemiş, acemi 3- İri, dolgun, heybetli
Toran: Turan, duran, yaşayan, dirençli

TORÇUK: Kozalak

TORKU: İpekli kumaş

TORLAK: 1- Eğitilmemiş at 2- Çırak, acemi, ham

TORMIŞ: Durmuş, yaşayan, yaşar, yaşam

TORMU: Yaşam süresi, yaşam

TORU: 1- Duruş, yaşam 2- Bolluk, bereket, fazlalık 3- Doru, doru renk

TORUG: Doruk, Doru renk

TORUK: 1- Doruk, zirve 2-İnce, zayıf, ham, olmamış

TORUM: 1- Aygır, aygır yavrusu 2- Kul, köle, muti, bağlı 3- Deve yavrusu

TORUN: 1- Evladın, evladı 2- Sevgili, biricik, çok sevilen 3- Acemi, ham, yetişmek üzere olan 4-Genç boğa

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOSUN: 1- Genç boğa, 2- Tos atan, tos vuran, azgın, azmış, saldırgan

TOY: 1- Şölen, yemekli eğlence, düğün dernek 2- Em, ilaç, doyum, doyumluluk 3- Ordu, ordu birliği 4- Çamur bataklık 5- Doğan türü bir avcı kuş 6- Genç, gençlik, acemilik, çıraklık

TOYAK: 1- Atlara giydirilen savaş zırhı 2- Tırnak, at tırnağı

TOYAN: Toy sahibi, toy veren kişi

TOYGA: 1- Toy sahibi, toy veren kişi, 2- Toylarda yapılan çorba, ayranlı çorba

TOYGAN: 1- Kurultay üyesi 2- Bir kuş türü 3- Genç, taze

TOYGAR: Tarla kuşu, çayır kuşu

TOYGUN: 1- Genç, taze, deneyimsiz 2- Doymuş

TOYGUR: Doymuş, gözü tok, olmuş, olgun

TOYLAK: 1- Toy yeri, toy yapılan yer 2- Karargah, ordunun toplandığı yer.

TOYLUK: Toy yeri, Toy yapılan yer

TOYMADUK: 1- Özlenen, özlemi duyulan 2- Hırslı, doyumsuz

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TOYMAGUR: İştahlı, obur

TOYTİMUR: Ermiş, keramet sahibi, Şaman büyüğü, kam, rahip

TOZUN: 1- Tosun 2- Düzen, uyumluluk

TÖGİ: Cömert , eli açık

TÖGÜN: Çekici, yakışıklı

TÖKMEN: Çekici, yakışıklı

TÖKÜ: Eli açık, cömert, müsrif

TÖKÜŞ: Düğüş, savaş, vuruşma

TÖLEÇ: Ücret, yevmiye

TÖLEGEN: Olgun, kamil, yetişkin

TÖLEK: 1-Ücret, yevmiye 2- Sükunet, sakinlik

TÖLİS: Bölük, bölünmüş

TÖLÜK: Tuluk, tulum

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TÖR: 1- Türemek, çoğalmak, yaratılış 2- Makam, mevki, onur yeri, şerefli yer 3- Usul, kural, teamül

TÖRE: 1- Düzen, gelenek, usul, teamül, geleneksel hukuk 2- Türeyiş,yaşayış, çoğalma, yaratılış

TÖRELİ: Töresi olan, töreye bağlı, geleneklerine bağlı

TÖREMEN: Görgülü, töreye bağlı

TÖREN: 1- Töreye uygun yapılan, töre gereği yapılan, merasim 2- Soylu, necip, seçkin

TÖRKİN: Kök, menşe, dip, soy

TÖRÜ: 1- Yasa, devlet düzeni 2- Türeyiş, yaratılış

TÖRÜCE: Töreye ve yasaya uygun

TÖRÜİÇİ: Töreye uygun

TÖRÜLÜG: Töreye bağlılık, Töre bilgisi, Töre uygulaması

TÖRÜM: 1- Türeyiş, yaratılış 2- Töreye bağlılık

TÖRÜMÇÜ: Töreye bağlı, soyuna bağlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TÖRÜN: 1- Soylu, soyluluk 2- Tören, merasim, ihtiram

TÖRÜTGEN: Yaratıcı, yaratan, halik

TÖŞTÜK: Düş, rüya

TÖZ: Kök, dip, temel, cevher, öz

TÖZLÜK: Öz, esas, asıl, kök, köklü, özlü

TÖZÜN: Soylu, temeli sağlam, köklü

TUNAY: Evlatlık kız çocuğu

TUDUN: (Tutun) 1- Tutunma, bağlılık, sadakat 2- Destek, güvence, tutunulacak nesne Hazar kağanlığı döneminde kullanılan " vali " unvanlarından

TUGAN: Doğan

TUGANA: Özel ok (İçi oyulmuş, içinde evrak gizlenen ok)

TUGAN: 1- Küçük ırmak, çay, akarsu 2- Togay

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TUĞ: Sancağın tepesine takılan at kuyruğu, kıldan yapılan flama, Uğur ve Kut işareti olarak kullanılır olmasına karşın, bundan daha çok savaş isteği, başkaldırı ve isyan sembolü olarak kullanılmıştır. 2- Tıkaç,kapak, bent, set

TUĞANÇI: Doğancı, doğan terbiyecisi, doğan eğitmeni, doğan yetiştiricisi

TUĞCU: 1- Tuğ taşıyan kişi, alemdar 2- İsyancı, isyankar

TUĞÇE: Küçük tuğ, tuğcuk

TUĞLU: Tuğ sahibi, kutlu, uğurlu

TUĞLUK: Tuğlu, tuğu olan, tuğ taşıyan

TUĞMA: 1- Doğmuş, ortaya çıkan, boy gösteren 2- Tuğ kaldıran, isyankar

TUĞRUL: 1- Doğan kuşu, bir doğan türü 2- doğru, doğrulmuş, dik- ayakta 3- Türk mitolojisinde, adı geçen, yarı insan, yarı kuş.

TUĞSAVUL: birl. Tu/Savul

TULA: 1- Tolu, dolu, olgun 2- Ayna

TULAN: Dolu, olgun, kamil

TULAY: 1- Talay, taluy, okyanus, deniz 2- Ayna 3- Dolu, dolgun, olgun

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TULGA: Tolga, miğfer

TULGAR: 1- Azim, kararlılık, inanç, güvenç 2- Gösteriş, heybet, heybetlilik

TULGAY: Tuga, Tolga, miğfer

TULİ: 1- Dolu, olgun, kamil 2- Ayna

TULKİ: Tilki

TULTAG: Sakin, kendinden emin

TULU: 1- Dolu, ergin, olgun 2- Ayna

TULUK: 1- Dolu, olgun, bilge 2- yayık, çömlek

TULUN: 1- Tolun, dolu 2- Çene kemiği

TUMA: Yeğen, kuzen

TUMAÇI: Erkek kuzen, (Amca, hala, dayı, teyze çocuğu)

TUMAÇIM: Kız kuzen

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TUMAĞAN: 1- Nilüfer çiçeği 2- Duman, sis

TUMAN: Duman, sis

TUMAY: Sessiz, sakin, kendi halinde

TUMGAN: Tuman, sis

TUMRUL: Dumrul, Demir ucu

TUNA: (Tona) Varlıklı, zengin, gösterişli, ihtişamlı

TUNÇ: Bronz, Bakır, kalay karışımı

TUNG: Nüfus sahibi, kudretli, muktedir

TUNGA: 1- Kaplan, Asya kaplanı 2- Kudret, ihtişam, fevkaladelik

TUNGUÇ: Çocuk, evlat, evlatlık

TUNGUT: Evlatlık

TUNUÇ: Tunç

TUR: 1- Durmak, yaşam, canlılık 2- İrade, istek, yargı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TURA: 1- Dura, durak, ev, mekan 2- Deriden örülen kamçı 3- Sibirya bölgesinin eski adı

TURAK: 1- Durulan yer, yaşanılan yer, mekan 2- Yaşam, ömür

TURAL: Durma, yaşama, ömür

TURAM: Olgunluk, kemal

TURAMUN: 1- Evcil, evcimen 2- Onurlu, onuruna düşkün

TURAN: Duran, yaşayan, ömür, ömürlü, yaşama direnci (Çocukları sık ölen ailelerin, uzun ömür ve kalıcılık dileklerini içeren adlardan.

TURÇAK: Filiz, fidan

TURÇİK: 1- Durucu, kalıcı, uzun ömürlü 2- Fidan

TURDU: Durdu, sağ, salim, yaşar, yaşayan, kalıcı, ömürlü

TURGAK: Bekçi, muhafız, koruyucu

TURGAN: Duran, ömürlü

TURGAY: 1- Tarla kuşu, serçe 2- Türk/Ay

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TURGUT: (Turagut) 1- Ömürlü, durucu, uzun yaşamlı 2- Belde, mekan mesken, yaşanılan yer

TURKAK: Nöbetçi, bekçi

TURKU: Ateşli, heyecanlı

TURKUAZ: Rengi mavi ile (Türk mavisi) özdeş olmuş bir süs taşı

TURMUŞ: Ömür, yaşam, uzun ömürlülük (çocukları sık ölen ailelerin kullandıkları adlardan)

TURNA: Leylek türü, iri ve geniş kanatlı bir kuş

TURSUN: Dursun, Durdu, duran, durmuş vb. yaşam, ömür, uzun ömür

TURŞAK : Filiz, sürgün

TURU: 1- Duru, saf, arık 2- Duran, yaşayan, ömürlü 3- Durgun,sakin

TURUM: 1- Yaşam, ömür 2- Sükunet, durgunluk

TURUMTAY: 1- Turum/Tay 2- Doğan türü, avcı bir kuş

TURUŞKAN: Dayanıklı, metanetli, dirençli, uzun ömürlü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TURUT: 1- Yer, yurt, durulan, yaşanılan yer 2- Ömür, yaşam

TUSİT: Göğün ötesi (**Şamanist gelenekte, ulu ruhların gittiği yer. Göğün katlarından)**

TUSKAN: Akraba, yakın, hısım

TUŞGÜL: İşaret, iz, nişan

TUT: 1- Yakalayış, kavrayış, saklayış 2- Vuruşma, vuruş, yenme, ezme, koparma 3- Ordu, ordugah 4- Kılıç ve benzeri silahların üzerindeki kir, pas

TUTA: Bahşiş, armağan

TUTAÇ: Komşu, yakın, dost

TUTAÇI: Komşu, yakın

TUTAK: 1- Silah kabzası 2- Saldırı, hücum, taarruz 3- Evlatlık

TUTAM: Demet, buket, deste

TUTAN: Elinde bulunduran, yönetimi altında bulunduran

TUTAR: Tutucu, hükmedici

TUTAŞ: 1- Küçük hanım, evin en küçük kızı 2- Bekar, bakire kız 3- Komşu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TUTGAK: 1- İnilti, inleyiş, hüzün 2- Geceleri keşfe çıkan savaş birliği

TUTGAN: Tutucu, fanatik

TUTGUÇ: kahvaltı, kuşluk vakti yenen yemek

TUTGUN: Tutsak, esir, hapis,tutulu, tutulmuş, bağlanmış

TUTKU: Kapama, ele geçirme, bağlama, bağlanma

TUTGUK: Esir, hapis, tutsak

TUTNAK: Destek, arka

TUTNUK: Tutunulacak nesne, dayak, arka,destek

TUTSU: 1- Vasiyet, öğüt, nasihat 2- Bağımlılık

TUTSUK: Öğüt, nasihat, vasiyet

TUTU: Esir, tutsak, rehine 2- Çekici, cazip, güzel 3- Tutuş, savaş, dövüş 4- Ağırbaşlı,utangaç 5- Yiğit, batur, dövüşçü 6- Bakan, nazır, vali

TUTUG: Vali, askeri vali

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TUTUK: 1- Dövüş, savaş, savaşçı 2- Devlet görevlisi, devlete bağlı 3- Evlatlık 4- Büyü, sihir 5-Tutsak, esir, tutulmuş, rehin

TUTUN: Tutunulacak nesne, destek, arka, güvence

TUTUNÇ: 1- Evlat, oğul, uşak 2- Tutunulacak nesne, güvence

TUTUNGU: Öğüt, nasihat, vasiyet

TUTURGAN: Öğüt, nasihat, vasiyet

TUTURGU: Öğüt, nasihat, akılda tutulan

TUTUŞ: 1- Dövüş, savaş 2- Zapt etmek, egemenlik kurmak 3- bağlılık, sadakat 4- Orduyu ve devleti düzene sokmak

TUTUŞUK: Demet, çiçek demeti,buket

TUYAK: 1- Dayak, destek, değnek 2- Duyan, işiten, işitici, dikkatli, uyanık

TUYAN: Duyan, işiten

TUYGU: Duygu, his duyumu

TUYGUN: Doğan türü bir avcı kuş

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TUYUK: Dayak, destek, arka

TUYUN: Saygın, muteber

TUZGU: Yemek, yoldan geçenlere verilen yemek

TUZAK: Sevgili,sevgili için söylenen söz

TUZAĞI: Sevgili, aşık, maşuka

TUZGUN: Armağan, sunu, bahşiş

TÜBE: 1- Tepe, yüksek yer 2- Siper, sütre

TÜBEK: Tübe, tepe

TÜGÜN: 1- Düğün, bağlılık 2- bahşiş, hediye

TÜGÜZ: Düz, tam, eksiksiz, mükemmel

TÜKEL: 1- Tüy, saç, kıl 2- Dik, dikili (**Türk mitolojisinde, ağaçtan doğduğuna inanılan kişi)**

TÜKÜN: 1- Düğün, dernek, toplantı 2- Bahşiş, armağan

TÜLEK: 1- Zeki, kurnaz, fettan 2- Tüylü, kıllı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TÜLGÜ: Alaca, renkli bir karga türü

TÜLİN: 1- Ayna 2- Ayın çevresindeki ışık halesi

TÜLÜ: 1- Rica, yakarış 2- Düş, rüya

TÜLÜŞ: Ücret, değer, emeğin karşılığı alınan karşılık

TÜMEN: 1- Duman, duman, sis 2- On bin sayısının askeri terminolojideki kullanılışı

TÜN: Gece

TÜNBAY: birl. Tün/Bay (Kazak ve Kırgızlarda, yatak, şilte)

TÜNEK: Gece kalınan yer

TÜNG: 1- Gece, gece karanlığı 2- Olağanüstülük, fevkaladelik

TÜNKÜR: Peri, melek

TÜR: Soy, kök, orjin, çeşit, kan, damar, doğuş, yaratılış, oluş

TÜRE: 1- Töre 2- Tigin, prens, şehzade

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TÜREL: Türeli, töreye bağlı, töresel, hukuk, hukuki, hukuka uygun

TÜRELİ: Türe sahibi, töreye bağlı, hukuka bağlı

TÜREMEN: Töreye bağlı, töreye göre yaşayan

TÜRENER: Töreye bağlı, töre sahibi

TÜRETGEN: Yaratıcı, mucit, üretken

TÜRK: Bu kutlu ad, birçok anlamları içinde barındırır. Türeyiş, doğuş, güç, erk, soy, döl, çoğalma, düzen vb. (Birçok dilbilimci, değişik anlatımlar yapıyormuş gibi görünseler de aslında tek bir şey vardır ortada. O da Töreli, Töreye bağlı, Töreye göre olmuş, Töre ile özdeş, iyilik, güzellik, doğruluk ve düzenlilik içinde yaşayan, bunun için gerektiğinde, mayasından gelen güç ve erkini kullanan kişi ya da kişiler topluluğu, anlamlarını net bir biçimde içinde barındırıyor olması.)

TÜRK BİLGE KAĞAN: (Orhun anıtlarında, Bilge kağan kendini böyle tanıtır.)

TÜRKÜ: Türk dilinde söylenen, melodi

TÜRÜ: Dürülmüş, derli, toplu, düzenli

TÜRÜNG: Aktif, faal, çalışkan

TÜŞ: Düş, rüya

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TÜŞTEMİZ: birl. Tüş/Temiz

TÜTSÜ: Güzel kokulu ot yakarak ortaya çıkarılan koku

TÜTSÜK: 1- Tütsü, tüten koku 2- Öfkeli, kinci, öç alıcı

TÜTÜK: 1- Güzel ve etkileyici koku, duman, tütme kokusu 2- Düdük, savaşlarda ve savaş talimlerinde komut vermek için kullanılan düdük

TÜZ: Düz, düzen, kök, esas, kural, bütünlük, doğruluk, uyum, uyumluluk

TÜZE: 1- Düz, doğru, düzen, kural, uyum, ahenk 2- İdare, yönetim 3- Ulus, topluluk, halk 4- Uyum, uyumluluk, barış, uzlaşı 5- Kusursuzluk

TÜZBAYKÜÇ: birl. Tüz/Bay/Güç Bütün, hepsi, hepsini içine alan

TÜZEN: Düzen, uyum, kurallar bütünü

TÜZLİ: Uyumlu, uygun, düzenli, idareci

TÜZLÜG: uyum, ahenk, geçim

TÜZÜK: (Düzük) 1- Düzen, düzülü, sıralı, düzenleme, düzenlenmiş, düzenli, 2- Özel durumlara göre biçimlenmiş kurallar bütünü

TÜZÜL: 1- Düzülü, sıralı, muntazam, disiplinli, hiyerarşik 2- Anlaşmış,anlaşmalı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

TÜZÜM: Düzgünlük, sıra, dizgi

TÜZÜN: 1- Düzen, kural, teamül, gidişat 2- Öz, kök, soy, soylu, seçkin, egemen 3- Uysal, yumuşak huylu ve davranışlı

UBUT: Ar, edep, tevazu, alçak gönüllülük

UC: Uç, sınır

UCAS: İddia, bahis

UCUD: Yeryüzü, dünya

UCUN: Uçta, sınırda, kenarda, uçbeyi

UÇ: 1- Son, bitim, sınır, kıyı 2- Aşırılık, ekstrem 3- Herhangi bir nesnenin sivri kısmı 4- Ordu kanadı, kol, cenah

UÇA: 1- Koruma, himaye, arka 2- Uç, sınır, limit 3- Kendini aşmış, yüksek, ulu

UÇAR: 1- Haber, havadis 2- Kanıt, delil 3- Göğe yakın, Tanrıya yakın, dindar 4- Uçarı, vurdumduymaz

UÇBEY: birl. Uç/Bey

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UÇGUN: 1- Kam, baksı, kendinden geçmiş, transa girmiş 2- Kıvılcım

UÇKAN: Uçan, uçucu

UÇKARA: birl. Uç/Kara ..Sırtı renkli, kanatları kara bir kuş türü

UÇKUN: Uçuk, kendinden geçmiş, ateşli, heyecanlı

UÇMAĞ: (Uçmak) Cennet

UÇSIZ: Sınırsız, geniş, büyük, alabildiğine..

UÇUK: Uçmuş, kendinden geçen, mest olan kam, baksı

UÇUMAK: Uçmak, cennet

UÇUR: Devir, dönem

UÇURAN: Kam

UÇURUM: Son, uzak, uzak nokta, uçulan, uzaklaşılan, yüksek ve derin dağ yamacı, yar

UÇUZ: birl. Uç/Uz 1- Alçak gönüllü 2- Basit, kolay

UD: (Ut) 1- Arka, geri, ardından gitme, takip 2- karşılaşma, çatışma, yenme, utku 3- Uyuma, uyku

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UDAR: 1- Takipçi, peşini bırakmayan, kovalayan 2- Yener, galip gelir

UDU: Uyku

UDUK: Uyanık, diri

UDUM: Art arka, arkası sıra

UDUN: 1- Hüner, beceri 2- Sönmüş, sönük

UDUZ: 1- Mürşit, yol gösteren, ardından gidilen 2- Yollayan, sevk eden

UGAN: Kaadir, yaratan ve hükmeden, Ali, yüksek, kudretli

UGIN: Fikir, düşünce UGIŞ: Zeka, üretkenlik

UGUZ: Kutlu, mübarek

UĞRAK: 1- başvurulan kişi, bilge ve deneyimli kişi 2- Savaşa giderken, Askerlerin, aile ya da eşyalarını topluca bıraktıkları yer 3- Uğranılan yer

UĞRAŞ: 1- Düşünce, tasarı, iş, çaba, meslek 2- Mücadele, savaşım, savaş, Karşılaşma, karşı karşıya gelme

UĞRAŞI: Meslek, iş, çaba, savaşım, geçim

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UĞRUK: Savaşa giderken, askerlerin eşyalarını bıraktıkları yer

UĞRUN: Yan bakış, gizlice bakış

UĞUR: 1- Baht, talih, iyilik, güzellik, kut, bolluk, bereket 2- Süre, zaman

UĞURAL: Uğurlu, kutlu, bahtı açık

UĞURÇAL: birl. Uğur/Çal (Sürmek, değdirmek)

UĞUŞ: Akraba, hısım, kan bağıyla birbirine bağlı kişilerden her biri

UKUŞ: Zeka, akıl, yetenek

UL: 1- Temel, esas, kök, oluş, oluşum, doğuş 2- İşaret, nişan, iz

ULA: Temel, esas, esaslı

ULAÇ: 1- Ulaştıran, bağlayan, bağlayıcı 2- İsabet 3- Tim, takım, müfreze

ULAÇLI: Ulaştıran, ulak

ULAĞ: 1- Soy, nesil 2- Maiyet, bütünlük 3- ulak, haberci 4- Bağ, zincir

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ULAK: 1- Ulaştırıcı, ulaştıran, haberci, bağlantı sahibi

ULAKÇI: Haberci, ulaştırıcı, bağlayıcı, bağlantı

ULAM: 1- Eklenmiş, katılmış, tim, müfreze 2- Dizi, dizili, bağlı, dizgi 3- yetenek, yetenekli 4- Ululama, selamlama, temenna

ULAN: 1- Bağlayan, bağlayıcı, birleştirici, etkileyici 2- Ulu, ululanmış, saygıdeğer, söz dinleten 3- Taze, tazelik, gençlik, genç, cıvan

ULANBATUR: birl. Ulan/Batur Ünlü ve ulu kahraman

ULANDI: Ululandı, kutsandı, kutlu

ULANMIŞ: Ulu, kutsal, mübarek, saygıdeğer

ULAR: 1- Bağlayan, birleştiren, birleştirici 2- Erkek keklik

ULAŞ: 1- Ululuk, ululaşma, yücelik 2- Oluş, temel, kök, soy, soyluluk 3- yetişme, kavuşma Ulaşılacak olan, bağlanılacak olan, ülkü, ideal 4- uluyuş, kurt gibi uluma 5- Savaş uranı, savaş narası 6- Kent, kent arazisi 7- İsabet

ULAŞLU: 1- Amaçlı, idealist, ne istediğini bilen 2- Ulaşıcı, bağlayıcı, birleştirici 3- Kentli, zengin, varlıklı

ULAT: Bağlayıcı, birleştirici

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ULCA: 1- Ezeli, eskiden beri var olan 2- Pay, ganimet, savaş ganimeti

ULCAŞ: 1- Tazim, ululama, büyükleme 2- Bölüşüm, paylaşım, ganimet

ULDIZ: Yıldız

ULIÇ: Yavru, yaren, sevilen ve korunan

ULIÇIM: Yavru, yavrucak

ULIG: Uluma, yakınma, sızlanma

ULIŞ: Uluyuş, kurt gibi ulayış

ULU: (Ulug, Uluğ) Yüce, yüksek, mübarek

ULUCA: 1- Ululuğa yakın, saygıdeğer, hürmetli 2- Üst düzey yönetici, erk sahibi

ULUÇ: 1- Temel, esas, oluş, ulaş 2- Bağ, bağlantı, ilişki 3- Uluyuş, uluma

ULUĞAYGUÇİ: birl. Ulu/Ayguçi

ULUĞNOYAN: birl. Ulu/Noyan **(Çengiz Kagan döneminde "Başkomutanlık" sıfatı olarak kullanılan bir unvan)**

ULUKOYUN: birl. Ulu/Koyun

(**Yakut destanlarında adı geçen "Ateş Tanrısı")**

ULULA: Yücelt, yükselt, mübarek kıl

ULUM: Debdebe, şaşa, gösteriş

ULUN: (Ulan, İlun) Ulu, ululanmış

ULUNYEGE: birl. Ulun/Yeke Sözü dinlenen, saygı duyulan, bilgi ve deneyimine başvurulan hanım

ULURAK: Ulu, kebir, en büyük

ULUS: 1- Ul (Temel, kök, esas) dan...Ul/Uz 2- Ülüş, bölüm, kesim, topluluk...dan boy, halk, millet,budun (Uygurlarda)

ULUŞ: Pay, bölüm

ULUTOYUN: birl. Ulu/Toyun

(**Yakut destanlarında, kişiler arasındaki ilişkileri düzenleyen Tanrı)**

UMAK: Irk, soy, kemik

UMAN: Umutlu, bekleyen

UMANÇ: 1- Umutluluk 2- İntizar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UMAR: Umutlu

UMAY: Koruyucu, şefkatli, iyiliksever

UMDI: Arzu, beklenti

UMDU: Ümit, ümitli

UMUCA: Umutlu bekleyiş

UMUÇ: Rica, yakarış, beklenti

UMUG: 1- Ümit, destek, dayanak 2- Sığınma, iltica

UMUNÇ: Rica, beklenti

UMUR: Umar, ümitli

UMUŞ: Beklenti

UMUT: Umuş, ümit, beklenti

UNAT: Doğru, yerinde, uygun, olgun, yeterli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UNGAN: (Ungan) 1- Bağlı, bağımlı 2- Bahtiyar, doğru yolda olan

UR: 1- Uğur, baht, mutluluk 2- Vur, vurmak, darbe

URAGUT: Dişi, üretken, tohum, tohumluk

URAK: Orak, doğrayıcı, biçici

URAN: 1- Savaş narası, nara 2- Vuran, vurma eyleminde bulunan, döven 3- parola

URAS: 1-Kut, baht, mutluluk 2- Ateş bakışlı

URAZ: Uras, kut, baht

URAZLI: Mutlu, bahtiyar

URKU: Uğur, baht, talih

URPAK: (Urpağ) 1- Evlat, uşak 2- Kibar, nazik

URUK: 1- Boy, ok, ulus 2- Vuruk, vurgun

URUL: 1- Tür, cins 2- Örs

URULU: Cins, soylu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

URUM: 1- Şeref, onur, haysiyet 2- Meleke, beceri, yatkınlık

URUMDAY: Panzehir ve tedavi için kullanılan bir taş

URUN: 1- Orun, şeref, itibar 2- Miktar, adet

URUNÇA: 1- Şerefli, onurlu 2- Emanet, rehin

URUNGU: 1- Şeref, onur, haysiyet, onurlu davranış 2- Eğitim ve talim kılıcı

URUS: 1- Orus, uras, uraz) 2- Uruş, kırış, savaş

URUŞ: Vuruş, döğüş, kırış, savaş

URUŞKAN: Savaşçı, cengaver

URUT: 1- Aşama, merhale 2- Amaç, maksat, hedef

URUZ: 1- Uraz, uras 2-Vuruş, dövüş

US: Öz, töz, yeti, anlayış gücü, akıl, zeka, uzluk

USAN: Uslu, akıllı, usta, uzman

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

USBOL: birl. Us/Bol ..Dahi, üstün zekalı

USLU: Akıllı, uzman, üstad

USLUM: Becerikli, mahir

USLUY: Deneyimli, tecrübeli

USUK: Uslu, akıllı, zeki

USUN: 1- Uzun, uzman, derin, engin, deneyimli 2- Gerçek, sahih

UŞAK: Çocuk, genç, taze, ufaklık

UTA: 1- Tedavi, onarım, tamir, iyileştirme 2- Zafer, galibiyet

UTACI: Doktor, eczacı, iyileştirici

UTAMAN: 1- Utkan, galip, muzaffer 2- Eczacı, doktor 3- Edepli, mahçup, sıkılgan

UTAN: 1- Galip, muzaffer 2- Utanma, ar, mahçubiyet

UTANGAN: Utangaç, mahçup, kendi kendini sıkan

UTAR: 1- Yener, utkan, galip 2- İyileştirici 3- Kovalayan, takip eden

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UTAŞ. 1- Yardım, imdat 2- Galibiyet, zafer, utku 3- Takip, kovalamaca

UTGUÇU: Galip, muzaffer

UTKU: Zafer, galibiyet, yenme, üstün gelme, güçlüklerden sonra ulaşılan mutlu son

UTLU: 1- Galip, muzaffer 2- Sıkılgan, mahçup

UTUGLU: Galip, muzaffer

UTUŞ: Yenme, galibiyet, zafer

UVUT: Utanma duygusu, edep, ar

UYAN: 1- Dikkat, itina, dikkatlilik, tedbir 2- İman, inanç

UYANIK: Dikkatli, tedbirli

UYAR: Uyumlu, uygun

UYAV: Uyanık, fatin, ferasetli

UYDAÇI: Mürşid, yol gösteren, öğretmen

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UYGAN: 1- Uyumlu, geçimli, uysal 2- Bağlı, tabi, mut

UYGAR: (Uygur) çağdaş, uyumlu, uygun, uyarlı, medeni

UYGU: Ahenk, uyum

UYGUL: Uyumlu

UYGUN: 1- Yakışıklı, güzel, elverişli 2- Geçimli, dirlikçi, imtizaçlı

UYGUR: (uygar)(**Türk boyları içinde, bu günkü anlamda bir kentleşmeye ilk başlayan Türk boyu. Kağıdı, akapunkturu, matbaayı, tekstil sanayiini ve daha birçok buluşu gerçekleştiren Türk boyu)**

UYGUT: Uyumlu, ahenkli, uygar

UYGUTALP: birl. Uygut/Alp

UYLAŞ: 1- Uyum, geçim, dirlik, düzen 2- Fikir, düşünce, tefekkür

UYLAŞI: Uyum, geçim, barış

UYSAL: uyumlu, efendi,yumuşak başlı, halim, selim

UYTUN: Kutlu, mübarek

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UYUM: Uygunluk, denklik, ahenk, armoni

UZ: Us, öz, erk, yetme, beceri, başarı, açılma, uzama, genişleme, açılım, yayılım

UZA: 1- uzay, genişlik, uzunluk, yaygınlık 2- Eski, eskiye dayalı, kadim, mazi 3- Geçiş, geçit

UZAK. 1- Uzman, usta, sanatkar 2- Güçlü, egemen, başarılı

UZAM: Uzmanlaşmış, ustalaşmış, usta

UZAN: Uzman, usta, akıllı, bilgili, sanatçı, pir

UZAY: Feza, gök boşluğu, uzamış, genişlemiş, geniş

UZDU: Ezeli, çok eski, kadim

UZEL: birl. Uz/El Usta, maharetli, becerikli, sanat erbabı

UZELLİ: Usta, maharetli, elinden iş gelen

UZLUK: İhtisas, uzmanlık

UZMA: Kalifiye, uzman, pir

UZMAN: Usta, pir, otorite

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

UZUG: Uyanık, dikkatli, müteyakkız

UZUN: (Usun) 1- Uzman, pir, becerikli, iş bitirici 2- yaygın, geniş 3- kalıcı, daimi

ÜÇ: Üç sayısı. (Türklerin, dokuz, kırk gibi, uğurlu saydığı sayılardan)

ÜGE: (Üyge) Ünlü, meşhur

ÜGİT: Öğüt, nasihat, propaganda, ajitasyon

ÜĞDÜL: Bahşiş, ihsan

ÜKELGE: Armağan, bahşiş

ÜLEGÜ: Bölüm, kısım, pay

ÜLEŞÜR: Bölüşüm, paylaşım, paylaşımcı

ÜLGEN: 1- Ulu, kebir 2- İri, büyük, heybetli, geniş (**Eski dönem Tanrılarından (Türk mitolojisinde İyilik Tanrısı)**

ÜLGİ: Örnek, numune

ÜLGÜDÜR: Örnek, numune

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÜLGÜT: Örnek, numune

ÜLKE: Bölüm, parça, toprak, diyar, memleket, vatan, yurt

ÜLKEM: Ülke, memleket sevgisi

ÜLKEN: (Ülgen)

ÜLKER: 1- yıldızlar topluluğu, yıldız kümesi 2- Yedi kardeşler de denen bir yıldız grubu 3- Kadife,peşkir,gibi dokumaların üzerindeki, ince tüy, hav

ÜLKER ÇERİĞ: Savaş hilesi, savaş taktiği

ÜLKÜ: 1- İdeal, hedef, olacağına inanılan.."Olan, değil, olması gereken.." 2- Prensip, adet, düstur 10- Üleşme, bölüşme, pay, pay ortaklığı

ÜLKÜCÜ: Ülkü sahibi, olması gerekeni düşünen

ÜLKÜDAŞ: Aynı ülküyü benimseyen ve aynı ülküyü paylaşan kimse

ÜLKÜM: Ülkü sevgisi

ÜLÜGLÜ: Talihli, kısmetli,bahtı açık

ÜLÜK: (ülüg) Kısmet, nasip, pay

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÜLÜKBULMUŞ: birl. Ülük/Bulmuş Uygur kağanlarının unvanlarından

ÜLÜŞ: 1- Bölüş, bölüm, bölünen, pay 2- Konuk payı, komşu payı, ailenin ihtiyaçları dışında, konu-komşu için ayrılan ve saklanan pay

ÜMİT: Umut

ÜN: 1- Ses, seda 2- Şöhret, nam

ÜNAL: 1- Ün/Al 2- İnal (Han soyundan gelen, soylu ve imtiyazlı bey)

ÜNALDI: birl. Ün/Aldı Ünlü, meşhur

ÜNDEV: Namlı, meşhur

ÜNLÜ: 1- Meşhur, namlı, tanınmış 2- Gür sesli, sesini duyuran

ÜREGEN: Bereketli, münbit

ÜREGİR: Bolluk, bereket, üretkenlik

ÜREK: Yürek, kalp

ÜREKLÜ: Cesur, yiğit

ÜRENTUYUN: birl. Üren/Tuyun

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

(**Eski dönem, Yakut Tanrı adlarından)**

ÜRGAN: Kıvılcım, şerare

ÜRGÜÇ: Körük, demirci körüğü

ÜRK: Dehşet, korku, çekince

ÜRKMEZ: Cesur, korkusuz

ÜRKÜT: Ürkütücü, dehşet verici

ÜRÜK: Süregen, daimi

ÜRÜN: Döl, verim, ekin, üremiş, üretilmiş olan

ÜRÜNDÜK: Verimli, seçkin, güzide

ÜRÜNDÜL: Seçkin, güzide

ÜRÜNG: 1- Maneviyat, manevi güç, 2- Temiz, pak

ÜSTE: Galip, faik

ÜSTEK: Üstün, galip, faik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

ÜSTÜN: Üstte olan, galip, faik, muzaffer

ÜSTÜNGÜ: Üstün gelme, üste çıkma, mertebe atlama, derece

ÜTGÜR: Hızlı, seri, çabuk

ÜYEN: 1- İlkeli, özüne bağlı 2- İyilik sever, temiz yürekli

ÜYGE: İyi, yararlı, zararsız

ÜYGEN: İyilik dolu, temiz kalpli

ÜYGENARIK: birl. Üygen/Arık

(**Altay, Tuva, Sogay destanlarında adı geçen bir Tanrıça)**

ÜZBE: Üzgün, kızgın, dargın, darlanmış, mahzun, sıkıntılı

ÜZLÜNÇÜĞ: Olağanüstü, fevkalade

ÜZÜT: Can, ruh, öz, tin

YABAYAPA,YAPU: 1- Yapı, oluşum 2- Alet, edevat

YABAGU: Yabgu, genel vali

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YABALAK: (Yablak) Dayanıklı, metin, mütehammil

YABAN: 1- Yabancı, yabani, vahşi 2- Yapan, yapıcı

YABAY: Yapay, yapan, yapıcı, yapılmış

YABGU: 1- Üst düzey yönetici, genel vali 2- Merkeze bağlı, özerk, bölge yöneticisi Göktürkler döneminde kullanılan unvanlardan

YABIR: 1- Yapıcı, pozitif kişilikli, aktif, çalışkan 2- Güreşçi, dövüşçü

YABIT: Yapı, yapıt, eser, mamulat

YAD: Yabancı, el, değişik, farklı

YADA: 1- Yabancı, yabancılık 2- Büyü, sihir, büyü yapmada kullanılan bir taş

YADAÇI: 1-Yaya, piyade 2-yada taşını kullanan

YADEL: birl. Yad/Er Gurbet, yabancı memleket

YADU: Yadçı, yad edici

YAGLA: Talan, yağma

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YAĞADUR: Yağış, yağmur, bolluk, bereket

YAĞAN: (Yagan, yakan) 1- Ucu ateşli ok 2- Yağmur 3- Gökten inen nur 4- Yakın, yar, canan

YAĞDIKAR: birl. Yağdı/Kar (kar yağarken doğan)

YAĞDIBASAN: birl. Yağdı/Basan Düşmana baskın yapan, düşmanı yok eden

YAĞISAVAN: birl. Yağı/Savan Düşmanı püskürten, düşmanı kovan, kovalayan

YAĞISIYAN: birl. Yağı/Sıyan (defeden,kovan)

YAĞIŞ: (Yakız- Yavuz) Kara, yanarak kararmış, karaya çalan mec. Cesur, gözü pek, şiddetli, yaman,yiğit

YAĞMA: Ganimet, ganimet paylaşımı, bolluk

YAĞMUR: Yağmur yağışı

YAĞMURCA: 1- Sessiz ve kısa süren yağmur 2- Bir geyik türü

YAĞRIK: Yakarış, dilek, niyaz

YAĞRIKÇI: 1- Yakarıcı, duacı 2- Faydalı, yararlı, işe yarayan

YAĞUK: (Yavuk) Sevilen, yakınlık duyulan, gönül yakınlığı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YAKA: 1- Sınır, sınır bölgesi 2- Kıyı, sahil

YAKACIK: Dağ eteği

YAKAK: Ucu ateşli ok

YAKAN: 1- Yakıcı, yok edici 2- yağan

YAKARCA: Yakan, sıcaklığı artıran

YAKARI: Dua, temenni, yakarış, dilek

YAKI: 1- İlaç, em 2- Yakıcı, yakan

YAKIT: Yakılan, enerji, ısı kaynağı

YAKŞI: Yakışıklı, güzel, çekici, yakıcı, uygun, yakışan, doğru, iyi

YAKŞILIK: İyilik, güzellik, uygunluk

YAKTU: Işık, meşale, aydınlık

YAKURA: Yakın, yakınlık duygusu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YAKUŞUK: Yakışıklı, güzel, uygun, uyumlu

YAKUT: Yakıt, enerji, yakılan

YAKUZ: (Yağız)

YALABIR: Parlak, parıldayan

YALABUK: Parlak, parlayan, ışık saçan

YALAP: Parlak, ışıltı, ışık saçan

(**Eski dönem, Tanrı ad ve sıfatlarından)**

YALAV: Alev, yalaz

YALAVAÇ: (Yalvaç)

YALAZ: 1- Yalın, çıplak, aleni 2- Yalın, parlak, ışıklı, alev

YALÇIN: Dik, sarp, yukarıda, ulaşılmaz

YALDIR: 1- Parlak, parlayan 2- Yıldır, yıldıran,caydırıcı, ürkütücü

YALDIRAN: 1- Yıldırıcı, caydırıcı, ürkütücü 2- Parlak, parlaklık veren

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YALDIRIM: Yıldırım

YALDIZ: Yıldız, ışık saçan parlaklık, parlayan, ışıyan

YALDRUK: (Yaldırık) Parlak, parlatılmış

YALGIN: Serap, yanıltıcı, görüntü

YALIM: 1- Ateş, kıvılcım 2- Kılıcın keskin tarafı, ince ağzı 3- Yüksek kayalık

YALIN: 1- Alev, parlaklık 2- Çıplak, net, açıkta olan, açık 3- Kınsız, kılıfsız kılıç 4- Tek başına, yalnız, korumasız

YALINCA: Yalnız, tek başına

YALINÇAK: Fakir, çıplak, garip, korumasız, sahipsiz

YALMA: Yağmurluk, pelerin

YALMAN: 1- Kılıcın keskin ağzı, kılıcın uç kısmı 2- Eğimli, dik tepe

YALTUK: Yalınlık, yalın olma hali

YALUNMUŞ: Yalın, çıplak, saf, arınmış

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YALUY: Büyü, tılsım, sihir

YALVAÇ: Elçi, resul, nebi, peygamber

YAM: 1- Ulak atı 2- At gibi, ata benzeyen 3- Çöl, kıymık

YAMAÇ: 1- Bayır, dik yokuş, dağ ya da tepenin herhangi bir yanı 2- karşı, karşısı, öteki taraf
YAMAN: 1- Müthiş, dehşetli, etki ve beceri bakımından olağanüstü 2- kötü, fena, üzücü
YAMÇI: 1- Ulak, postacı 2- Ulak atı, postacı atı 3- Yağmurluk 4- Kalın, kolsuz yelek, kuzu derisiyle kaplı giysi

YAMI: 1- Ulak atı 2- Çöp, kıymık 3- İtibar, nüfuz

YAMTAR: 1- Yaman, güçlü, kuvvetli 2- Yağmurluk 3- Obur, iştahlı

YAMUN: Denetleyici, murakıp, müfettiş

YANAÇI: (Yanaç) Canip, candan

YANAĞ: (Yanak) Yanak, kısım, yan

YANAR: 1- Işıltı, ışık 2- Ateşli, sıcak kanlı, heyecanlı

YANAŞIK: 1- Ev kızı 2- Evlatlık alınmış, kız çocuğu

YANBAŞ: Sadık, bağlı, yakın, yanında,yanı başında, vefakar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YANÇ: (Yanıç) Hilal, yarım ay biçiminde

YANÇI: At zırhı

YANÇUK: (Yancık) At zırhı, at örtüsü

YANDAŞ: Yanında duran, destekleyen, taraftar

YANDIK: Heybetli, gösterişli, azametli

YANDU: İnançlı, inanmış, imanlı

YANGAK: 1- Yanak 2- yanık, sevdalı

YANGAL: Isı, hararet, ateş, ateşlilik

YANGIR: Hazin söz, dokunaklı söz, hazin konuşma

YANI: Cilve, işve, can yakıcılık

YANIK: Sevdalı, aşık, istekli

YANIT: 1- Ödül, mükafat 2- Karışık

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YANK: (Yang) Metod, tarz, usul

YANKU: (Yankı) Aksi seda, eko

YANKUÇİ: Mübaşir, mahkeme memuru

YANTIR: Şehla, şehla gözlü

YANTUK: Gösterişli, azametli

YANTUT: Bedel, tazminat

YANUÇ: İnce, zayıf, narin

YANUK: 1- Esmer tenli, kara 2- Tutkun, aşık, sevdalı

YANULMAS: Yanılmaz, deneyimli ve bilgili otorite

YANUT: 1- Yanıt, karşılık 2- Ödül, mükafat

YAPA: 1- Yaba, yapma, çaba, enerji 2- Bütün, hep, bütünlük 3- Vefa

YAPAGI: Yapağı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YAPAN: 1- Yapıcı 2- Yaban, vahşi

YAPAR: Yapıcı, üretken, olumlu

YAPARLI: Olumlu, yapıcı

YAPI: Mamul, yapılmış

YAPINÇ: (Yapınçak) Yapılmış, mamul, üretilmiş

YAPRAK: (Yapurgak) Ağaç ve çiçek yaprağı

YAPSIK: Memnuniyet, neşe, meftunluk

YAPŞIN: Yapıcı, olumlu, becerikli

YAPURGAK: (Yaprak)

YAR: (Yarı) 1- Uçurum, dik bayır 2- Tanzim, tertip, organizasyon

YARAGU: Yarar, fayda, faydalı, yararlı

YARAĞ: (Yara, yarag) 1- yarar, fayda, faydalı, yararlı 2- Silah, zırh, kalkan

YARAŞUK: Uyumlu, ahenkli, barışsever

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YARAŞUR: Uygun, münasip, layık

YARATGAN: Yaratan, yaratıcı

YARATU: Yaratma, tertipleme, düzenleme

YARATUN: Yaratıcı, tertipli, düzenli, örgütlü

YARATUR: Yaptırır, yaptırımcı, buyurucu, örgütleyici

YARAY: Usta, ehil, beceri sahibi

YARAYLI: uygun, münasip, yararlı

YARÇI: Ortak, şerik, hissedar

YARDAK: Yardımcı, asistan, muavin, refik

YARGAN: 1- yararlı, faydalı, güvenilir, yakın 2- Koruyucu, muhafazakar 3- Mahkeme, yüksek mahkeme

YARGI: Hukuk, hüküm, mahkeme, adalet

YARGICI: (yarguçu, yagıçı, yargıç) Yargıç hakim, yargı mercii

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YARGIÇ: Yargıcı, hakim

YARGIÇU: Yargıç

YARGIN: (yarkın) 1- Gün ışığı 2- Şimşek, çakın 3- Canan, arkadaş, dost 4- Güler yüzlü

YARGUÇİ: yargıcı, yargıç, hakim

YARIM: 1- Yapıcı, yaparlı 2- yarış, müsabaka 3- Bölüm, bölünmüş

YARIP: Yarı, yarım, bölük, bölünmüş

YARIŞ: 1- Bölüş, bölüm 2- Müsabaka, karşılıklı, ileriye atılma

YARIZ: Yarıcı, seri, çabuk, hızlı

YARLIG: 1- Bağışlama, acıma 2- Ferman, buyruk

YARLIGAÇ: İnayet, yardım, bağış, merhamet

YARLIGAMAS: Acımasız, acımaz, bağışlamaz

YARLIGAMIŞ: Bağışlayıcı, merhametli, rahman

YARLIGAN: Rahman, bağışlayıcı

YARLIGAR: Bağışlayıcı

YARLIGASUN: Bağışlayıcı, rahman

YARLIK: 1- Esirgeme, bağışlama 2- Buyruk, ferman

YARLUĞ: İrade, istem, buyruk

YARLUK: Muhtaç, yoksul

YARLUKA: Bağış, lütuf, koruma

YARMAKAN: (Yarmayan) Armağan, hediye

YARP: (yarıp) Durgun, sabit

YARPAN: (Yarban, yarıban) Sabit, sakin, kendi halinde

YARŞI: Hissedar, ortak

YARTIM: 1- Kısım, bölük, fırka 2- yardım, inayet, destek

YARUK: 1- Işık, ziya, nur 2- Zırh, koruyucu

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YASA: (Yasağ, yasak) Yasa, kanun, nizam, kural, kaide, yasak

YASAÇU: (Yasacı) 1- Parlamenter, Yasa yapan, yasa koyucu 2- Yasaya bağlı, yasal

YASAĞ: yasak, yasa

YASAL: 1- Disiplin, sıra, saf, ordunun yürüyüş düzeni 2- Yasalara uygun, nizami

YASAN: 1- Tertip, düzen, tasarı, plan 2- İşaret, alamet, karar

YASAR: (Yasur) yasaya uyan, yasayı uygulayan

YASATAN: Yasalara saygılı

YASATUR: birl. Yasa/Tur Yasaya bağlı, yasayı uygulayan

YASAVUL: Yasayı korumak ve uygulamakla görevli memur. Zabıta, polis

YASGUÇ: Nikap, gizlilik

YASUN: (Yisun, İsun) Doğa, tabiat

YASUT: (yasıt) Onur, şeref, haysiyet

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YASVUL: (Yasavul) 1- Polis, bekçi 2- Mübaşir

YAŞ: Yaşam, ömür, dirilik, aydınlık, tazelik, ışımak, gelişim, yeşil, yeşillik, gençlik

YAŞAGU: Ömür, yaşam, canlılık

YAŞAM: Hayat, ömür, dirlik

YAŞAR: Ömür, yaşam, hayatta kalış.

YAŞIL: 1- Yeşil renk mec.Tazelik, gençlik, zindelik 2- Yeşillik, çimenlik

YAŞIN: 1- Gizlilik, gizem 2- Şimşek, çakın

YAŞIT: 1- Genç, körpe, taze 2- Eş, denk, eşit

YAŞLAK: Giz, sır, esrar, gizli kalması gereken

YAŞRU: Giz, gizlilik, gizem

YAŞUK: 1- Işık, ışın, şua 2- Aşkın, aşık, aşmış

YAŞURGAN: Ketum, sıkı ağızlı, sır vermez

YATAĞAN: (yatağan, yatakan) 1- Kama türünde, iki tarafı da kesen bir bıçak 2- Tembel, miskin 3- Borcunu ödemeyen, üstüne yatan (Uygurlarda)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YATI: Yatık, meleke, beceri, el yatkınlığı

YATKIN: Yatık, yatan, uygun, uygunluk

YATMAN: Muti, efendi, uyumlu, itaatkar

YATUK: 1- Yatkın, becerili, meleke sahibi 2- Tembel, ağır kanlı

YAVÇIN: (Yatçın) Konuk, yatıya gelen konuk

YAVGA: Soy, sop, nesil

YAVNIK: Sevinç, neşe

YAVRİ: Zayıf, güçten düşmüş

YAVRU: Zayıf, bakıma muhtaç, ilgi ve bakım bekleyen

YAVUK: Yakın, yakında duran, yakınlık duyulan, sevgili

YAVUZ: (Yağız) Kara. Mec. Sert, şiddetli, dehşetli, gözü kara, yaman

YAY: 1- Yaz mevsimi 2- Silah, ok atmaya yarayan, gergin ip, gerginlik

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YAYAK: yaya, piyade

YAYGARU: Bahar, ilkbahar, yaza doğru giden zaman

YAYGIN: Yayık, yayılmış

YAYGIR: (Yaykır) Uzay, sema, yıldızlar alemi

YAYIK: 1- Yaygın, geniş, genişlemiş 2- Tufan, deprem 3- Altay destanlarında adı geçen, Tanrı

Bayülken'in oğullarından YAYIN: Serap, feyezan

YAYKIRU: Sema, feza, uzay

YAYLA: Yaz yeri, yazlık. Bahar, yaz aylarını geçirmek için çıkılan, yüksek dağlık bölge

YAYLAERİ: birl. Yayla/Eri Yaylada yada yaylaya çıkarken doğan çocuklar için kullanılan adlardan

YAYLAK: Yayla, yazlık, sayfiye

YAYLIM: Yayılım, yayılma yeri, otlak, mera

YAYMUT: birl. Yay/Mut Yaz sevinci

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YAYUÇI: Yayıcı, dağıtıcı, haber yollayan

YAYUK: 1- Yayvan, yayık, uçsuz bucaksız, geniş 2- Deprem, yer sarsıntısı

YAZAL: Takı, süs, ziynet, mücevher

YAZDIÇ: Anıt, kitabe

YAZGAN: Yazan, yazıcı, yazgıyı tayin eden Eski dönem Tanrı ad ve sıfatlarından

YAZGI: 1- Yazı, kader, mukadderat, alın yazısı 2- Tanrısal, ilahi

YAZGULU: Talihli, bahtı açık

YAZIÇU: Yazıcı, katip

YAZIM: Yazgı, mukadderat

YAZIN: 1- Yaz vakti, bahar vakti 2- Kader, alın yazısı

YAZINÇ: Kader, alın yazısı, yazgı

YAZIR: 1- Çok ülkeler gezmiş, görmüş 2- Çok ülke fethetmiş, fatih 3- yazar, yazıcı, katip

YALIKSUZ: Günahsız

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YEDEN: 1- Yedeği olan, yedeğine alan, tedbirli 2- Yetkin, yeterli, usta

YEĞ: (Yek, yeke) 1- Yüksek, ala, eftal, iyi, daha iyi 2- Soylu, asil, seçkin, güzide, mümtaz
YEĞEN: 1- Yeğ, üstün tutulan, yeğin, yeğlenmiş 2- Kardeş çocuğu (Babası ya da anası

YEĞİN: 1- Üstün, faik 2- Bereketli 3- Çok güçlü, hızlı, şiddetli

YEĞİNEK: 1- Yığınak, küme 2- Üstün, faik, daha iyice

YEĞNİ: 1- hafif 2- Alçak gönüllü, mütevazı

YEĞREK: (Yekrek) Etfal, evla, iyi, üstün

YEKREK: Evla, iyi, üstün, daha iyi

YEKSEK: Tedbirli, ihtiyatkar

YEKÜL: (Yeğül) Yeğni, faik, üstün, muzaffer

YEL: Rüzgar, esi

YELÇİ: Yel gibi, hızlı

YELEÇ: Havadar, yel alan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YELEGEN: Hızlı, süratli, yel gibi

YELEĞİN: Yel alan yer, rüzgarlı yer

YELEK: 1- yel gibi, hızlı 2- Okun arkasına takılan tüy, denge tüyü 3- Kolsuz ve yakasız üst giyeceği

YELEKİN: (Yeleğin) Rüzgarlı, yel esen yer, yel alan yer

YELEN: 1- Arzu, istek, dilek 2- Fırtına

YELES: Yel esintisi, havadar, rüzgarlı

YELESER: birl. Yel/Eser Esintili, havadar, yel esen..

YELESEY: birl. Yel/Esey Yel esintisi

YELİM: Hareket, eylem, devinim

YELİN: 1- Yel uğrağı, yel alan yer 2- Yel değişi, yel teması

YELİS: Havalı, havadar, rüzgarlı

YELİZ: birl. Yel/İz Havadar, rüzgarlı, havalı

YELKİM: Havadar, havası güzel yer

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YELKİN: 1- Konuk 2- Hızlı, yol gibi

YELME: Öncü, yol gösteren, mihmandar

YEN: 1- Yenmek, alt etmek 2- Deri 3- Yeni, yenilik, original

YENCİLEK: Hafif, yeğin, narin, ince

YENDÜN: Tercih, seçim, referans

YENGİ: 1- Yeni, orijinal 2- Zafer, utku

YENİN: Galip, muzaffer, utkan

YENİŞ: Galebe, galibiyet, utku

YENTÜR: Kalender

YENÜL: Mütevazı, alçak gönüllü

YEPREM: Aktif, faal, becerikli, çalışkan

YERÇİ: Başkan, yol gösteren, mürşit.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YERÇİLİG: İzci, takipçi

YERGİN: Mahzun, hüzünlü, bitkin, yere bakan, boynu bükük

YERİNÜR: Durağan, üşengeç, müşkülpesent

YERÜNMES: Hamarat, çalışkan, vurdumduymaz

YESUGA: (Yesuge, yasagay) Yasa, yasak, yasaya bağlı, yasadan yana

YESUKEN: (Yasuga, yasag, yasa) Yasa, yasak, yasalı, yasaya bağlı

YEŞİL: (Yaşil) 1- Tazelik, taze, körpe 2- Çimen, çimenlik

YEŞİM: Eski dönemlerde, Türklerce kutsanmış, değerli taş

YET: (yeti, yete) Kudret, kuvvet, güç, yeterlilik, yetenek, beceri, maharet

YETEK: Gaye, emel

YETEN: Yeterli, yetkin, usta

YETER: Yeterli, yetkin, uzman, usta

YETGİN: (Yetkin) Çok çocuklu ailelerin, doğan çocuklarının sonuncu olması dileği ile verilen adlardan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YETİ: 1- yetenek, kabiliyet 2- Yetkin, kamil, olgun, becerikli, mükemmel 2- Etki, etkileyici 3- Yitik, kayıp, harcanmış, zayi olmuş

YETİŞGİN: (yetişkin) Yetişmiş, olgun, kamil, mükemmel, yetenekli

YETİZ: Hazır, amade, yeterli, olgunluğa ermiş

YETKİ: Sorumluluk, maharet, iş bitirme gücü

YETKİN: 1- yetişkin, ehil, uzman, yeterli 2- Etkileyici, çekici, mükemmel

YETMEN: Olgun, gelişkin, uzman, yeterli, yetenekli

YEYGÜ: Armağan, bahşiş, ihsan

YEYİN: Galip, kavi, üstte olan

YEYNİ: Ehven, iyi

YEYREK: Makbul, kabul gören, beğeni toplayan

YEYTEM: Eski, kadim

YIBAR: 1- Koku, parfüm 2- Kokulu mum

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YIĞ: Yığılı, toplu, birikim

YIĞAÇ: 1- Ağaç 2- Erkeklik organı 3-Yığıcı, toplayıcı

YIĞAN: (Yıkan) 1- Yığıcı 2- Yıkıcı

YIĞIN: Birikim, kitle, yığılı olma hali, yığılmış, istifli

YIĞINAK: Toplum, kitle

YIĞINCA: Genel, teamül, sosyal kural, toplumun benimseyip uyguladığı kurallar

YIĞLINÇ: (Yığlınçı) İffetli, edepli, namuslu

YIĞNAK: Yığın, yığınak, toplum, cemaat

YIĞRIK: Mahçup, utangaç

YIKIN: (yığın) Afet, yıkım , zarar

YIKINÇ: Yıkmış, yıkıcı

YIKMIŞ: Yıkıcı, devirici, güçlü

YILDIKU: Yıldız, yıldız kümesi

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YILDIR: Yıldırıcı, ürkütücü, heybetli, dehşetli, şiddetli, gözü kara, korkusuz

YILDIRAN: Ürkütücü, korkutucu, heybetli, gösterişli

YILDIRGAN: Yıldıran, ürküten, korkutan, şaşalı, gösterişli

YILDIRIM: (Yaldırım) 1- Berk, yüksek voltajlı elektrik 2- Göz kamaştırıcı, ışık, aşırı parlaklık

YILDIZ: Yaldız, parlak ışık, parlayan, ışıyan

YILDURU: Berrak, net, temiz, billur

YILGI: Yılma, dehşet, ürküntü YILGIN: Yılmış, ürkek, bezgin

YILIĞ: Yılgın, yılmış, yılık

YILKI: 1- At, at yavrusu 2- At sürüsü

YILMA: 1- Yılmaz, azimli, dayanıklı, cesur, korkusuz 2- Dik yokuş, dağ yamacı

YILMASIN: Yılmaz, korkusuz

YILMAZ: Gözü pek, korkusuz, batur, dayanıklı, azimli

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YIRAGU: Yırcı, çalgıcı, enstrüman çalan, müzisyen

YIRAK: Irak, uzak, mesafeli

YIRI: Sol, sol taraf, tek taraf, tek taraflı

YIRIM: 1- Solak 2- Yarım 3- yurt, toprak

YIŞ: (Yaş, yaşıl) Orman, yeşillik içindeki bölge

YIŞIK: 1- Tulga, demir örgülü tulga 2- ışık

YİBEK: Ateşli, hararetli, heyecanlı

YİGE: Dayanıklı, kavi, metin

YİĞENEK: 1- Toplum, kitle, cemaat 2- Yeğen, yeğencik

YİĞİN: Daha iyi, sıkı, dayanıklı, üstün, tercih edilir

YİĞİT: 1- Yeğ, yiğ, iyi, daha iyi, sıkı, sağlam, güçlü, batur, cesur 2- Delikanlı, cıvan, genç 3- Koca, eş

YİLUN: (Yulun) İri, heybetli, gösterişli, cesim

YİNÇKE: İnce, zarif, narin

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YİNÇKELÜ: Nazik, anlayışlı, kibar

YİNÇÜ: 1- İnce, zarif 2- İnci

YİNDEK: Daimi, ebedi, sürekli, kalıcı

YİR: Yer, toprak, arazi, arz, yeryüzü, dünya

YİRÇİ: Kılavuz, izci, rehber, yer bilen, yer bildiren

YİRDEŞ: Yurttaş, hemşehri, aynı toprağı paylaşan

YİRDİNÇÜ: (Yirtinçü) Evren, kainat

YİRGA: Mesut, mutlu, mutluluk dolu

YİRTİNÇÜ: Evren, kainat

YİSUN: (yasun, yosun) Doğa, tabiat, yeşillik

YİTER: Varis, mirasyedi

YİTİK: 1- Yetik, olgun 2- Keskin 3- Kayıp

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YİTİRMİŞ: Yitik, kayıp, kaybetmiş, yoksul

YİTÜT: Meziyet, maharet, beceri

YİZEK: Askeri kılavuz, öncü

YOĞANAK: Yığınak, kütle

YOĞÇI: Yuğcu, yuğ yapan, yokluk çeken, yas tutan, yasçı

YOĞUN: Kalın, gür, iri, sık, sıkı, cüsseli, fazla, fazlalaşmış, katılaşmış

YOKUŞ: Yukarı, yukarı doğru çıkan, dik yol, bayır

YOL: Üzerinden gidilen...mec. 1- Kut, mut, baht, yazgı, kader 2- Örf, adet, töre, gelenek teamül, ilke, tarz, gidişat

YOLA: 1- Örf, adet, usul, erkan 2- Meşale, kandil

YOLAÇ: Yol gösterici, mihmandar, rehber, önder, öncü

YOLAÇAN: birl. Yol/Açan Önder, öncü

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YOLAK: birl. Yol/ak 1- Dürüst, namuslu, temiz 2- Çığır, yenilik, gidişat 3-Kısa yol, kestirme yol

YOLALDI: birl. Yol/Aldı 1- İlerleme kaydeden, gelişen, uzman, profesyonel 2- Terbiyeli, yola gelmiş, geleneklerine bağlı

YOLBAK: (Yolbaka, yolbakan) Konuksever, misafirperver

YOLBİLİR: birl. Yol/Bilir Görgülü, bilgili, usul erkan sahibi

YOLÇU: 1- Önder, başkan, şef, lider 2- Peygamber, nebi 3- Gelenekçi, muhafazakar 4- Yolcu, yola çıkmış, yolunda giden

YOLDAM: 1- Uysal, yola gelen, yolunda giden 2- Usul, metot, tarz

YOLDAŞ: Aynı yolun yolcusu, aynı yolu paylaşan, aynı yola gönül vermiş, aynı yola baş koymuş,aynı, töre ya da prensipler üzerinde, fikir ve gönül birliği eden, çok yakınlaşmış dost, dava arkadaşı

YOLERİ: birl. Yol/Eri 1- Töreye bağlı, edep erkan sahibi, bilgili, deneyimli

YOLKULU: birl. Yol/Kulu mec. Töreye ve kurallara bağlı

YOLLUK: (Yolluğ) 1- Kutlu, mübarek 2- Olgun, ergin 3- Halas bulmuş, huzura kavuşmuş, mesut,bahtiyar

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YOLOĞLU: birl. Yol/Oğlu 1- Fedai, serdengeçti 2- Adak, adanmış, kurban 3- Bağlı, kendini töreye bağlamış

YOLUM: Usul, kaide, prensip

YONAT: Tam, eksiksiz, kusursuz

YONCA: Sulu yerlerde yetişen bir bitki türü

YORÇU: 1- Askeri kılavuz, öncü, yol gösteren 2- Yorumcu, yorumlayan, eleştirmen

YORDAM: 1- Alışkanlık, eğilim, usul, meleke, beceri 2- Jest, eda, işve, naz

YORGA: (Yurga) Rahvan giden at

YORNUK: İstirahat, istirahatgah, dinlenme yeri

YOVAŞ: (Yavaş) Çelebi, efendi, ağırbaşlı, halim

YÖNDEM: (Yöntem) Usul, tarz, teamül, töreye uygun biçimde olan

YÖNET: 1- Biçim, tarz, yöntem 2- uygun, uyumlu, uysal, geçimli

YÖNTEM: (Yöndem)

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YÖNTEN: Uslup, tarz, biçim YÖRGENÇ: Dağ dönemeci, dağ yolu

YÖRTEM: Usul, biçim, tarz

YÖYEN: Mevsim, sezon

YUĞAK: Bir su kuşu

YUĞKA: İnce

YUĞRUŞ: (Yukruş, Yukruç) Eskiden, halktan biri olmasına rağmen, gösterdiği performans ve yararlılıklardan sonra, bey mertebesinde değerlendirilerek, devletin üst düzey kademelerinde görev alan kişi.

YULA: 1- Su kaynağı, yerden fışkıran su, göze 2- Işıldak, ışık veren, meşale, kandil

YULU: Adalet

YULYU: (Yulu, yuluk, Yulug) 1- Yardımcı, yardımsever, fedakar, adil 2- haraç, cizye, vergi 3- traş,traşlı, bakımlı 4- Yağma, yağmacı

YULUĞBİRİM: birl. Yuluğ/Birim (**Uygurlar döneminde alınan mahsul vergisi)**

YULUK: 1- Traşlı, matruş, bakımlı 2- Yağmacı

YULUM: 1- Fedakar, yardımsever 2- Yolcu, yoluna bağlı, töresine bağlı

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YULUN: Yolcu, yola giden

YUM: Mutluluk, neşe, ferahlık, rahatlık

YUMLU: Mutlu, kutlu, mübarek, huzurlu

YUMRU: 1- Yumulu, yumuk, yumruk 2- İri, heybetli, gösterişli

YUMUK: Gül, goncagül

YUMUŞ: (Yumuç) 1- Söz, öğüt, nasihat 2- Emir, ferman, buyruk 3- Müjde, müjdeli haber 4- Yumuk,yumulmuş, yumruk

YUMUTGAN: Yapıcı, birleştirici, pozitif kişilik

YUNAK: Üzerinde çamaşır dövülen ve yıkanan, büyük taş parçası

YUNMUŞ: Yıkanmış, temiz, titiz, arık

YUNT: 1- Çadır, oba, ev, yurt, vatan 2- Terbiyesi tamamlanmamış, yarı yabani at 3- Uygarlık,medeniyet

YURÇI: 1- Becerikli, mahir 2- Yirçi, yer gösteren, rehber

YURGA: Rahvan giden at.

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YURT: 1- Vatan, kutsanmış toprak 2- Kaynak, asıl, kök 3- Uygarlık, medeniyet 4- Çadır, oba, ev

YURTLAK: Yurt, vatan, sonradan yurt edinilmiş yer, yurtlaştırılmış yer.

YUTLUK: Kayıp, zarar

YUTUM: Yudum, damla, tike, parka

YUVANÇ: Teselli

YÜCE: Yüksek, ulu, alicenap, haşmetli

YÜCEL: Yücelik, ululuk, haşmet.

YÜĞNEK: Alçak gönüllü, mütevazı.

YÜĞNÜK: Salih, temiz

YÜĞRÜK: Yürük.

YÜĞÜNT: Selam

YÜKNÜ: Secde, secdede olan

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YÜKSEL: Yükseklik, ululuk, büyüklük

YÜKSELEN: Ulu, kişi.

YÜKSELİŞ: Büyüklük, ululuk, ikbal

YÜKÜN: Baş eğme, saygı duruşu, tazim.

YÜKÜNÇ: Eğilme, reverans

YÜKÜNGEN: Eğilen, reverans yapan, saygılı

YÜKÜNTÜR: Baş eğdirir, diz çöktürür.

YÜKÜNÜK: Eğilme, reverans

YÜKÜNÜR: İbadet eden

YÜLEK: Okun arkasındaki, denge tüyü.

YÜNKÜL: Hafif, narin

YÜRE: Daire, helezon, çember

YÜREĞİR: Yürekli, cesur

UNUTULMUŞ ÖZ TÜRKÇE KELİMELER SÖZLÜĞÜ

YÜREKLİ: Cesur, korkusuz.

YÜRİK: Yaşam, hayat,, ömür, geçim.

YÜRÜM: Yaşam, hayat, ömür

YÜZAK: birl. Yüz/Ak Masum, günahsız.

YÜZAKI: birl. Yüz/Akı Masumiyet, temizlik, namus, namusluluk, başarı, beceri

YÜZLÜG: (Yüzlüg, yüzlük) Soylu, dürüst, namuslu.